

36-37

38-39-40

Handelingen

41-42-43-44

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1989-1990

Vergaderingen van mei 1990

ONDERZOEK GEWESTPLAN HALLE-VILVOORDE-ASSE
WIJZIGING BRT-STATUUT
BELEIDSBRIEF PERINATALE ZORG
STANDPUNT EXECUTIEVE RAPPORT KONINKLIJK COMMISSARIS MIGRANTENBELEID
DECREETGEVING MONUMENTENZORG
SUBSIDIERING TIL
BIBLIOTHEEKINSPECTIE
OPHEFFEN SUBSIDIERING STICHTING VOOR VERTALINGEN
ORGANISATIE GEZONDHEIDSZORG
FEDERALISERING TOERISTISCH BELEID
TWEDE CONFERENTIE EUROPA VAN DE REGIO'S
ORGANISATIE VOLGEND SCHOOL- EN ACADEMIEJAAR
WERKING VLAAMSE ADMINISTRATIE EN AMBTENARENSTATUUT
CONCENTRATIE KANSARMOEDE
AANWIJZING WOONNOODGEBIED
AFVAL- EN EMISSIEPREVENTIEBELEID
INHAALBONIFICATIE GEMEENTELIJKE AMBTENAREN
AANSLAGEN JOODSE BEGRAAFPLAATSEN
JACHTDECREET
LAATTIJDIGE BETALINGAANNEMERS
VERKEERSONVEILIGHEID R 16 TEMSE-BREENDONK
NOTA MIGRANTENBELEID
VERKEERSVEILIGHEID
FINANCIERING ONDERWIJSTEKORT FRANSE GEMEENSCHAP
REGLING ZELFSTANDIG WONEN ADL-CLUSTERS
KLEIN CHEMISCH HUISAFVAL
VASTE OEVERVERBINDING WESTERSCHELDE
BOSDECREET

Inhoud

Nr. 36 Woensdag 2 mei 1990 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1363

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 1363

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 1363

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1363

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1364

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 1364

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1364

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1364

Verslag van de Commissie van Onderzoek over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse

— 115 (BZ 1988) — Nrs. 1 en 2
Bespreking, blz. 1364

Sprekers : de heren R. Van Rompaey, verslaggever, M. Van houtte, verslaggever, W. Cortois, J. Timmermans, L. Dhoore

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Algemene bespreking, blz. 1376

Sprekers : de heren M. Bartholomeussen, verslaggever, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1378

Nr. 37 Woensdag 2 mei 1990 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1379

Samenstelling van Commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1379

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1379

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, Minister P. Dewael, de heren A. De Beul, W. Seeuws, P. Chevalier, W. Verreycken

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1390

Sprekers : de heren A. Denys, M. Didden, Minister P. Dewael, de heren A. De Beul, E. Van Rompuy

Beleidsbrief Perinatale zorg, ingediend door de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

— 297 (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1395

Sprekers : de heer J. Van der Sande, verslaggever, Minister H. Weckx, de heren W. Peeters, L. Hancké

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over het uitblijven van een standpunt van de Vlaamse Executieve met betrekking tot het rapport van de Koninklijke Commissaris voor het Migrantenbeleid, blz. 1403

Sprekers : mevrouw M. Vogels, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de stand van de decreetgeving inzake de monumentenzorg, blz. 1409

Sprekers : de heer A. De Beul, Minister L. Waltmiel

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het in uitzicht gesteld stopzetten van de subsidiëring van het Toneelgezelschap Ivonne Lex, blz. 1412 (Verdaging)

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het uitblijven van het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse Executieve houdende de organisatie van de in het bibliotheekdecreet bepaalde inspectiedienst, blz. 1412

Sprekers : de heer A. De Beul, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer A. De Beul tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het opheffen van de subsidiëring van de Stichting voor Vertalingen, blz. 1414

Sprekers : de heren A. De Beul, G. Verhaegen, Minister P. Dewael

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de programmering van ziekenhuizen en het gebrek aan RVT-bedden, blz. 1418 (Intrekking)

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1418

Nr. 38 Donderdag 3 mei 1990

Berichten van verhindering, blz. 1419

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer L. Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een oneigenlijke toepassing van de procedure inzake ruimtelijke ordening met miskenning van de Gemeente Kontich, blz. 1419

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de investering in het openbaar vervoer in het Gentse in 1990, blz. 1421

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het stopzetten van de selectieve glasophaling in Vlaanderen door een Franse firma, blz. 1422

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het lekken van olietanks en tanks van benzinstations, blz. 1422

Actuele vraag van de heer C. Marchand tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de waterzuivering aan de Westkust, blz. 1424

Actuele vraag van mevrouw N. Maes tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de wijze waarop de Vlaamse Gemeenschap in TV-programma's en -coprodukties wordt kenbaar gemaakt, blz. 1425

Actuele vraag van mevrouw A.M. Neyts-Uytbroeck tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over pogingen om de uitzending van een aflevering van het TV-programma Tien voor Taal te beletten, blz. 1426

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Loones tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over een verklaring van de Voorzitter van het Vlaamse Commissariaat-Generaal voor Toerisme omtrent federalisering van het toeristisch beleid, blz. 1426

Sprekers : de heren J. Loones, L. Dierickx, W. Content, Minister P. Dewael

Mededeling van de Vlaamse Executieve
Mededeling van de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, betreffende de Tweede Conferentie van het Europa van de Regio's gehouden te Brussel op 24 en 25 april 1990

Debat, blz. 1430

Sprekers : Minister G. Geens, de heren A. Denys, H. Suykerbuyk, L. Dierickx, W. Luyten, L. Hancké, W. Verreycken

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie. Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie
- 306 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 12

Aangehouden stemmingen, blz. 1439

Sprekers : de heren A. De Beul, W. Luyten, J. Geysels, A. Denys

Hoofdelijke stemming, blz. 1441 (Verdaging)

Spreker : de heer G. Verhaegen

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 18 april 1990 door de heer W. Van Durme gehouden interpellatie tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de verhoging van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs buiten de universiteit
- 330 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1431 (Verdaging)

Sprekers : de heren E. Baldedwijns, G. Verhaegen, L. Hancké

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de problemen met betrekking tot de organisatie van het volgend school- en academiejaar, blz. 1442

Sprekers : de heer E. Beysen, Minister D. Coens

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het administratief en geldelijk statuut van de Vlaamse ambtenaren alsmede de werking van de nieuwe Vlaamse administratie, blz. 1448 (Verdaging)

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden, blz. 1448

Sprekers : de heren L. Hancké, M. Van Peel, J. Geysels, Minister L. Van den Bossche

Moties van aanbeveling, blz. 1458

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1458

Nr. 39 Donderdag 17 mei 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1459

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1459

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1459
Overneming, blz. 1459

Beleidsbrieven

Indiening en verwijzing, blz. 1460

Verslag

Indiening, blz. 1460

Jaarverslag

Indiening, blz. 1460

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 1460

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1460

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1460

Ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen
- 334 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1460

Sprekers : de heren F. Aerts, verslaggever, J. Laverge, M. Capoen, G. Janzegers, Minister T. Kelchtermans, de heer Jozef Bosmans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1467

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer M. Olivier tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 tot aanwijzing van de steden en gemeenten waar een woonnoodgebied kan worden afgebakend, blz. 1468

Sprekers : de heer M. Olivier, Minister G. Geens, de heren A. Denys, J. Laverge

Motie van aanbeveling, blz. 1472

Interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het in uitzicht gesteld stopzetten van de subsidiëring van het Toneelgezelschap Ivonne Lex, blz. 1472

Sprekers : de heer L. Hancké, mevrouw N. Maes, Minister P. Dewael

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1481

Bijlage - Vraag om uitleg (Regl. art. 20)
Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

Vraag om uitleg van mevrouw F. Brepoels aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting in verband met het niet-heropstarten van een waterzuiveringsstation in de gemeente Zonhoven, blz. 1483

Nr. 40 Donderdag 17 mei 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1487

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op Joodse begraafplaatsen in Frankrijk
- 343 (1989-1990) - Nr. 1

Indiening en voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1487

Spreker : de heer A. De Beul

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de precieze afspraken in verband met het bedrijf PRB, blz. 1487

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de gevolgen van de richtnota van de Minister voor een mogelijke vestiging van een industrieterrein in de deelgemeente Westrode te Meise-Wolvertem, blz. 1489

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1490

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer M. Desutter tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het gevraagde SERV-onderzoek betreffende het economisch belang van het toerisme in Vlaanderen, blz. 1490

Actuele vraag van de heer A. De Beul tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het te koop stellen van het Instituut Bunge te Antwerpen en het niet toewijzen ervan aan het Ballet van Vlaanderen, blz. 1490

Actuele vraag van de heer W. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de studierondvaart van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve naar aanleiding van dijkversterkingswerken aan de

Schelde en grote infrastructuurwerken in het Waasland en de streek van Dendermonde, blz. 1492

Actuele vraag van de heer W. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de verkeershinder veroorzaakt door de herinrichting van het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de herinrichtingswerken aan het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse, blz. 1493

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bouw van een verbrandingsoven in Vlaams Brabant, blz. 1494

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over subsidiëring van het PRO-SA-project in het kader van een algemeen afval- en emissiepreventiebeleid, blz. 1496
Sprekers : de heer J. Cuyvers, Minister N. De Batselier, Minister T. Kelchtermans

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de programmering van ziekenhuizen en het gebrek aan RVT-bedden, blz. 1499

Sprekers : de heer E. De Groot, Minister H. Weckx

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de weigering om Vlaamse gemeenten de inhaalbonificatie te laten toekennen in de vorm van geschenkcheques, blz. 1502

Sprekers : de heren F. Vermeiren, J. Ansoms, L. Peeters, E. Van Vaerenbergh, Minister L. Van den Bossche

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op Joodse begraafplaatsen in Frankrijk
- 343 (1989-1990) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1507

Bespreking, blz. 1507

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, W. Verreycken, A. Denys, F. Dewinter, J. Geysels, L. Hancké, J. De Seranno

Hoofdelijke stemming, blz. 1508

Spreker : mevrouw M. Vogels

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende

het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

- 306 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 12

Hoofdelijke stemming, blz. 1510

Sprekers : de heren A. Denys, H. Van Dienderen

Ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen
- 334 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmings, blz. 1510

Sprekers : de heren E. De Groot, A. Denys

Hoofdelijke stemming, blz. 1512

Spreker : de heer G. Janzegers

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 18 april 1990 door de heer W. Van Durme gehouden interpellatie tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de verhoging van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs buiten de universiteit
- 330 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1513

Motie van aanbeveling van de heren L. Hancké, G. Verhaegen, M. Van Peel, E. Baldewijns en A. De Beul tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer L. Hancké gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden
- 335 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1514

Sprekers : de heren E. De Groot, J. Geysels

Motie van aanbeveling van de heer J. Cuyvers tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer L. Hancké gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden
- 336 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1516

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het administratief en geldelijk statuut van de Vlaamse ambtenaren alsmede de werking van de nieuwe Vlaamse administratie, blz. 1517

Sprekers : de heer R. Van Hooland, Minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over

de laattijdige betaling van aannemers, blz. 1523

Sprekers : de heren E. Beysen, J. De Seranno, Minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer J. Van Eetvelt tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de onveilige toestand op de R 16 tussen Temse en Breendonk en de toestand van de Scheldebrug aldaar, blz. 1525

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, mevrouw M. De Meyer, Minister J. Sauwens, de heer J. De Seranno

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1528

Nr. 41 **Dinsdag 29 mei 1990**

Berichten van verhindering, blz. 1529

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1529

Nota migrantenbeleid van de Vlaamse Executieve, ingediend door de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin
- 193 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 7

Bespreking, blz. 1529

Sprekers : de heer A. Deneir, verslaggever, Minister J. Lenssens, de heren M. Van Peel, W. Peeters, mevrouw M. Vogels, de heren G. Annemans, L. Hancké, Minister D. Coens, de heer A. Denys

Moties van aanbeveling, blz. 1554

Voorstel van resolutie van de heer D. Vervaeke c.s. betreffende de bevordering van de verkeersveiligheid op de Vlaamse wegen
- 225 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1554

Sprekers : de heren H. Candries, J. Ansoms, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1555

Nr. 42 **Woensdag 30 mei 1990**

Berichten van verhindering, blz. 1557

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1557

Verslagen

Indiening, blz. 1557

Moties

Indiening en verwijzing, blz. 1558

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1558

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het voorstel van de Franse Gemeenschap om haar onderwijstekort te financieren via nieuwe nationale middelen, blz. 1558

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, Minister G. Geens

Motie van aanbeveling, blz. 1564

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

— 306 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 12

Verzoek tot verwijzing naar de Commissie, blz. 1564

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy

Tweede lezing, blz. 1566

Sprekers : de heren A. De Beul, W. Seeuws, W. Luyten

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer H. Lauwers tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de nakende regeling inzake zelfstandig wonen voor fysiek gehandicapten in de ADL-clusters, blz. 1567

Sprekers : de heren H. Lauwers, J. Van der Sande, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het aangekondigde plan tot ophaling en verwerking van het klein chemisch huisafval, blz. 1571

Sprekers : de heren J. Caudron, J. Sleenckx, J. Cuyvers, Minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 1577

Interpellatie van de heer J. De Bremaeker tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de vaste oeververbinding over de Westerschelde en de gevolgen ervan voor Vlaanderen en Gent, blz. 1577

Sprekers : de heren J. De Bremaeker, W. Seeuws, E. Flamant, Minister J. Lenssens

Motie van aanbeveling, blz. 1581

Regeling van de werkzaamheden, blz.

1581

Nr. 43

Donderdag 31 mei 1990
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1583

Ontwerp van bosdecreet

— 261 (1989-1990) — Nrs. 1 tot 14

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans C.S. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen

— 167 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1583

Sprekers : de heren J. De Seranno, verslaggever, F. Aerts, R. Daems, J. Timmermans, Minister T. Kelchtermans, de heren J. Cuyvers, M. Capoen, Jozef Bosmans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1602

Nr. 44

Donderdag 31 mei 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1603

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1603

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over een mogelijke bescherming van het KB-gebouw in de Vlamingstraat te Brugge, blz. 1603

Actuele vraag van de heer J. De Roo tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over het beleid met betrekking tot de impulsgebieden, blz. 1604

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het niet uitbetalen door de ARGO van gelden bestemd voor de lonen van het personeel van de SABMO's, blz. 1605

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de sanerings- en herstructureringsplannen voor de Rijksuniversiteit Gent, blz. 1606

Actuele vraag van de heer G. Janzegers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het mogelijk heropstarten van een vetsmelterij en beenmaalterij in Rillaar, blz. 1607

Actuele vraag van de heer L. Vanhorenbeek tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de beslissing tot opeising van het bedrijf Baert-Verlee te Rillaar, blz. 1608

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het inzamelen en ophalen van glas in gemeenten, blz. 1609

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de resultaten van het ministerieel onderzoek naar de ketenvorming bij vrije radio's, blz. 1610

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de Zesde Internationale Aidsconferentie in San Francisco, blz. 1611

Actuele vraag van de heer J. Cuyvers tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over maatregelen om het tabaksverbruik te verminderen, blz. 1612

Actuele vraag van de heer G. Annemans tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het vernielen van provinciale borden in Voeren

Actuele vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het beschadigen en verwijderen van borden aan de Limburgse provinciegrens in Voeren, blz. 1613

Actuele vraag van de heer C. Lisabeth tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over een nieuw dossier in verband met een slibstortplaats in de Callemoeievijver te Nazareth, blz. 1614

Actuele vraag van de heer A. Deneir tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de plotse sluiting van het sas te Astene en de daardoor ontstane milieuhinder, blz. 1615

Actuele vraag van de heer J. De Seranno tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de in uitzicht gestelde aanleg van een nieuw fietspad langs de gewestweg Herentals-Lichtaart, blz. 1615

Actuele vraag van de heer H. Coveliers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de betrokkenheid van de Vlaamse Executieve bij het misdaadbeleid van de nationale Regering, blz. 1616

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het STT-tracé ten noorden van Antwerpen, blz. 1617

Ontwerp van bosdecreet

- 261 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 14

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans c.s. houdende regeling van het behoud, de bescherming, de aanleg en het beheer van bossen

- 167 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1618

Sprekers : Minister T. Kelchtermans, de heer J. Cuyvers

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1621

Sprekers : de heren R. Daems, J. De Seranno, J. Cuyvers, H. Suykerbuyk, G. Beerden, Minister T. Kelchtermans, Minister G. Geens

Hoofdelijke stemming, blz. 1646

Sprekers : de heren J. Cuyvers, R. Daems, J. De Seranno, Jozef Bosmans, J. Timmermans

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende

het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

- 306 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 12

Procedure, blz. 1649

Spreker : de heer A. Denys

Tweede lezing, blz. 1649

Sprekers : de heren A. De Beul, G. Verhaegen, A. Denys, H. Van Dienderen, L. Hancké, W. Verreycken

Hoofdelijke stemming, blz. 1654

Sprekers : de heren A. De Beul, H. Van Dienderen, W. Verreycken, G. Anne-mans

Mededeling van de Voorzitter, blz. 1656

Voorstel van resolutie van de heer D. Vervaeke c.s. betreffende de bevordering van de verkeersveiligheid op de Vlaamse wegen

- 225 (1988-1989) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1656

Motie van aanbeveling van de heer J. Laverge c.s. tot besluit van de op 17 mei 1990 door de heer M. Olivier gehouden interpellatie tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 mei 1990 tot aanwijzing van de steden en gemeenten waar een woonnoodgebied kan worden afgebakend - 344 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1657

Sprekers : de heren J. Laverge, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1658

Rechtzetting, blz. 1658

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

– De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

– De vergadering wordt geopend om 14 uur.

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

A. Steverlynck ; gezondheidsredenen.

H. Adriaensens, E. Cauwenberghs, P. Chevalier, H. Suykerbuyk, E. Vankeirsbilck, G. Verhaegen ; buitenslands.

W. Claes, J.P. Pillaert, L. Van den Brande ; ambtsverplichtingen.

C. Moors ; familieverplichtingen.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op joodse begraafplaatsen in Frankrijk – 343 (1989-1990) – Nr. 1

Indiening en voorstel tot spoedbehandeling

De Voorzitter : Dames en heren, het

volgende voorstel van resolutie werd ingediend : Voorstel van resolutie van de heer Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op joodse begraafplaatsen in Frankrijk.

Dit voorstel van resolutie luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad

– neemt met verontwaardiging kennis van de recente schending van begraafplaatsen in Frankrijk waarbij de joodse gemeenschap tot in haar doden getergd en vernederd wordt ;

– stelt met verontrusting in Europa, ook in Vlaanderen, een sfeer vast van groeiende onverdraagzaamheid en min of meer uitgesproken racisme ;

– stelt dat alle uitingen van vreemdelingenhaat onaanvaardbaar zijn en door alle verantwoordelijke gezagdragers en burgers permanent moeten worden bestreden ;

– spreekt zijn hoge waardering uit voor de integratie waarvan de joodse gemeenschap in Vlaanderen blijk geeft en de bijdrage die deze joodse gemeenschap levert aan het cultureel, maatschappelijk en economisch welzijn van de Vlaamse Gemeenschap ;

– verwacht van de Vlaamse Executieve een coherent beleid en concrete maatregelen om Vlaanderen traditionele verdraagzaamheid en openheid ook in de toekomst veilig te stellen”.

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, wij vragen voor deze resolutie de spoedbehandeling omdat ze is gebonden aan de actualiteit. Bovendien is ze ondertekend door collega's van alle fracties. Het zou weinig zin hebben deze resolutie bijvoorbeeld over een maand te behandelen.

De Voorzitter : Wij zullen ons straks, vóór de stemmingen, over het voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de precieze afspraken in verband met het bedrijf PRB

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dienderen tot de heer De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de precieze afspraken in verband met het bedrijf PRB.

De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, gelieve mij te verontschuldigen omdat ik u lastig val om wat uw collega en partijge-

Van Dienderen

noot in de nationale Regering noemt interstellair gelul. Nochtans had ik het gisteren in de Kamer niet over de sterren, maar over de cijfers van vorig decennium betreffende het aandeel van de wapenproductie in ons intern produkt en in onze wapenhandel. Zij gaan sterk achteruit en worden bijna gehalveerd. De Generale Bankmaatschappij heeft dat begrepen en heeft de wapenproductie afgestoten, eerst aan Astra en zij wil nu de gemeenschap doen opdraaien voor het voortbestaan van deze onderneming.

Deze zaak werd vannacht nog besproken maar is opnieuw uitgesteld tot begin volgende maand, heb ik daarnet op de radio gehoord. Is dit omdat u volop bezig bent met plannen voor de reconversie van dit bedrijf, de omschakeling van dit bedrijf naar een civiele produktie? Bij vorige gelegenheden, toen ik u ondervroeg over mogelijke plannen over Vlaamse deelname aan de ontwikkeling van een nieuw gevechtsvliegtuig, heeft u telkens gezegd dat er geen Vlaams belastinggeld gaat naar militaire doeleinden.

Blijft u dat principe gestand, ook in dat dossier? Werkt u dus aan de reconversie als toekomstgerichte oplossing voor dit bedrijf?

In plaats van hulzen voor kogels, zou men misschien materiaal kunnen vervaardigen voor gebruik bij sanitaire toestellen. Dat zou een mogelijke omschakeling zijn naar civiele produktie. Wordt dit voorbereid of denkt men aan een gewone geldinjectie, afkomstig van de belastingbetaler, voor het bedrijf dat in de moordhandel zijn taken zou kunnen voortzetten?

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

De heer N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, het is uiteraard niet de gewoonte bij de onderhandeling van een herstructurering van een bedrijf vanop de tribune zijn strategie te verkondigen. Ik kan u alleen meedelen dat vannacht op 2 uur in een tweede vergadering – want er hadden immers

twee vergaderingen plaats met trouwens deels andere deelnemers – wij ertoe gekomen zijn dat wanneer ons een herstructureringsplan wordt voorgelegd, stoelend op een ernstige basis, wij dit willen onderzoeken.

Wij gunnen onszelf de tijd tot 8 juni om samen, op basis van een normale procedure zoals wij die in Vlaanderen kennen, een onderneming in moeilijkheden door te lichten. Dit betekent dat ook de richtlijn van VE-SOC moet worden in acht genomen. In een brief gericht tot de GIMV heb ik drie dagen geleden reeds mijn persoonlijke bedenkingen aan dit dossier toegevoegd. Ik draag aan de GIMV op het herstructureringsplan te onderzoeken op zijn economische merites, op zijn sociale gevolgen, op de maximale mogelijkheden tot de civiele spin off en op de veiligheidsaspecten die in dit dossier duidelijk een rol spelen, zowel bij falings als bij voortzetting van het bedrijf. Het dossier, mij op de vergadering van gisteravond voorgelegd, komt niet tegemoet aan al mijn zorgen, er moet dus een nieuw herstructureringsplan worden overwogen. Nadat de GIMV mij heeft geadviseerd zal ik nagaan of het aan mijn criteria, die ik zo juist heb opgesomd, beantwoordt. Voor mij is het noodzakelijk dat het dossier aan toont dat de onderneming leefbaar is. Tegelijkertijd wil ik nagaan wat de kansen zijn van civiele spin-offs.

Uit contacten met de sector blijkt duidelijk dat elke onderneming andere mogelijkheden heeft. De vestigingen van Mechelen, Balen en Kaulille moeten dus afzonderlijk worden bekeken, maar ook in het geheel.

De vraag die mij werd gesteld inzake reconversieplannen komt mij bevredigend over. Daar ik op het ogenblik met het bedrijf niets te maken heb, is het niet aan mij reconversieplannen voor te leggen. Wanneer het bedrijf wordt omgevormd wil ik wel degelijk weten of er al dan niet civiele spin-offs mogelijk zijn. Ik ben niet bereid om onder de huidige voorwaarden het wapenbedrijf te helpen met overheidsgeld.

De Voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijn-

heer de Voorzitter, ik dank de Minister voor zijn antwoord. Ik vind het positief dat men in deze zaak niet over één nacht ijs gaat.

Ik had echter graag gehad dat de Minister zijn vroegere principes even helder naar voren had gebracht, namelijk dat er geen overheidsgeld naar militaire produktie kan gaan.

Mijnheer de Minister, nu stelt u dat er moet worden onderzocht welke civiele spin-off mogelijk is. Die spin-off is voor een dergelijk bedrijf echter bijkomstig en wordt naast de eigenlijke militaire produktie geleverd. Ik stel een verzwakking van uw principes vast en ik betreur dat. Volgens een senator van de meerderheid werden bij de recente gebeurtenissen in Roemenië kogels van Belgische makelij gebruikt tegen de betogers die opkwamen voor democratie.

Als PRB in de toekomst op traditionele wijze blijft produceren, wordt de Vlaamse belastingbetaler aan zulke acties medeplichtig.

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de Voorzitter, ik gebruik hier geen demagogische taal. Ofwel maakt de heer Van Dienderen zich sterk in een dossier en probeert hij te bewijzen wat hij in de mond legt, ofwel zwijgt hij erover. Als er een falings komt, gaat het tenslotte ook om ongeveer 2 miljard belastinggeld, ook al gaat het om een wapenbedrijf. Ook dat moet de heer Van Dienderen overwegen.

Ik zal het dossier echter beoordelen op onder meer zijn economische merites en op de mogelijkheid tot omschakeling naar civiele produktie. Het ware echter al te gek van vandaag op morgen te stellen dat omschakelen onmiddellijk kan. Geen enkel bedrijf, waar ook ter wereld, sluit de ene dag en start de andere dag met dezelfde werknemers een totaal andere produktie.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

*„Het principe „de vervuiler betaalt”
moet en kan, aldus de heer J. Cuyvers
(AGALEV) tijdens zijn interpellatie
over afval- en emissiepreventiebeleid,
„ervangen worden door het principe
„vervuiling voorkomen, belooft zich-
zelf”*

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer -L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de gevolgen van de richtnota van de Minister voor een mogelijke vestiging van een industrieterrein in de deelgemeente Westrode te Meise-Wolvertem

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Leo Peeters tot de heer Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de gevolgen van de richtnota van de Minister voor een mogelijke vestiging van een industrieterrein in de deelgemeente Westrode te Meise-Wolvertem

De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de vestiging van een industrieterrein in de deelgemeente Westrode te Meise-Wolvertem is op verzet gestuit en het Comité dat ter zake werd opgericht heeft heel wat initiatieven ondernomen. Het gemeentebestuur had verzet aangekend en er werd gerekend op de

richtnota om toch nog wijzigingen aan te brengen.

Het is zonder meer duidelijk dat hier een landelijk gebied wordt opgeërfd en dat de vestiging van een industriezone ongelukkig zou zijn.

Op mijn vorige vraag in verband met deze aangelegenheid werd mij geantwoord dat de richtnota nog wijzigingen kon aanbrengen in deze toestand. Het is de indruk van vele gemeentebesturen dat de resultaten lang uitblijven en ze geraken ontmoedigd. Deze gemeente had er waarschijnlijk op gerekend een BPA te ontwerpen en wijzigingen aan te brengen via de richtnota. Tot nu toe is dat niet gelukt.

Mijnheer de Minister, ik zou graag uw standpunt kennen. Wat zal er uiteindelijk gebeuren ? De intercommunale wil het industrieterrein verwezenlijken. Zijn er nog andere mogelijkheden om te voldoen aan de wensen van de omwonenden om dit landelijk gebied te bewaren ?

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

Minister L. Walt Niel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, het is niet de eerste maal dat over de industriezone Meise-Wolvertem in deze Raad wordt gesproken. Daarover heb ik zowel mondelinge als schriftelijke vragen beantwoord, onder meer van de collega's Vermeiren, wijlen collega Vervaeke, alsook twee vragen van uzelf, mijnheer Peeters.

De standpunten die ik destijds heb aangehaald blijven onveranderd. Ik herinner eraan dat ik heb aangedrongen op een zekere voorzichtigheid in de benadering van dit probleem. Destijds hebben enkele gemeentebesturen, alsook de gemeenteraad zich verzet tegen het aanwenden van het reserve-industriegebied dat voorzien was in het gewestplan. Men mag immers niet vergeten dat het gewestplan daar een industriegebied voorziet, waarvan ongeveer de helft onmiddellijk als dusdanig kan worden gebruikt. De andere helft kan als reserve-industriegebied worden gebruikt.

Via de pers heb ik vernomen dat de

gemeenteraad van Meise-Wolvertem er een andere mening over heeft. Steeds volgens de pers zou er een stemming plaatsgevonden hebben in de gemeenteraad, die de wens uitdrukt om het industriegebied als dusdanig, rekening houdend met het tekort aan mogelijkheden ter zake, als reserve-industriegebied aan te wenden.

Mijnheer Peeters, ik heb dit deze morgen nog nagetrokken. Wij hebben niet de minste aanvraag ontvangen, noch wat betreft het realiseren van dit gebied, noch betreffende eventuele onteigeningen of een tweede goedkeuring van BPA's ter zake.

Wanneer dit is gebeurd, kunnen wij verder praten. Enkel steunend op persberichten, kan ik geen engagementen aangaan.

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de Minister, ik heb er uw aandacht op gevestigd dat de gemeente grotendeels had gerekend op de richtnota die daarvoor was voorzien. Hierin werd duidelijk gesteld dat zij zich wenste te verzetten tegen dit industriegebied. Bedoelde richtnota is reeds een jaar in behandeling. Er is nog geen enkel antwoord gegeven, wat ontmoediging tot stand brengt. Daarom wens ik van u te vernemen of de argumenten, vervat in de richtnota, uw beslissing ter zake nog beïnvloeden.

De Voorzitter : Minister Walt Niel heeft het woord.

Minister L. Walt Niel : De richtnota's welke aan alle Vlaamse gemeenten werden gevraagd, worden thans volgens een bepaald archaische methode verwerkt door de Administratie van Ruimtelijke Ordening en Landinrichting. Men beschikt immers nog niet over de nodige informatica-infrastructuur. Bijgevolg kunnen wij daaruit nog geen conclusies trekken. Blijkbaar heeft de gemeenteraad van Meise-Wolvertem en alleszins de pers – men mag de pers toch niet te weinig krediet geven – nu een volledig ander standpunt ingenomen. Ik leg mij daarbij neer in het democratische bestel dat het onze is.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Dames en heren, aangezien Minister Kelchtermans momenteel niet aanwezig is, gaan wij over tot de vierde vraag.

ACTUELE VRAGEN (Kegl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer M. Desutter tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het gevraagde SERV-onderzoek betreffende het economisch belang van het toerisme in Vlaanderen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Desutter tot de heer Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het gevraagde SERV-onderzoek betreffende het economisch belang van het toerisme in Vlaanderen.

De heer Desutter heeft het woord.

De heer M. Desutter (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, bij de bespreking van de begroting in november 1989 vroeg ik dat een studie zou worden gemaakt over het economisch belang van het toerisme in Vlaanderen. Inderdaad, het toerisme betekent de tweede grootste industrie voor Vlaanderen qua tewerkstelling en deviezenaanbreng. Deze studie zou dus zeer interessant zijn voor niet-ingewijden.

De SERV beschikt over 18 kaderleden en 21 administratieve en technische personeelsleden. Bijgevolg meen ik dat deze studie na zes maanden kon worden beëindigd.

Mijnheer de Minister, mogen wij de resultaten van deze studie alleszins

vóór het zomerreces verwachten of moeten wij wachten tot het einde van dit jaar ?

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, naar aanleiding van de bespreking van de begroting werd inderdaad gesuggereerd een studie te laten uitvoeren omtrent de economisch impact van het toerisme in Vlaanderen. Naar aanleiding van diezelfde discussie werd de SERV voorgesteld als de meest geschikte instantie om een dergelijk onderzoek uit te voeren.

Toen ik begin dit jaar de SERV formeel in kennis stelde van haar opdracht viel zulks aanvankelijk niet in goede aard. Het duurde met name tot de maand april alvorens de SERV zich akkoord verklaarde een dergelijk onderzoek te verrichten. Slechts op 10 mei laatstleden suggereerde de SERV een team van deskundigen aan te stellen. Er moest basisinformatie worden vergaard alvorens een dergelijke opdracht aan te vatten.

Ik verneem nu dat de kostprijs van deze operatie niet gering is. De SERV heeft duidelijk gesteld de financiering van een dergelijke studie niet alleen te kunnen dragen, met als gevolg dat men op de begroting van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme hiervoor een bedrag van 2,5 miljoen heeft ingeschreven.

Mijnheer Desutter, uit één en ander blijkt dus duidelijk dat de timing die u voorstelt, met name vóór het zomerreces, onmogelijk kan worden gehaald. De resultaten kunnen dus eerder tegen het einde van het jaar worden verwacht.

De Voorzitter : De heer Desutter heeft het woord.

De heer M. Desutter : Mijnheer de Minister, ik reken erop dat de basisgegevens ons bereiken vóór de bespreking van de begroting 1991.

Minister P. Dewael : Mijnheer Desutter, ik zal de SERV in kennis stellen van uw bekommernis. Het enige wat wij kunnen doen, is aandringen opdat alles zo vlug mogelijk verloopt.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer A. De Beul tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het te koop stellen van het Instituut Bunge te Antwerpen en het niet toewijzen ervan aan het Ballet van Vlaanderen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Beul tot de heer Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het te koop stellen van het Instituut Bunge te Antwerpen en het niet toewijzen ervan aan het Ballet van Vlaanderen

De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, het Ballet van Vlaanderen is een groep die in het buitenland ons prestige op een degelijke wijze aan bod laat komen. Wij hebben er alle belang bij ervoor te zorgen dat deze balletgroep goed kan functioneren. Dit impliceert dan ook dat hij een behoorlijke thuishaven heeft.

Mijnheer de Minister, het verwondert mij te moeten vaststellen dat het Instituut Bunge te Antwerpen door u te koop wordt gesteld, terwijl normatiter zou kunnen worden verwacht dat dit gebouw als thuishaven zou worden toegewezen aan het Ballet van Vlaanderen.

Het Ballet van Vlaanderen is nu gehuisvest aan de Keizerstraat nummers 15, 17 en 18 te Antwerpen, naast een gebouw dat aan de Jezuïeten toebehoort en waarvan het huurceel midden 1992 ten einde loopt.

Waar zal het Ballet van Vlaanderen als dan een thuishaven vinden waarbij voldoende dansstudio's en repetitielokalen voorhanden zijn ?

Eertijds was er sprake van de Bourlanschouwburg, project dat men achteraf heeft laten vallen onder meer omdat men in deze de scène niet wenste aan te passen. In Antwerpen heeft

De Beul

nen overal gezocht. Uiteindelijk Nerd gedacht aan het Instituut Bunge, aangezien het behoort tot het patrimonium van de Vlaamse Gemeenschap. Nu stellen wij vast dat het gebouw te koop wordt gesteld. Wij vragen ons af waarom. Naar verluidt zou dit gebouw aan Fabrimetal worden verkocht. Waarom precies aan Fabrimetal, terwijl er nood is voor onze eigen instituten ?

Mijnheer de Minister, indien het Instituut Bunge niet aan het Ballet van Vlaanderen wordt toegewezen, waar moet deze balletgroep dan heen ?

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik wens geenszins afbreuk te doen aan uw waardering voor het Ballet van Vlaanderen.

Het spreekt vanzelf dat voor het Ballet van Vlaanderen een aangepaste en voldoende huisvesting moet worden gezocht. De problematiek in verband met het Ballet van Vlaanderen wil ik evenwel scheiden van het probleem dat u naar aanleiding van de verkoop van het Instituut Bunge te Antwerpen heeft naar voren gebracht. Dit gebouw werd van het nationale niveau aan de Vlaamse Gemeenschap overgedragen.

U weet dat wij, om het lapidair uit te drukken, bij de lusten ook de lasten overnemen en dus dient de Vlaamse Gemeenschap heel wat dadingen na te komen. Op dit ogenblik werden ettelijke tientallen miljoenen opgeslorpt ingevolge de thans gevelde uitspraken over vroeger ontstane betwistingen.

Daartegenover staat dat de Vlaamse Gemeenschap inkomsten moet hebben om haar dadingen na te komen.

Toen de mogelijkheid zich voordeed om het gebouw te verkopen, werd op 13 juni 1988 de beslissing getroffen. De procedure werd evenwel stopgezet op 4 juli 1988.

Wij hebben dat dossier thans hernomen omdat er ter zake een procedure

bestond. De Vlaamse Executieve heeft formeel beslist de verkoop publiek te laten gebeuren en het gebouw zal dus niet aan een of andere firma of instelling worden gegeven. Het gaat hier dus om een publieke verkoop, die volgens de geëigende procedure van het Ministerie van Financiën verloopt. Veel gegadigden zijn bereid er enorm veel geld voor te geven. Wij hebben dat geld nodig om onze schulden te kunnen betalen. Ter zake spreek ik in het budgettair belang van de Vlaamse Gemeenschap. Wij konden hier niet anders tewerk gaan gelet op het belang van het budgettaire evenwicht binnen de Vlaamse Gemeenschap.

Bijgevolg maak ik een duidelijk onderscheid met de andere opgave inzake de huisvesting van het Ballet van Vlaanderen, waarvoor wij eveneens een aangepaste oplossing moeten zoeken. Voor het Instituut Bunge bestaat evenwel een enorme belangstelling. De procedure loopt tot eind mei en de opbrengst van de verkoop hebben wij broodnodig om onze schulden te kunnen betalen. Dat doet echter geen afbreuk aan de gezamenlijke inspanning – waarover collega Dewael en ik meermaals hebben gesproken – tot het vinden van een aangepaste huisvesting voor het Ballet van Vlaanderen.

Wij hebben alle redenen trots te zijn op het artistiek niveau van het Ballet van Vlaanderen en bijgevolg dient het ook te beschikken over een aangepaste accommodatie en dienen wij voor de toekomst een oplossing te zoeken, waarvoor wij gezamenlijk de verantwoordelijkheid moeten dragen.

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik betreur het antwoord van de Minister. Hijzelf immers zegt dat het Instituut Bunge een uitzonderlijk patrimonium vormt, zeer goed gelegen is, in de stad en toch buiten het centrum, dat het waardevol is enzovoort. Precies dat gaan wij nu verkopen, terwijl wij voor een instelling zoals het Ballet van Vlaanderen op zoek zijn naar een aangepaste accommodatie, die daar precies mogelijk is.

Mijnheer de Minister, wanneer men dan toch schulden moet betalen, waarom laat u dan het Ballet van Vlaanderen niet naar het Instituut Bunge gaan en verkoopt u de eigendommen in de Keizerstraat op nummers 15, 17 en 19 niet ? Die zijn toch ook veel waard. Immers, voor bepaalde financiële instellingen is dat in Antwerpen een zeer goede ligging. Ik begrijp de filosofie niet van wat thans gebeurt.

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens : Geachte collega, op 13 juni 1988 werd beslist dit gebouw een andere bestemming te geven. Wij hebben een bepaalde procedure gevolgd. Er werd toen, op vraag van een collega die vanuit zijn bevoegdheid rechtstreeks met het probleem werd geconfronteerd, beslist de procedure te onderbreken.

Voor zover mij bekend is het de eerste keer dat een eigendom wordt verkocht, omdat wij het geld broodnodig hebben. Vanuit mijn functie als Minister van Onderwijs heb ik weet van dadingen die veel hoger liggen dan het bedrag dat wij zullen kunnen bekomen uit de verkoop van het Instituut Bunge. Bij mijn weten is dat op dit ogenblik de enige mogelijkheid. Ik ken geen ander gebouw dat in aanmerking komt. Als er andere gebouwen zouden zijn die inkomsten kunnen opleveren voor de Vlaamse Gemeenschap in haar totaliteit en niet voor een bepaald departement, dan betekent dat nog niet dat daarmee de huidige schulden onmiddellijk kunnen worden afgelost.

Wij kunnen de problemen niet verschuiven. Wij staan voor de voltooiing van een procedure, die over twaalf dagen afloopt. Het is een openbare verkoop, waar iedereen een bod kan doen. Indien wij het Ballet van Vlaanderen laten bieden, zullen wij opnieuw moeten zorgen voor inkomsten en zo komen wij in een vicieuze cirkel terecht. Hoe dan ook, de beslissing is gevallen en wordt uitgevoerd.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer W. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de studierondvaart van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve naar aanleiding van dijkversterkingswerken aan de Schelde en grote infrastructuurwerken in het Waasland en de streek van Dendermonde

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Walter Peeters tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de studierondvaart van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve naar aanleiding van dijkversterkingswerken aan de Schelde en grote infrastructuurwerken in het Waasland en de streek van Dendermonde

De heer Walter Peeters heeft het woord.

De heer W. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, op 8 mei jongstleden werd een studierondvaart op de Schelde georganiseerd in aanwezigheid van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, nationaal Staatssecretaris mevrouw Smet en nationaal Minister Van den Brande, vergezeld van een aantal — uitsluitend CVP — burgemeesters van Scheldegemeenten. .

Het onderwerp van deze rondvaart was de problematiek van de waterbeheersing, die einde februari bij het doorbreken van dijken en kaaimuren te Rupelmonde weer in de actualiteit kwam. De burgemeester van Kruibeke, waarvan Rupelmonde een deelgemeente is, was op deze rondvaart niet uitgenodigd.

Mijnheer de Minister, een aantal van deze problemen situeren zich specifiek in uw bevoegdheidsdomein.

Deze rondvaart werd gevolgd door een ruim bijgewoonde persconferentie, waarop door de Voorzitter van de Executieve uw antwoord op een interpellatie van mevrouw De Meyer werd medegedeeld, daarbij stellende dat de beslissing inzake het Sigma-plan uitsluitend werd doorgedrukt door bepaalde CVP-Ministers van de Executieve. Hij verklaarde letterlijk dat naast de 450 miljoen die u had gevraagd, onder druk van de CVP-

Ministers in de Executieve, 350 miljoen was ingeschreven op de begroting 1990 voor de versnelde uitvoering van het Sigma-plan.

Mijnheer de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Infrastructuur en Verkeer, ik heb geen problemen met de deontologie van een Executieve wanneer zij zich zou beperken tot het toelichten door haar Voorzitter van beslissingen die door de Executieve als dusdanig werden genomen. Ik heb echter wel vragen wanneer deze collectieve beslissing op een persconferentie wordt voorgesteld als zijnde uitsluitend genomen onder druk van de CVP-Ministers van de Executieve.

Ik vind het nog vreemder dat de Voorzitter van de Executieve omtrent een aantal problemen en dossiers die uitdrukkelijk tot uw bevoegdheid behoren — bijvoorbeeld de potpolder, de Grote Ring, de N 41 — uitspraken doet en beslissingen bekend maakt die nog niet werden genomen door de Executieve. Wij hebben onze vragen bij deze werkwijze, tenzij het inderdaad zo zou zijn dat het CVP-Ministers zijn die deze beslissing, in verband met de versnelde uitwerking van het Sigma-plan, hebben doorgedrukt. Dat door de Executieve een aantal beslissingen zouden zijn genomen in verband met de N 41, de potpolder, rijksweg 60 en de Grote Ring rond Antwerpen is ons op dit ogenblik niet bekend.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik wil de heer Peeters geruststellen. Ik meen dat het het recht is van een aantal mandatarissen, ook van politieke partijen, om samen te komen voor problemen die een bepaalde regio betreffen.

In verband met de publieke uitspraken van de Voorzitter van de Executieve wens ik enkel te stellen dat ik bij mijn beslissing blijf zoals ik ze heb geformuleerd wanneer ik hier bij vroegere gelegenheden werd onderzocht. Ik heb zelf meegedeeld dat ik bijkredieten zou vragen in het kader van de budgetcontrole om een oplossing te geven aan de problema-

tiek van de stormschade, de versnelde uitvoering van de kustverdediging en het Sigma-plan. U weet dat er 400 miljoen frank in de begrotingsdocumenten, die thans ter bespreking in de Raad voorliggen, is ingeschreven. Daarvan is 360 miljoen gewaarborgd voor het herstel van de stormschade in de sector openbare werken en verkeer. Verder zijn nog voor 300 miljoen investeringskredieten door heren schikkingen bekomen voor de versnelde uitvoering van het Sigma-plan en de kustverdediging. Dat is uitdrukkelijk op mijn vraag gebeurd. Daarvoor zijn de documenten en de nota's van de Executieve ter beschikking. De werken zijn trouwens volop aan de gang.

Ik wens formeel te stellen, ik heb het vroeger reeds gezegd, dat ik niets heb beslist en dat ik niet overga tot de aanleg van de potpolder te Rupelmonde-Kruibeke-Bazel omwille van een aantal technische en budgettaire redenen. De uitvoering van de dringende verstevigingswerken in de dorpskern van Rupelmonde zijn wel bezig. De dijken zullen tot op Sigma-hoogte worden verhoogd over een afstand van 7 kilometer ter hoogte van Rupelmonde, Bazel en Kruibeke. De verstevigingswerken te Doel en te Bloklersdijk worden voorbereid, alsook de definitieve herinrichting op een aantal plaatsen. Ik denk onder meer aan de problematiek in verband met Hoboken enzovoort.

Het dossier van de — al dan niet — aanleg van de Grote Ring door het Waasland zal in de loop van de volgende weken in de Executieve worden besproken. Intussen zijn bijna alle rapporten klaar. Wij zullen dus de gelegenheid hebben daarover nog verder te spreken.

Mijn beslissing tot de omschakeling van de expresweg Antwerpen-Zelzate tot autosnelweg is in uitvoering. Het aanbestedingsdossier is in orde en de bouwvergunning voor de verkeerswisselaars te Stekene en te Beveren is bekomen. De aansluiting ter hoogte van de R 1, de verbinding vlakbij Antwerpen-Linkeroever, is ook in voorbereiding.

Voor het overige wens ik alle commentaren die daarover zijn geformu-

Sauwens

leerd te laten voor wat ze zijn. De Voorzitter en ik hebben ter zake een kort gesprek gehad. Ik denk dat er geen misverstand moet bestaan. Ieder blijft, als lid van het college binnen zijn bevoegdheid en is uiteindelijk verantwoordelijk voor de dossiers die hem zijn toevertrouwd. Ik meen dat de nodige beslissingen te gepaste tijde in de Executieve zullen worden genomen. Er werden echter nog geen nieuwe beslissingen getroffen, integendeel. De vroeger genomen opties en gedane beloften worden op dit ogenblik zonder fout uitgevoerd.

De Voorzitter : De heer Walter Peeters heeft het woord.

De heer W. Peeters : Mijnheer de Minister, ik wens nog enige verduidelijking. De Voorzitter van de Executieve verklaart letterlijk op een persconferentie : „De potpolder in Kruibeke moet zo snel mogelijk worden gerealiseerd. De gemeente kan de aanleg niet verhinderen”. De Vlaamse Executieve heeft dus dienaangaande geen enkele beslissing genomen ?

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Inderdaad. Dit dossier werd nooit besproken in de Executieve.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer W. Peeters tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de verkeershinder veroorzaakt door de herinrichting van het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de herinrichtingswerken aan het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse

De Voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van

de heer Walter Peeters tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de verkeershinder veroorzaakt door de herinrichting van het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse en van mevrouw De Meyer tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de herinrichtingswerken aan het kruispunt Duivenhoek te Elversele-Temse.

De heer Walter Peeters heeft het woord.

De heer W. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Minister, sedert 2 april ligt een van de belangrijkste kruispunten op de N 41, namelijk het kruispunt Duivenhoek, open wegens herinrichtingswerken. Dit kruispunt verwerkt dagelijks 15.000 voertuigen die van Dendermonde en Hamme over Elversele en Temse richting E 17 en Noord-Waasland rijden.

Wij zijn het erover eens dat het kruispunt inderdaad aan noodzakelijke herinrichtingswerken toe was. Nochtans stellen wij ons vragen bij de wijze waarop deze herinrichtingswerken worden georganiseerd.

De herinrichtingswerken veroorzaken enorme te voorkomen moeilijkheden voor de omwonenden inzake bevoorrading, verplaatsing naar school enzovoort. Ze hebben zelfs, veertien dagen geleden, geleid tot het nodeloos overlijden van een omwonende door verstikking omdat de opgeroepen hulpdienst met de noodzakelijke reanimatie-apparatuur aan boord niet voorbij het kruispunt kon geraken. Daarenboven worden, terecht of ten onrechte, processen-verbaal opgemaakt voor plaatselijk verkeer ingevolge een onvoldoende controle op dit plaatselijk verkeer.

Deze belangrijke werken worden uitgevoerd door twee, hooguit drie werklieden. Dit heeft geleid tot een hallucinante chaos vooral ingevolge een gebrekkige coördinatie van de aanleg van verschillende nutsvoorzieningen.

Mijnheer de Minister, zal de uitvoering van dit project, dat tegen het begin van het bouwverlof moet zijn uitgevoerd, op deze wijze binnen de vooropgestelde termijn nog haalbaar

zijn ? Ik voeg eraan toe dat binnen twee jaar dezelfde werken bij de aanpassing van de N 41 wellicht grotendeels zullen moeten worden overgedaan.

De problemen voor de omwonenden enerzijds en voor het dagelijks doorgaand verkeer zouden kunnen worden beperkt door een permanente controle van de politie. Ook het opdrijven van het aantal manuren — ik denk aan continu werk of weekendwerk, methode die werd gehanteerd bij de restauratie van de Scheldebrug — zou de verkeershinder voor de 15.000 dagelijkse weggebruikers en de omwonenden tot een aanvaardbaar minimum kunnen herleiden.

De Voorzitter : Mevrouw De Meyer heeft het woord.

Mevrouw M. De Meyer (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijn vraag handelt over hetzelfde onderwerp omdat wij gewoon zijn van de vragen en de bedenkingen te formuleren die ten aanzien van het beleid moeten worden geformuleerd en ons niet bezighouden met plezierrondvaartjes zoals andere partijen dat wel doen.

Wij hebben geen enkele bedenking bij de noodzaak van de herinrichting van het beruchte kruispunt van de Duivenhoek langs de N 41. Integendeel, wij zijn erg blij dat het een prioriteit is. Wij hebben wel bedenkingen bij de aanpak van de werken. Collega Walter Peeters heeft al verwezen naar het dodelijk ongeluk dat daar is gebeurd omdat zelfs het dringend vervoer niet door kon.

Volgens de timing zouden de werken vier maanden duren. Zij zijn begonnen op 2 april en in het begin schoten ze erg goed op. Maar nu moet de aannemer wachten op de aanleg van de nutsvoorzieningen. -De middenstanders zien met lede ogen aan dat meestal maar één à drie personen met de werken bezig zijn en dit op een kruispunt waar dagelijks vijftien-duizend wagens passeren.

Mijnheer de Minister, wij vragen u zo vlug mogelijk een einde te maken aan deze werken.

Dan heb ik nog een bijkomende

De Meyer

vraag. De bewoners van Elversele en omliggende dorpen zijn ongerust omtrent de toekomst. Al een lange tijd geleden werden aangelanden van de N 41 onteigend. Die dossiers liggen al jaren in de kast. Volgens sommigen zou men volgend jaar beginnen met de onteigeningswerken om dan over twee jaar te starten met de verbreding van de N 41. Mijn concrete vraag luidt als volgt. Wat hangt de mensen van die streek boven het hoofd ?

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik betreur dat ik niet in de gelegenheid ben schriftelijk een gedetailleerd en technisch antwoord te geven op deze vraag. Hoe dan ook, dit mondeling antwoord is een goede geheugenoefening en ik zal proberen zo volledig mogelijk te zijn.

De collega's Walter Peeters en De Meyer geven mij de kans in te gaan op een bekommernis die erg leeft in de streek en waarvan ik mij reeds kon vergewissen via de brieven die ik ontving van diverse gemeentebesturen van de streek.

Werken kunnen niet anders dan tijdelijk verkeershinder veroorzaken. De herinrichting van het kruispunt gebeurt op algemene vraag. De politiediensten van Hamme, Temse, Sint-Niklaas en Waasmunster hebben na overleg besloten het kruispunt af te sluiten en een omleiding te organiseren. Wel was er een beperkte doorgang voor aangelanden, voor fietsers en in zekere mate voor het openbaar vervoer.

In het begin is er vrij hard doorgewerkt. Nu moeten de nutsleidingen verplaatst worden. Dat is een werk dat niet zozeer mankracht, dan wel veel organisatie en contacten met diverse diensten vergt. Mij werd bevestigd dat de werken binnen de afgesproken timing, dus nog vóór de bouwvakantie, voltooid zullen zijn. Naar aanleiding van verschillende tussenkomsten en ook van de vragen van vandaag heb ik mijn diensten de opdracht gegeven de werken in fases

uit te voeren. Versnellen kan technisch niet. De werken zullen dus rijstrook per rijstrook gebeuren zodat lokaal doorgaand verkeer mogelijk blijft. Dat vereist een meeruitgave van 600.000 frank, maar gelet op de belangrijkheid van de verbinding vind ik die uitgave verantwoord. De opdracht is gegeven.

In verband met de vraag naar een definitieve herinrichting moeten de onteigeningen tegen het einde van het jaar zijn beëindigd. In de loop van 1991 of 1992 -- ik kan hier geen juiste datum geven -- zullen de werken worden gerealiseerd. De N 41 zal worden heringericht met twee rijstroken en twee veilige fietspaden. Dat dit nogmaals hinder zal veroorzaken kan niet anders. Het is een permanente bekommerning van onze diensten en van mezelf die hinder te beperken. Ik heb daaromtrent belangrijke richtlijnen gegeven. U zult merken dat heel wat onderhoudswerken aan grote wegen en infrastructuurwerken 's nachts worden uitgevoerd om zo weinig mogelijk het doorgaand verkeer te hinderen en om de omwoners zo veel mogelijk te sparen. De termijnen van uitvoering worden voortdurend verkort. Er zijn echter steeds een aantal budgettaire en administratieve beperkingen.

Ik vraag de bevolking en de parlementsleden uit de betrokken streek begrip op te brengen voor het feit dat een verbetering van de wegeninfrastructuur, welke helaas op vele punten in Vlaanderen moet gebeuren, een tijdelijke hinder met zich brengt. Ik herhaal dat wij trachten deze hinder tot een minimum te beperken. Wij hopen dat wij een oplossing kunnen vinden voor het probleem dat u heeft aangehaald. (Applaus)

De Voorzitter : De heer Walter Peeters heeft het woord.

De heer W. Peeters : Mijnheer de Voorzitter, mag ik de Minister vragen zijn ruim technisch antwoord te willen zenden naar de betrokken gemeentebesturen zodat zij zo technisch mogelijk worden ingelicht over de wijze waarop de werken verder zullen verlopen. Om mevrouw De Meyer gerust te stellen kan ik haar mededelen dat het grosso modo om

dezelfde burgemeesters gaat als deze die hebben deelgenomen aan de Schelderondvaart.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bouw van een verbrandingsoven in Vlaams Brabant

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Leo Peeters tot de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting over de bouw van een verbrandingsoven in Vlaams Brabant.

De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik ben blij omdat de Minister hier nu eindelijk aanwezig is. Hij zal met mij toegeven dat de vestiging van een verbrandingsoven in Vlaams Brabant reeds heel wat stof heeft doen opwaaien.

Wij hebben opnieuw via de pers moeten vernemen dat de Minister blijkbaar een doorbraak ziet in dit dossier. Enkele maanden geleden heb ik omtrent dit onderwerp een uitvoerige interpellatie gehouden waarbij de meeste partijen zich hebben aangesloten. Zij hebben toen allemaal gezezen op de nefaste gevolgen van de beslissing die toen moest worden genomen omdat deze vestiging een zware belasting betekent voor de hele regio.

Een van onze collega's, een zwaargewicht in de politiek en Vilvoordeenaar, is zich hevig gaan verzetten tegen de beslissing de verbrandingsoven te vestigen op het grondgebied Vilvoorde. Hij heeft niet weinig gehoor gekregen, Weliswaar heeft men een ommetje gemaakt via de gemeente Zottegem, misschien een symbolische daad, om uiteindelijk het kanaal terug over te steken en de verbrandingsoven te vestigen op 1 ki-

L. Peeters

lometer van de vroeger voorgestelde vestigingsplaats. Een duidelijk verschil is dat het niet meer om het grondgebied Vilvoorde maar om het grondgebied Grimbergen gaat.

Wij hebben gewezen op de nefaste invloed die de verbrandingsoven zal hebben op heel de regio en op heel de kanaalzone.

Mijnheer de Minister, waarom werd plots de vestigingsplaats Grimbergen gekozen ? Wat zijn daarvoor de juiste redenen ? In de resultaten van het studiesyndicaat kan ik daarover niets terugvinden. Het enige argument dat ik mij kan indenken is het doen van een pleziertje aan een politiek zwaargewicht uit dit halfroond. Tegelijkertijd speelt men echter een spelletje met alle omwonenden.

Ik vind dat het ogenblik is gekomen om de Raad voor te lichten over welke beslissing er nu precies wordt voorgesteld. Wat houdt het hele protocol in ? De beslissing tot vestiging werd ingekleed met talrijke voorwaarden, ook wat de verkeersstroom betreft. Tegelijkertijd zou men ook onderzoeken hoe het huisvuil eventueel langs het kanaal kan worden vervoerd. Wat werd er in dit protocol voorgesteld ?

Een laatste zeer concrete vraag is de volgende. In deze regio leeft permanent de bezorgdheid dat het natuurgebied het Bos van Aa, dat daar in de nabijheid ligt, als stortplaats voor het residu zou kunnen worden gebruikt. Een kleine uitbreiding is hiervoor voldoende. Graag kreeg ik hierover duidelijkheid. Overweegt men inderdaad dit natuurgebied als stortplaats te gebruiken ? Dit kunnen wij uiteraard niet aanvaarden en het zou goed zijn dat deze Raad eindelijk eens duidelijk uw argumenten te horen krijgt.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ook in het verleden werden er door diverse leden van de Raad over dit dossier zeer concrete vragen gesteld, waarop ik telkens zo volledig mogelijk heb

geantwoord met de kennis die op dat ogenblik beschikbaar was. Het hele probleem kadert in de globale problematiek van de huisvuilverwerking in Vlaams Brabant.

In het verleden en dit gaat ver terug, heeft men altijd gebruik kunnen maken van de faciliteiten waarover men in Wallonië beschikte om op een goedkope manier een oplossing te hebben voor huishoudelijk en ander afval. Belangrijk was evenwel de principiële kant van de zaak. Wij moesten voor dit probleem in Vlaanderen zelf een oplossing vinden. In een protocol met Wallonië hebben wij dan ook aanvaard dat er op het einde van 1992 een eind komt aan de afvaltransporten uit Vlaanderen, vooral uit Vlaams Brabant, naar de Waalse storten. Daarvoor heeft het Vlaamse Gewest een aantal toezeggingen moeten doen in verband met specifiek Waalse problemen, vooral op het gebied van de verwerking van afval.

In diezelfde periode hebben wij een studiesyndicaat opgericht, waarbij de OVAM, de GOM en ophaal- en verwerkingsintercommunales betrokken waren. Wij hebben dit syndicaat de opdracht gegeven een oplossing uit te werken voor de problematiek van Vlaams Brabant. De conclusie van het onderzoek was dat er best een verbrandingsoven met een capaciteit van ongeveer 480.000 ton per jaar zou worden gebouwd en dat deze zich het best zou bevinden in de omgeving van Vilvoorde. Er werd echter geen specifieke site aangewezen. De ervaring op dit gebied was niet uniek. Niemand is geneigd een afvalverbrandingsoven op zijn grondgebied te aanvaarden, ook al erkent iedereen dat er een oplossing voor het probleem moet worden gezocht.

Daarom meenden wij dat er in het kader van een globaal afvalstoffenbeleid varianten mogelijk waren die afstapten van een strik provinciale benadering van de afvalstoffenproblematiek. Wij hebben de OVAM dan ook de bijkomende opdracht gegeven deze varianten te onderzoeken die Vlaams Brabant opdelen in twee delen, enerzijds aansluitend bij Oost-Vlaanderen en anderzijds bij Antwerpen. Dit was een eerbare poging,

niet geïnspireerd door bepaalde uitspraken waarnaar zojuist werd verwezen.

De heer F. Vermeiren : Er is toch sprake geweest van Zottegem.

Minister T. Kelchtermans : Wij hebben gevraagd concrete voorstellen te doen en één van de mogelijkheden was inderdaad Zottegem. Anderzijds werd ook Leuven voorgesteld, maar ook daar werden diverse bezwaren aangevoerd. Wij hebben vastgesteld dat er objectieve redenen waren om af te stappen van de oplossing Zottegem. De vraag bleef natuurlijk bestaan waar de verbrandingsoven dan wel moest komen. Uiteindelijk werd in overleg met allen die wij bij het probleem steeds hebben betrokken, geopteerd voor de vestigingsplaats waarnaar nu wordt verwezen, namelijk Grimbergen. Deze plaats voldeed eveneens aan de criteria die door het studiesyndicaat werden vooropgesteld. De oven zou worden gebouwd aan de kruising van de Westvaardijk en de Fabrieksstraat, vlak naast het zeekanaal. op een terrein van ongeveer 4,7 hectare.

Zoals wij konden verwachten, reageerde de gemeente Grimbergen niet enthousiast op dit voorstel. Zij heeft heelwat bezwaren geopperd. Hierover werd reeds overleg gepleegd. Wij begrijpen enigszins de weerstand, maar anderzijds moeten de gemeente Grimbergen en de omliggende gemeenten ook kunnen begrijpen dat een oplossing moet worden gevonden voor dit probleem. Wij zijn dan ook van plan een aantal gunstmaatregelen te nemen die de weerstand enigszins moeten kunnen milderen. Een ontwerp van afspraken werd aan de gemeente bezorgd. Ik zal deze ook aan de Executieve meedelen omdat het hier inderdaad gaat om een zeer bijzondere beslissing. Onze aandacht gaat vooral uit naar het transport van het huishoudelijk afval. Ook wensen wij overslagstations in te schakelen waardoor het aantal vrachten per dag kan worden verminderd. Verder werd de plaats van aanvoer bepaald. Dit zal in elk geval de Budabrug zijn. Ook wordt de mogelijkheid onderzocht of het transport niet via het water kan gebeuren.

T. Kelchtermans

Dit is allemaal niet zo vrijblijvend als u wel zou denken. Het Gewest zal ter zake een beslissing nemen. Wij gaan er wel van uit dat een gemeente die tegen haar wil toch een beslissing aanvaardt, mag rekenen op een aantal compensaties. Deze maken het voorwerp uit van overleg, in het bijzonder met de gemeente Grimbergen. Wij wensen een beheersformule die de nodige garanties geeft opdat de oplossing ook op lange termijn gewaarborgd is. Dit houdt in dat zowel de ophaalintercommunales als de verwerkingsintercommunales, de Milieuholding en de privé-sector bij het initiatief moeten worden betrokken. Wij moeten hiermee op zeer korte termijn starten. Deze investering moet bovendien eind 1992 kunnen worden afgerond om een nieuwe discussie met het Waalse Gewest te vermijden. Wij zijn dan immers volledig afhankelijk van het Waalse Gewest voor de verlenging van het protocol.

Zoals u ziet, geef ik hier een volledig overzicht van de stand van zaken, hoewel alles nog in het stadium is van het overleg en ik er mij dus gemakkelijk had kunnen van af maken met de verklaring dat men niet vraagt naar de intenties van de Minister.

Ik beklemtoon nogmaals dat dit een delicaat dossier is, hetwelk de gemeente Grimbergen niet met applaus ontvangt. Wij zullen echter compensaties voorstellen, die de beslissing gemakkelijker aanvaardbaar moet maken.

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de Voorzitter, ik wens nog enkele concrete vragen te stellen aan de Minister.

Ten eerste, zijn aan de vestigingsplaats Grimbergen, supplementaire kosten verbonden in vergelijking met de keuze voor de vorige vestigingsplaats ?

Ten tweede, welke zijn de compensaties die aan de gemeente Grimbergen zullen worden voorgesteld ?

Ten derde, werd een termijn bepaald

binnen dewelke het onderzoek naar de mogelijkheid van het vervoer per schip afgerond moet zijn ?

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de Voorzitter, aangezien de verbrandingsoven eind 1992 in gebruik moet zijn, moet er tegen die tijd ook volledige klaarheid zijn over de mogelijkheid om het afval te vervoeren via het water. Aan de inplantingsplaats te Grimbergen zijn voor zover ik weet geen bijkomende kosten verbonden voor de inplanting zelf maar wel voor de verbetering van de infrastructuur om de bereikbaarheid van de verbrandingsoven te verhogen. De compensaties die aan de gemeente Grimbergen worden voorgesteld, situeren zich op financieel vlak.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUELE INTERPELLATIE

(Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over subsidiëring van het PROSA-project in het kader van een algemeen afval- en emissiepreventiebeleid

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Cuyvers tot de heer Kelchtermans, Gemeenschapsminister voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en de heer De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de subsidiëring van het PROSA-project in het kader van een algemeen afval- en emissiepreventiebeleid.

De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, de jongste tijd staat de afvalproblematiek in het centrum van de belangstelling. Zoëven werd dit nog eens geïllustreerd. Wij zijn van oordeel en velen met ons, dat afval zo hygiënisch mogelijk en zo milieuvriendelijk mogelijk moet worden verwerkt, maar vooral dat wij zoveel mogelijk moeten proberen de productie van afval te vermijden, wat uiteindelijk onze economie ten goede zal komen. Deze denkwijze, de schone produktiebenadering, is tamelijk recent, maar begint meer en meer door te dringen, ook bij de leden van de Vlaamse Executieve. Mijn interpellatie wenst dit probleem iets meer in de schijnwerper te plaatsen en ook de leden van de Raad en de Vlaamse Executieve te overtuigen deze denkwijze bij te treden.

Tijdens de Derde Noordzeeconferentie van maart jongstleden heeft België en dus ook Vlaanderen, zich verbonden om tegen 1992, in vergelijking met 1985 en voor een 35tal stoffen en de nutriënten, een reductie van meer dan 50 ten honderd van de vuilvrachten te bereiken.

Het Nederlandse boek Zorgen voor Morgen wijst erop dat de duurzame ontwikkeling, die u beiden onderschrijft, niet mogelijk is tenzij de reductie nog veel verder gaat : nulemissie voor de zwartelijst-stoffen en reducties in de orde van grootte van 80 tot 90 ten honderd voor de andere vervuulende stoffen.

Dergelijke hoge mate van emissiereductie van die vervuiling is volgens AGALEV onmogelijk haalbaar via de end of the pipe-zuiveringstechnologie. Door de wet van het behoud van ellende zuiveren waterzuiveringsinstallaties misschien wel ten dele het effluentwater, maar behouden ze de afval.

Ze veroorzaken eigenlijk alleen maar een verschuiving van de verontreiniging van het facet water naar het facet bodem via het zuiveringslib, waar OVAM dan weer geen echte oplossing voor heeft. Wanneer dit slib zou worden verbrand in een installatie verschuift de vervuiling naar de lucht en via de emissie van vliegast weer

Cuyvers

naar het oppervlaktewater en de bodem.

Ecologisch gezien is dit dus geen oplossing. Ook economisch geredeneerd blijken aan deze benadering nogal wat nadelen te kleven. Het is een vorm van reactief in plaats van creatief handelen : de nijverheid wordt geconfronteerd met plotselinge meeruitgaven ten gevolge van de strenger wordende milieuwetgeving, zonder economische baten ter compensatie.

De Voorzitter : Mijnheer Peeters, de interpellant wenst dat de Minister zijn aandacht aan zijn interpellatie kan wijden.

De **heer J. Cuyvers** : Mede beïnvloed door de berekening van de pakkans en de strafmaat bij een eventuele sanctionering voor een vastgestelde overtreding van allerlei lozingsnormen gaat de industrie met mondjesmaat investeren in end of the pipe-systemen. De enige en dan nog negatieve stimulans gaat uit van de stijgende milieueffingen voor de vuilenheden voor oppervlaktewaterverontreiniging. Het bedrijf dat het laatst investeert in dergelijke technologie, maakt comparatief gezien, de kleinste meeruitgave. Daardoor heeft de grootste vervuiler de beste overlevingskansen. Van een averechts effect gesproken !

Op deze manier een reductie bekomen van 80 tot 90 ten honderd van de vervuiling is technisch niet mogelijk en economisch niet haalbaar. Door de aantasting van het ecologische draagvlak in het recente verleden is de verdere verspreiding van grote hoeveelheden afval in het milieu ook een rechtstreekse bedreiging voor het voortbestaan en moet dus gestopt worden.

Volgens AGALEV bestaat de enige oplossing om uit die netelige situatie te geraken erin het probleem niet effect-gericht te willen wegstoppen, wat toch niet lukt, maar het brongerecht te vermijden, door een schone produktie.

Naast de bereidheid technologisch veranderingen te ontwerpen en te

realiseren dringen zich vooral de volgende vier veranderingen op in de mentaliteit van allen die bij een onderneming betrokken zijn.

Werk en milieu zijn even belangrijk. Sinds het jongste LBC-congres is het milieu even prioritair als het behoud van de werkgelegenheid !

In plaats van naar een korte-termijnwinst moet het bedrijf streven naar een sociaal-economische gezondheid.

In plaats van de ecologische gevolgen op korte termijn van het broeikas-effect en het gat in de ozonlaag te minimaliseren moet men oog hebben voor de ecologische gevolgen op langere termijn.

Het ondernemerschap evolueert dus van uitbuiting van het milieu en van de samenleving op korte termijn, naar stuurmanskunst op langere termijn.

Het principe „de vervuiler betaalt” moet en kan worden vervangen door het principe „vervuiling voorkomen, belooft zichzelf”.

Projecten als PROSA moeten volgens AGALEV zo veel mogelijk door de Vlaamse overheid, in casu, door u heren Ministers van Leefmilieu en Economie, worden gesteund omdat alleen door het aantonen van het succes ervan in concrete bedrijven, de milieuzorg tot in het bedrijf zelf zal kunnen dringen.

Het doel is dat de produkten van in de conceptiefase tot en met de eindfase ecologisch verantwoord worden geconcipieerd.

Op 9 mei had in Zelzate de studiedag over het PROSA-project plaats. PROSA staat voor Preventie-Onderzoek in het Scheldebekken en de mogelijkheden tot Afval- en emissiereductie. Mede door het grensoverschrijdend karakter van de verontreinigingsproblematiek, start het Onderzoekscentrum voor Landschapsecologie en Milieuplanning van de RU-Gent in samenwerking met het Studiecentrum voor Milieukunde van de Erasmusuniversiteit te Rotterdam dit initiatief. De ervaringen, opgedaan in de Verenigde Staten door het bedrijf 3 M vanaf 1973, tonen aan dat

campagnes in de geest van prevention pollution pays aanleiding geven tot positieve resultaten, zowel in de vorm van een gevoelige vermindering van de milieubelasting als door een aanzienlijke verbetering van de bedrijfsresultaten. Professor Huisinck heeft erop gewezen dat in het bedrijf 3 M, in een tijdspanne van 17 jaar een extra besparing van 1 miljard dollar werd gerealiseerd, naast de enorme, positieve milieueffecten. Dit verhoogt de concurrentiekracht van bedrijven die een dergelijke filosofie aankweken.

Onder afval van emissiepreventie verstaan de projectleiders een systematische en integrale preventieaanpak van de milieubelasting in bedrijven. De aanleiding voor een dergelijke aanpak is hier de vervuiling van een milieucompartiment, met name het water. De Minister weet wellicht hoe zwaar het water in de Gentse kanaalzone is vervuild. Dit PROSA-project is een typisch voorbeeld voor een geografisch georganiseerde aanpak van deze problemen. De oplossing moet echter integraal en structureel zijn en mag geen verplaatsing van het ene compartiment naar het andere inhouden. Aan beide kanten van de Belgisch-Nederlandse grens zullen zowel de projectleiders als de participerende bedrijven in een interactief proces samen op zoek gaan naar oplossingen. De kennisname van vroegere positieve resultaten in andere bedrijven kan een stimulans zijn.

Voorkomen van afval en emissies is de meest fundamentele benadering die duurzaam leidt tot vermindering van de milieubelasting. Dat spreekt voor zich. Voorkomen van afval en emissies leidt tot verbetering van produkt en proces, tot vermindering van milieubelasting en tot bedrijfseconomische voordelen. Elke kilogram afval is door een bedrijf ooit op een of andere manier betaald. Preventie leidt op termijn tot dalende kosten van „end of pipe”-oplossingen en tot dalende maatschappelijke kosten voor milieubeleid. Hoe minder je een bepaald compartiment verontreinigt, hoe minder je nadien nodig hebt om die verontreiniging -opnieuw weg te werken.

Cuyvers

Ook voor de economie geeft dat een aantal belangrijke voordelen. Momenteel vertonen de kosten voor het storten en verbranden van afval een stijgende tendens. Hoe minder afval je moet storten of verbranden, hoe meer je aan kostenbesparing doet. De verwerkingstechnieken zijn duur. Voor bepaalde samenstellingen van afval vraagt men zelfs tien tot twintig duizend frank per ton. Besparing op grondstoffen en produktiekosten is goed business. Mogelijk bestaat er ook een concurrentievoordeel door toepassing van nieuwe en andere technologieën.

Ook wat het naleven van voorschriften betreft geldt dezelfde regel. Hoe minder afval je hebt, hoe gemakkelijker het is de voorschriften na te leven. Aan de verwerking en behandeling van het afval en de emissies worden steeds hogere eisen gesteld.

In verband met de aansprakelijkheid wordt in Nederland reeds gesproken over de mogelijkheid voor een bedrijf om op effectieve wijze de risico's voor milieuproblemen bij behandeling, opslag en deponering, zowel op het eigen terrein als daarbuiten, te verminderen. Een andere mogelijkheid voor het bedrijf om op effectieve wijze risico's van aansprakelijkheid voor de gezondheid en veiligheid van de werknemers te verminderen bestaat erin milieuvriendelijke producten te vervangen door milieuvriendelijke, die minder vlug leiden tot invaliditeit van de arbeiders.

Als laatste is er het bedrijfsimago bij het publiek. Het overschakelen naar een schonere produktie leidt tot de verbetering van het bedrijfsimago bij de maatschappelijke omgeving en de werknemers. De werknemers moeten betrokken worden bij heel dat creatief herdenkingsproces. Het geeft blijk van zorg voor verbetering van het milieu. De mensen worden er meer en meer gevoelig voor. Als je met een goed milieu-imago kan naar buiten komen, gaan een aantal potentiële consumenten eerder geneigd zijn uw artikel te kopen dan dat van de concurrent die het milieu meer vervuult. Zoals ik daarnet reeds zei is een belangrijk onderdeel van

deze methode de kennisoverdracht van geslaagde voorbeelden naar andere bedrijven. Men zegt altijd : Woorden wekken en daden trekken. Als in een bepaalde industriële zone die bekend staat voor haar milieuverontreiniging — de Gentse kanaalzone is daarvan een goed voorbeeld — blijkt dat er economische voordelen kunnen worden gehaald en tevens milieuvriendelijker kan worden te werk gegaan gewoon door het proces te herdenken, dan zullen er navolgers komen.

Gezien de enorme voordelen die dergelijke aanpak kan bieden én voor het milieu én voor het bedrijf en voor de arbeiders stel ik de volgende vraag aan de beide Ministers : In welke mate kan dit project rekenen op subsidiëring ? (*Applaus bij AGALEV*)

De Voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de initiatiefnemers van het PROSA-project dienden tot op heden geen officiële aanvraag in voor subsidiëring. Het onderzoeksproject wil een samenwerking tussen de RUG en de Erasmusuniversiteit van Rotterdam om de bedrijven te laten meewerken aan een belangrijke vermindering van de emissie van afvalwater in het Scheldebekken, met de nadruk op preventieve maatregelen. De doelstelling van het project, namelijk emissiepreventie door zuinig omspringen met grondstoffen en energie via toepassing van nieuwe technologieën, is erg belangrijk en heeft mijn volle belangstelling.

Na de studiefase zal men mij wellicht een concreet dossier voorleggen voor overheidssteun op basis van de expansiewetgeving. Op 26 april jongstleden stelde ik de Vlaamse Executieve de nieuwe richtlijnen voor die vanaf 1 mei van toepassing zijn. Zij zijn gericht op ecologische criteria. Investerings voor energiebesparingen, minder milieubelasting, betere en veiliger arbeidsomstandigheden zullen voor 15 procent extra worden gesubsidieerd. In tegenstelling tot andere vormen van overheidssteun geldt hier niet de limiet dat er een relatie moet zijn tot de afschrijvingen.

Vermits het hier om een nieuw bedrijf gaat, zijn dergelijke bepalingen trouwens niet nuttig.

Wanneer het dossier wordt ingediend en als het beantwoordt aan de criteria zal het met de nodige positieve aandacht worden gevolgd.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de heer Cuyvers sprak zojuist over het PROSA-project, waarvan hij de voorstelling op 9 mei te Zelzate bijwoonde. Ook ik heb veel belangstelling voor het project en vroeg aan de initiatiefnemers meer informatie.

Het Onderzoekscentrum voor Landschapsecologie en Milieuplanning van de Rijksuniversiteit te Gent startte, in samenwerking met het Studiecentrum voor Milieukunde van de Erasmusuniversiteit te Rotterdam, op 1 mei een grensoverschrijdend onderzoek naar afval en emissiepreventie bij de bedrijven in de kanaalzone Gent-Terneuzen en de Gentse Ringvaart. Men wil met de medewerking van Vlaamse en Zeeuwse bedrijven een effectief afvalpreventie- en emissieproductiebeleid tot stand brengen.

Het MINA-plan 1990-1995 is gebaseerd op het stimuleren van de toepassing van de best beschikbare, schone technologie en op het voorkomen van de verontreiniging aan de bron. De brongerichte aanpak blijft prioritair en bijgevolg kan steun worden verleend aan onderzoeksprojecten die de beperking van emissie in bedrijven onderzoeken.

In het ontwerp van Afvalstoffenplan 1991-1995, dat in het najaar in verschillende gemeenten aan publieke hearings zal worden onderworpen, zijn steun voor investering en voor de ontwikkeling van schone technologie prioritair.

Volgens de huidige reglementering is er echter geen mogelijkheid tot subsidiëring van onderzoeksprojecten. Er zijn wel budgettaire kredieten op de leefmilieubegroting beschikbaar om onderzoek te verrichten in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap. Voor

De heer G. Geens (CVP), Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting en (links) de heer L. Waltniel (PVV), Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting. Achter hen : leden van de PVV-fractie, met midden op de tweede rij hun fractievoorzitter de heer A. Denys

het PROSA-project werd nog geen aanvraag voor subsidiëring ingediend.

De Voorzitter : De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers : Ik dank de beide Ministers voor hun positieve ingesteldheid.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

INTERPELLATIES (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de programmering van ziekenhuizen en het gebrek aan RVT-bedden

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Groot

tot de heer Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de programmering van ziekenhuizen en het gebrek aan RVT-bedden.

De heer De Groot heeft het woord.

De heer E. De Groot (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, eind vorig jaar hebben de belangstellenden kennis kunnen nemen van de standpunten van Minister Van den Bossche betreffende de organisatie van de gezondheidszorg. De Standaard wijdde met een opgemerkt artikel de nodige aandacht aan de beleidsvisie van de Minister. Trouwens, al degenen die begaan zijn met de toekomst van de gezondheidszorg, en die daarbij de sociaal-demografische gegevens evenals de voortdurende stijging van de kosten van een gezondheidspolitiek in het achterhoofd houden, maken zich erge zorgen over de toekomst.

De vrees van Minister Van den Bossche bestaat erin dat Vlaanderen

naar een maatschappij met een gezondheidszorg met twee snelheden evolueert.

Omdat er een ongelijke geografische verdeling is van gezondheidsinstellingen pleit hij voor het oprichten van welzijns- en gezondheidsgewesten.

Uiteraard heeft de indeling in sanitaire regio's als voordeel dat men op grond van demografische parameters de effectieve behoeften kan berekenen en het beleid in de aangewezen richting kan dirigeren.

Aan de hand van de opgestelde modellen kan men ook nagaan welke de aard van de inrichtingen of diensten is, waaraan in bepaalde regio's een noodzaak is.

Anderzijds kan men aan de hand van de studie van professor Groot besluiten dat erop dit ogenblik nog duizenden acute ziekenhuisbedden te veel zouden zijn, zodat men enigszins met verbazing moet vaststellen dat er in Vlaanderen jaarlijks nog verschillende miljarden worden begroot voor de bouw van nieuwe ziekenhuizen, dit in feite zonder dat men in het bezit is van een grondige studie van de behoeften.

Verder moet men tot het besluit komen dat er nog onvoldoende werk is geleverd op het gebied van de samenwerking tussen de ziekenhuizen van eenzelfde regio. In plaats van zich vaak aan een genadeloze concurrentie over te leveren, waarbij de gemeenschapsgelden aangewend worden om nodeloze pretenties waar te maken, ware het beter dat de gelden rationeel zouden worden gebruikt, in een geest van onderlinge verstandhouding.

Dit rationeel gebruik van de beschikbare middelen is trouwens geen overbodige luxe. Zoals ik later zal aantonen zullen bijkomende fondsen noodzakelijk zijn om onder meer onze zorgenbehoevende hoogbejaarden de zorgen te verstrekken waarop ze recht hebben.

Indien men wil voorkomen dat de begroting steeds maar toenemende tekorten zal vertonen op het vlak van de gezondheidszorg, zullen de middelen moeten verdeeld worden aan de hand van een valabel onderzoek van de behoeften.

De Groot

Dat Vlaanderen ter zake specifieke behoeften heeft en dat bepaalde materies enerzijds door de nationale Regering en anderzijds door de Vlaamse Executieve worden geregeld, brengt met zich mee dat de Executieve voldoende druk moet uitoefenen op de nationale Minister om uit de impasse te geraken.

Aan de hand van een behoeftenonderzoek en een evaluatie van de realiteit, heeft men destijds terecht geconcludeerd dat een aantal hoogbejaarden, die meer verzorging nodig hadden dan acute medisch-specialistische zorgen, vaak gedurende lange perioden in acute ziekenhuisbedden werden opgenomen. Op grond van deze wetenschap, gecombineerd met de wens om de overvloedige ziekenhuisbedden snel af te bouwen, stelde de overheid de ziekenhuizen voor om op voordelige wijze acute diensten om te bouwen tot RVT-diensten. Bovendien werden ook aan bejaarden-tehuizen RVT-bedden toegewezen.

Door de demografische evolutie met het groot aantal zorgenbehoevende 80-plussers is de nood aan RVT-bedden volledig buiten proportie met de gene die toegekend werden.

Hoe kan men rechtvaardigen dat twee bejaarden die zich in eenzelfde medische situatie bevinden en evenveel zorgen behoeven door de overheid discriminerend worden behandeld : voor de een die in een echt RVT-bed ligt wordt per dag 1.153 frank tegemoetkoming uitbetaald, voor de andere bejaarde die evenveel zorgen behoeft, wordt per dag maximaal 337 frank voorzien.

Indien de bejaarde in dit laatste voorbeeld een pensioen van 20.000 frank per maand ontvangt, dan dient hij per jaar circa 350.000 frank bij te leggen. Dat zijn spaarcentjes spoedig als sneeuw voor de zon zullen verdwijnen en dat de familie of het OCMW zullen aangesproken worden, zal voor ieder wel duidelijk zijn.

In Vlaanderen zijn er RVT-bedden tekort, voor de Franstalige Gemeenschap zijn er teveel. Daaruit volgt dat Minister Busquin niet goedschiks zal

geneigd zijn om het aantal RVT-bedden op te trekken.

Indien de Vlaamse Executieve een einde wil maken aan de genoemde onaanvaardbare discriminatie van hoogbejaarden, zal er hard moeten onderhandeld worden met Minister Busquin. Als het ACV dan toch de sociale sector nationaal wil houden, kan er misschien op gewezen worden dat de liefde niet steeds van dezelfde zijde kan komen.

Om duidelijkheid te krijgen in de standpunten en het gevoerde beleid van Minister Weckx met betrekking tot de aangehaalde problematiek wens ik hem de volgende vragen te stellen.

Een, kan de geachte Minister zich akkoord verklaren met het standpunt van Minister Van den Bossche in verband met het herbekijken van de ziekenhuisprogrammering in functie van welzijns- en gezondheidsgewesten ?

Twee, heeft de geachte minister reeds herschikkingen doorgevoerd in de ziekenhuissector ?

Drie, heeft de geachte Minister maatregelen genomen om de samenwerking tussen de ziekenhuizen binnen een zelfde regio te bevorderen ?

Vier, werden door de geachte Minister de beloofde onderhandelingen reeds op gang gebracht met Minister Busquin wat de uitbreiding van het aantal RVT-bedden betreft ?

Vijf, is de geachte Minister bereid om een deel van de middelen bestemd voor de bouw van nieuwe ziekenhuizen over te dragen aan de te verhoppen nieuwe RVT-diensten ?

De Voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik heb de eer het geachte lid de volgende informatie te verstrekken op de mij gestelde vragen.

Inzake de gebruikmaking van gezondheidsregio's, kan ik u verzekeren dat het inderdaad mijn grote bezorgdheid is een goede spreiding van de gezondheidsvoorzieningen te realiseren. Mijn collega, Minister Van

den Bossche, stelt hiervoor de oprichting van welzijns- en gezondheidsgewesten voor. Ik moet u erop attent maken dat reeds sinds meer dan tien jaar gezondheidsregio's de facto bestaan. Bij de vraag voor de oprichting of de wijziging van bepaalde diensten in gezondheidsinstellingen wordt telkens de weerslag hiervan nagegaan op de concreet afgebakende gezondheidsregio's. Bovendien worden steeds de voorgestelde programmatiecriteria – van bijvoorbeeld bedden – getoetst aan de nieuwe vraag van een bepaalde instelling. De Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering op het niveau van de ziekenhuisregio en de Gemengde Commissie voor RVT, ook op het vlak van de gemeenten, zonder dat deze territoriale omschrijvingen een bindend karakter hebben, gaan in elk concreet dossier de opportuniteit van de oprichting van een nieuwe dienst na.

Op uw tweede vraag inzake het volume van de doorgevoerde herschikkingen in de ziekenhuissector moet ik u in de eerste plaats verwijzen naar de beslissingen genomen door vorige regeringen.

Ingevolge de wetgeving van de toenmalige Minister van Sociale Zaken, de heer Dehaene, werden heel wat herschikkingen in de ziekenhuissector doorgevoerd. Ik spreek over het koninklijk besluit van 8 december 1986 – de belangrijkste beslissing die toen werd genomen – dat vervolgens werd vervangen door het koninklijk besluit van 30 januari 1989, genomen door de huidige nationale Minister van Sociale Zaken. De ziekenhuiskaart werd volledig hertekend : in vier jaar tijd verdwenen in Vlaanderen 34 ziekenhuizen, hetzij door fusie, hetzij door sluiting.

Telkens gebeurde dit onder het motto van rationalisering en complementariseren van de intramurale gezondheidszorg. De bedoeling was steeds de beperkte budgettaire middelen zo optimaal mogelijk aan te wenden voor de patiënt.

Betreffende de maatregelen om de samenwerking tussen de ziekenhuizen te bevorderen, kan ik u meedelen dat dit één van mijn grootste bekommernissen is.

Weckx

Telkens ik in het Vlaamse land ga spreken is dat één van de items die ik met klem tracht te ontwikkelen. In een aantal regio's ben ik ter plaatse bij de instellingen zelf gaan pleiten om tot een hechte samenwerking te komen. Op dit ogenblik heb ik 62 van de 184 instellingen in Vlaanderen bezocht. Indien er in de komende jaren een beetje politieke continuïteit ontstaat, zal deze ronde van Vlaanderen tot een goed einde worden gebracht. Deze vormen van samenwerking kunnen gebeuren onder een officiële vorm van groepering of fusie of eventueel zelfs in een eerste stadium – en daar pleit ik voor – onder de vorm van een aantal afspraken, vastgesteld in een samenwerkingsakkoord. Ik kan u melden dat onder mijn impuls reeds een aantal van deze samenwerkingen werden of in de zeer nabije toekomst zullen worden gerealiseerd. In dat verband citeer ik Heusden-Koersel waar een echte fusie gebeurde van twee ziekenhuizen waarvan het ene alleen nog acute ziekenhuisbedden telt en het andere RVT-bedden. In Bree-Maaseik, werden de beslissingen genomen door de diverse OCMW's en de dossiers worden thans behandeld door de Vlaamse Commissie voor Ziekenhuisprogrammering. In Oostende zijn de gesprekken tussen twee particuliere ziekenhuizen op dit ogenblik aan de gang. In Sint-Truiden komt er een fusie van particuliere ziekenhuizen en in Tongeren-Bilzen werd een fusie doorgevoerd van twee openbare instellingen en één particuliere instelling.

De bejaardenzorg is in Vlaanderen een zeer belangrijk probleem, ook voor de twee beleidsverantwoordelijken in deze Vlaamse Regering, zijnde collega Lenssens en ikzelf.

Reeds in het protocol dat op 15 juni 1989 werd afgesloten met de nationale Minister van Sociale Zaken, de heer Busquin, heb ik erop aangedrongen dat de programmatiecriteria voor de toekenning van RVT-bedden vóór einde 1989 zouden worden herzien.

Ondanks mijn herhaald aandringen, werd dit door de nationale Minister

nog niet gedaan. Wel werd een Studiedag der vergrijzing georganiseerd op 22 maart 1990. De besluiten van deze studiedag worden nu opgesteld zodat het bejaardenbeleid, op basis van deze conclusies, zal kunnen worden aangepast. Een zekere tegemoetkoming werd reeds gedaan in de vorm van het optrekken van het ROB-forfait en het toekennen van een bijdrage aan valide bejaarden in de rustoorden.

Het is ook juist dat de beslissing desbetreffend door de nationale Minister nog niet werd genomen.

Op 12 april 1990 kwam een akkoord tot stand in de Bestendige Overeenkomstcommissie van de Rusthuizen voor de verhoging van het forfait tot 480 frank voor bejaarden die beantwoorden aan de RVT-criteria maar niet zijn opgenomen in RVT-bedden en van 90 frank voor valide bejaarden in een erkend rustoord. Op 23 april jongstleden werd dit akkoord goedgekeurd door het Beheerscomité.

Op 25 april 1990 liet Minister Busquin via een persbericht weten dat hij akkoord was met de grote lijnen van dit akkoord maar dat er toch een aantal bezwaren zijn.

Op 21 mei 1990 – zo verneem ik daarnet – zal Minister Busquin deze bezwaren uiteenzetten in de Commissie. Volgens insiders zijn deze bezwaren de volgende : ten eerste, een regeling voor de zelfstandige verpleegsters ; ten tweede, de situatie van de kleine commerciële rusthuizen, die vooral zeer talrijk zijn in Wallonië.

Ik moet nochtans vaststellen dat er op dit ogenblik een volledig vacuüm is. De vorige conventie verviel op 1 mei 1990, zij zou officieus verlengd zijn tot 30 juni 1990. Het besluit ter zake is evenwel nog niet verschenen. Algemeen wordt nochtans verwacht dat het bereikte akkoord zal worden gerealiseerd.

Ik zal blijven aandringen en ijveren om een bepaalde uitbreiding van het aantal RVT-bedden te bekomen. Op 8 mei 1990 heb ik daarover nogmaals

in een brief aan mijn nationale collega gevraagd, dat aangezien de studiedag heeft plaatsgehad en de nodige conclusies werden getrokken, met de kabinetten een werkvergadering zou worden belegd, teneinde de bejaardenproblematiek en de vraag naar meer RVT-bedden in onze Gemeenschap op te lossen, in uitvoering van het protocolakkoord van 16 juni 1989.

Wat de overdracht van middelen van de sector ziekenhuizen naar de sector rusthuizen betreft lijkt uw laatste vraag mij vrij onduidelijk, vooral waar u spreekt over de te verkopen nieuwe RVT-diensten en het overdragen van de middelen bestemd voor de bouw van nieuwe ziekenhuizen hiervoor.

Het is logisch dat steeds een zekere vernieuwing en vooral herconditionering van de huidige ziekenhuisinfrastructuur noodzakelijk zal zijn, al is het om gelijke tred te houden met de vooruitgang van de medische wetenschap en om te blijven beantwoorden aan de erkenningsnormen, die steeds strenger worden en trouwens terecht, bijvoorbeeld qua brandveiligheid. Dikwijls zal men inderdaad moeten besluiten tot een volledige nieuwbouw. Dit zal het geval zijn bij het tot stand komen van fusies tussen twee instellingen.

De bestaande reglementering veronderstelt dat bij fusie van instellingen ze onder één dak komen. Het is slechts wanneer dit wordt gerealiseerd dat een fusie optimaal zal renderen voor de exploitatie. In een fusie met twee vestigingsplaatsen zullen diensten in de twee instellingen blijven bestaan, die in geval van fusie en het onder één dak brengen in eenzelfde gebouw niet nodig zijn, zoals bepaalde sociale en administratieve diensten.

Sinds mijn aantreden heb ik bovendien zeer veel aandacht besteed aan de psychiatrie. Ik stelde vast dat de architectonische infrastructuur in de psychiatrische instellingen niet beantwoordt aan de huidige visie van diagnose en behandelingswijze van de moderne psychiatrie. Vandaar dat sinds een aantal jaren inderdaad een bijkomende inspanning moest wor-

Weckx

den geleverd voor de nieuwbouw en herconditioneringswerken van de psychiatrische ziekenhuizen. Deze trend zal zeer waarschijnlijk nog toenemen bij de geplande reconversie in de psychiatrische sector.

Ik moet er ook op wijzen dat enkel herconditioneringswerken in RVT-instellingen onder mijn bevoegdheid vallen. Nieuwbouw van RVT-diensten is wettelijk onmogelijk.

De RVT-erkenning is een bijkomende erkenning, die wordt gegeven aan erkende rustoorden, zodat eerst een rustoord moet worden gebouwd en erkend vooraleer aan deze bedden een RVT-erkenning kan worden verleend. Zoals u weet valt de bouw van rustoorden onder de bevoegdheid van mijn collega, de Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin.

De bouwwerken die noodzakelijk zijn bij de reconversie van ziekenhuizen of ziekenhuisdiensten naar RVT vallen wel onder mijn bevoegdheid.

Iedere aanvraag in verband met een principiële vroegere goedkeuring tot reconversie naar RVT-bedden wordt met voorrang behandeld, waarbij de tussenkomst van de overheid 90 procent bedraagt.

In het geheel van onze investeringskredieten moeten wij uiteraard voorrang geven aan de reconversie in de psychiatrische instellingen, aan RVT in ziekenhuisinstellingen, evenals — en vooral — aan de brandbeveiligingswerken, die nog regelmatig in een aantal ziekenhuizen in het Vlaamse land nodig zijn. *(Applaus bij de meerderheid)*

De Voorzitter : De heer De Groot heeft het woord.

De heer E. De Groot : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de heer Minister voor zijn uitgebreid antwoord op mijn interpellatie. Ik meen toch begrepen te hebben dat het niet zijn bedoeling is de welzijns- en gezondheidsregio's, die de facto reeds bestaan, te formaliseren.

Wat de vernieuwing van ziekenhuizen betreft, sta ik als arts volledig

achter de idee dat men de bestaande instellingen moet aanpassen aan de vorderingen die worden gemaakt in de medische wetenschap en de behoeften die daarrond worden gecreëerd, maar toch wil ik doen opmerken — ik heb dat reeds gedaan toen Minister Dehaene een aantal jaren geleden deze maatregelen heeft uitgevaardigd — dat het willen onderbrengen van samenwerkingsverbanden in één architectonisch geheel een gevaarlijke operatie is op budgettair vlak, te meer daar men destijds nooit heeft berekend hoeveel dat zou kosten. Deze operatie zal heel veel middelen opsorpen die wij op een andere wijze veel nuttiger zouden kunnen gebruiken in de gezondheidszorg.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de weigering om Vlaamse gemeenten de inhaalbonificatie te laten toekennen in de vorm van geschenkcheques

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Vermeiren tot de heer Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de weigering om Vlaamse gemeenten de inhaalbonificatie te laten toekennen in de vorm van geschenkcheques.

De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren *(op de tribune)* : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het gaat de gemeenten niet voor de wind. Tot deze conclusie kwam de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden, de heer Van den Bossche, begin van dit jaar. Dit was dan wel — en ik meen dat hij gelijk heeft — in tegenstrijd met de resultaten van een onderzoek, verricht door de Studiedienst van het Gemeentekrediet van België. Wij

konden dit lezen in een interview met de Minister in De Financieel Economische Tijd.

Desondanks beslisten de nationale Regering en de Gewestexecutieven — zowel de Vlaamse als de Waalse — in september van vorig jaar dat een bijkomende opslag zou worden toegekend aan het personeel van de lokale en de regionale besturen, dit in het kader van een collectieve arbeidsovereenkomst. Die opslag bedroeg 12.000 frank. Het zou een inhaalmaneuver zijn ter compensatie van vroegere inleveringen. Een inhaalmaneuver, dat dan toch 3 miljard uit de gemeentelijke kassen zou doen vloeien. Van de 12.000 frank die aan de betrokken personeelsleden zou worden toegekend, kreeg echter elk personeelslid maar de helft, of ongeveer 6.000 frank. De voornaamste begunstigde van deze operatie werd echter de schatplicht, die er de helft van afschimde onder vorm van fiscale afhoudingen en sociale bijdragen.

Geen wonder dan ook dat bepaalde gemeentebesturen naar middelen gingen zoeken om het personeel te laten genieten van het volledig bedrag van deze premie van 12.000 frank. De oplossing lag voor de hand, want zij wordt reeds lang toegepast in de bedrijven, die aan hun personeel maaltijdcheques toekennen en nu ook geschenkencheques.

Die oplossing zinde de Gemeenschapsminister niet, aangezien hij een van zijn geestesgenoten, burgemeester Crucke van Ronse, die het gemeentepersoneel van zijn stad had bedacht met geschenkencheques terugfloot.

In feite had de nationale Regering en ook de Gemeenschapsexecutieve, bij monde van de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, daarbij blijk gegeven van een tamelijk verregaand centralisme, hetgeen dan ook door de PVV werd aangeklaagd.

De nationale Minister van Binnenlandse Zaken, die in alle debatten tussenbeide komt, neemt trouwens ook deze houding aan en het moet ons niet verwonderen dat hij die opinie op dat moment wereldkundig maakte.

Vermeiren

Wat ons daarbij vooral heeft getroffen is dat, terwijl de Vlaamse Gemeenschapsminister nog in december een schrijven richtte tot de provinciegouverneurs met de vraag om de nodige maatregelen te treffen teneinde te beletten dat de toekenning van cheques aan het gemeentepersoneel zou worden veralgemeend, zeer recent door de Waalse Gewestexecutieve werd beslist de inhaalbonificatie van 12.000 frank toch in de vorm van cadeaucheques aan het personeel toe te kennen, dit met instemming van de vakbonden. Merkwaardig is dan wel dat het initiatief van de Ronsense burgemeester op verzet stuitte van het ACOD.

Door ons over dit probleem onderzocht verklaarde de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden dat de toekenning van maaltijdcheques — en blijkbaar ook van cadeaucheques — als onwettig moest worden beschouwd, omdat het in strijd zou zijn met het koninklijk besluit dat bepaalt, dat geen andere vergoeding mag worden toegekend dan binnen de grenzen van de door de Koning vastgestelde algemene bepalingen.

En hij voegde eraan toe dat tot op heden de Koning geen algemene bepalingen had vastgesteld over dergelijke voordelen en dat deze bijgevolg onwettig waren.

Het is lang stil gebleven, maar toch maakte de nationale Minister van Financiën, de heer Maystadt, in antwoord op een door mij in dit verband gestelde parlementaire vraag het vrij duidelijk, welk zijn standpunt ter zake was zowel wat de maaltijdcheques als de geschenk- en surprisecheques betreft. Zijn standpunt was dat, terwijl de eerste, onder bepaalde voorwaarden vrij van belastingen konden zijn, dit zeker niet het geval was voor de tweede soort cheques, dus de cadeaucheques. Deze laatste kunnen als sociale voordelen gelden, wanneer zij een geringe waarde hebben en door de onderneming met een duidelijk sociaal doel worden toegekend en niet als eigenlijke bezoldiging voor geleverde prestaties. In dit geval zijn ze niet belastbaar voor de werknemer

en evenmin aftrekbaar voor de werkgever.

Volgens de Minister van Financiën is 12.000 frank aan geschenkcheques echter een behoorlijk bedrag. Vrijstellingen zijn er alleen voor cheques met een maximumwaarde van 1.000 frank en dan nog wanneer zij worden toegekend naar aanleiding van Sinterklaas, Kerstmis of Nieuwjaar, voor een maximumbedrag van 2.000 frank per jaar.

Dit alles heeft er nochtans de Waalse geestesgenoot van onze Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, de heer André Cools, niet van weerhouden zijn instemming te betuigen voor het toekennen van de inhaalpremie in de vorm van cadeaucheques. Een goede oplossing, luidde het en André Cools heeft er nog aan toegevoegd en dit is zeer belangrijk voor de leden van deze Raad : Niemand kan ons verplichten zomaar Waals geld weg te gooien.

Kennelijk bedoelde de Minister van de Waalse Gewestexecutieve dat de betaling van bijdragen aan de nationale sociale zekerheid en van bedrijfsvoorheffing aan de nationale schatkist, weggegooid geld is, „de l'argent jeté”. Men kan er dus uit afleiden, dat men aan Waalse zijde geenszins bereid is deze afhoudingen te verrichten en de bedragen, die normaal zouden moeten worden ingehouden of aangerekend, zullen niet naar de sociale zekerheid of naar de nationale schatkist vloeien.

Vice-premier Dehaene heeft hierop reeds gereageerd en aan de Eerste Minister laten weten, dat hierdoor de belangen van de nationale overheid worden geschaad.

— *De heer A. De Beul, Ondervoorzitter, treedt als Voorzitter op.*

Uiteraard was de Waalse Gewestexecutieve zeer omzichtig aangezien aan de gemeenten en aan de OCMW's enkel de raad gegeven werd de belastingen en de sociale zekerheidsbijdragen te omzeilen.

Terwijl de Vlaamse Gemeenschapsminister zich haastte om enkele voor hem betwiste beslissingen van gemeentebesturen in verband met de

maaltijd- of geschenkcheques, te vernietigen, heeft de heer Cools nagelaten dit te doen wat de Waalse gemeenten betreft. Merkwaardig is ook nog dat de Waalse Gewestregering maanden wachtte om haar beslissing in verband met de voorgestelde inhaaloperatie bekend te maken.

Een essentiële voorwaarde voor het toekennen van die eenmalige premie van 12.000 frank, namelijk dat dit slechts kan gebeuren door gemeenten die niet in financiële moeilijkheden verkeren werd blijkbaar ook over het hoofd gezien. Iedereen weet hoe het met de financiële toestand van Luik gesteld is.

Het is evident dat in deze materie door het tegenstrijdig optreden van de Waalse Gewestregering en de Vlaamse Gemeenschapsexecutieve momenteel de grootste verwarring heerst.

In feite werd aan het personeel van de lokale en regionale besturen een vergiftigd geschenk overhandigd, niet veel meer dan een aalmoes als men weet dat de vakbonden aanvankelijk het zesvoudige eisten. Zij kregen één derde, maar in feite was het maar één zesde van hetgeen zij voor hun leden wilden verkrijgen.

Men zou de vergelijking kunnen doortrekken naar het vakantiegeld, dat ook duchtig wordt afgeroomd en waar de staat zich flink aan te goed doet.

Er wordt eveneens getornd aan het sociaal beleid, dat de gemeentebesturen ten aanzien van hun personeel zouden willen voeren.

Dit brengt er mij ten slotte toe een aantal pertinente vragen te stellen.

Kan men stellen, dat het personeel van de lokale en regionale besturen in Vlaanderen en Wallonië een verschillende fiscale behandeling geniet, en ook niet in dezelfde mate bijdragen levert voor de schatkist en de sociale zekerheid.

Ten tweede, maakt de Gemeenschapsminister een onderscheid tussen de geschenkcheques en de maaltijdcheques en deelt hij ter zake het standpunt van de Minister van Finan-

Vermeiren

ciën ? Is er een onderscheid wanneer deze cheques via een sociaal fonds ter beschikking van het personeel worden gesteld ?

Ten derde, dienen in alle omstandigheden sociale zekerheidsbijdragen te worden betaald ? Door wie dienen deze gestort ? Moeten, wanneer er geen bijdragen aan de bron werden afgehouden, de personeelsleden naderhand een regularisatiebijdrage storten ?

Ten vierde, werd dit probleem reeds op de agenda geplaatst van het Overlegcomité Regering-Executieven ? Wordt een initiatief ter zake overwogen ? Welk standpunt zal de Vlaamse Gewestexecutieve daarbij innemen ?

Ten vijfde, in welke mate acht u de toekenning van dergelijke cheques — maaltijdcheques of cadeaucheques — strijdig met de bedoelingen van de inhaalbonificatie ? (*Applaus bij de PVV*)

De Voorzitter : De heer Ansoms heeft het woord.

De heer J. Ansoms (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de Christelijke Volkspartij wenst in deze aangelegenheid geen enkele dubbelzinnigheid te laten bestaan. Het vertrekpunt van de discussie vormt de inhaalbonificatie 1989, toe te kennen aan het personeel van gemeenten en OCMW's. Voor onze partij kan het loonkarakter van deze inhaalbonificatie niet in twijfel worden getrokken.

Aan Vlaamse kant heeft de toezichthoudende Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden zich op gepaste wijze verzet tegen de spitsvondigheid om deze inhaalpremie via geschenken, cheques of andere te laten uitbetalen. Dergelijke trucs zijn misschien bevorderlijk voor de lokale populariteit van de gemeentebesturen, maar ze blijven in essentie een georganiseerde smokkelroute om belastingen van socialezekerheidsbijdragen te ontwijken.

Het is bijzonder ergelijk dat de voormalige Minister van Lokale Besturen

voor het Waalse Gewest, de heer André Cools, in een omzendbrief de Waalse gemeentebesturen en OCMW's in een weinig verdoken taal aanspoort om de inhaalbonificatie gespreid in kleinere bedragen en rond bepaalde feestelijke tijdstippen uit te betalen. Het is duidelijk dat hiermee wordt getracht de belastingen en de sociale zekerheidsbijdragen te ontlopen.

Hierdoor dreigt de inhaalbonificatie een regelrechte inbraakoperatie te worden, wat voor de CVP onaanvaardbaar is. Wij wensen de Vlaamse solidariteit die in het kader van de sociale zekerheid speelt, lokaal toe te passen. Maar wij kunnen onmogelijk aanvaarden dat het Waalse Gewest — dat bovendien navolging krijgt van de Franstalige Onderwijsminister Yliff — haar verantwoordelijkheid in de bijdragen opzegt.

Op 8 mei heeft de Vice-Eerste Minister, de heer Dehaene, dan ook terecht de Eerste Minister verzocht om deze aangelegenheid aanhangig te maken bij het Overlegcomité Regering-Executieven.

De CVP vraagt uitdrukkelijk dat de Vlaamse Executieve zich tijdens het overleg verzet tegen de opstelling van het Waalse Gewest, die vanuit federaal oogpunt onfair is.

— *De heer L. Vanvelthoven, Voorzitter, treedt opnieuw als Voorzitter op.*

De Voorzitter : De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de heer Vermeiren heeft tijdens zijn interpellatie de problematiek inzake de betaling met geschenkencheques aangebracht. Ik wens mij hierbij aan te sluiten.

In 1989 werd een CAO afgesloten met de vakbonden van het gemeentebestuur en OCMW-personeel waarin werd gesteld dat elke gemeente zonder financiële moeilijkheden, aan het personeel een inhaalpremie van 12.000 frank kon toekennen ter compensatie van vroegere inleveringen.

Aangezien deze premie zuiver facultatief en dus niet verplicht, kon men

vermoeden dat dit zou leiden tot verschillen tussen de gemeentebesturen en verschillen tussen de ambtenaren van de diverse gemeenten.

Deze verregaande differentiatie is op zich niet gelukkig. Daar bovenop dreigen er nu nog grotere verschillen tot stand te komen tussen de beide landsgedeelten door de uitbetaling van de bonificatie via geschenkencheques. Dit is een methode die in Wallonië wordt aangemoedigd en volop gestimuleerd terwijl ze in Vlaanderen — volkomen terecht trouwens — wordt afgewezen.

De afwijzing is volkomen terecht en dit om de volgende redenen. Ten eerste, betekent dit een fundamentele aantasting van het begrip loon, zoals dat gehanteerd wordt in de sociale zekerheid en het arbeidsrecht. Er wordt uitdrukkelijk bepaald dat loon niet in natura mag worden betaald.

Ten tweede worden de belangen van de overheid onmiskenbaar geschaad, aangezien het Waalse Gewest duidelijk de bedoeling had de bijdragen voor de sociale zekerheid en de bedrijfsvoorheffing te ontwijken. De tekst van de omzendbrief van de voormalige Waalse Gewestminister laat daarover niet de minste twijfel bestaan. De suggestie en de goede raad aan de lokale besturen is overduidelijk. Nochtans wordt aan Vlaamse kant ongeveer 1 miljard aan belastingen en sociale zekerheid afgehouden.

Ten derde betekent dergelijke maatregel een ongelijke behandeling hetgeen volkomen ontoelaatbaar is : nationale solidariteit en de gelijkwaardigheid moeten de uitgangspunten blijven. Het kan niet dat de sociale zekerheid nationaal wordt gehouden voor de uitgaven, maar gefederaliseerd voor de inkomsten. Dat is totaal uitgesloten.

Ten vierde, de betaling via geschenkencheques is slechts een eerste stap. Daarna kunnen er cultuurcheques komen, gastronomische cheques enzovoort. Het begrip loon en de definiëring ervan is één van de voornaamste verworvenheden van de sociale wetgeving en dit hoort ook zo te blijven.

L. Peeters

Ten vijfde, betaling via cheques dwingt de loonarbeider naar een specifiek consumptiegedrag. En hier zou kunnen worden verwezen naar de 19de-eeuwse fabriekswinkels om aan te tonen dat wij alleszins moeten vermijden opnieuw te evolueren naar een betaling in natura en overeenstemmend gericht consumptiepatroon.

Argumenten zijn er dus ten overvloed en ik mag hier dan ook stellen dat de Minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt terecht en zeer alert heeft gereageerd op de eerste pogingen om in Vlaanderen de uitbetaling met geschenkencheques te overwegen. Pogingen die ik trouwens zeer sterk betreur en waarvan de initiatiefnemers naar alle waarschijnlijkheid de verregaande draagwijdte niet onmiddellijk hebben beseft.

Dit alert optreden van Minister Van den Bossche heeft trouwens reeds heel wat positieve reacties losgeweekt in diverse partijen. Het is dan ook een absolute noodzaak tijdens het Overleg Regering en Executieven een eenvormige benadering na te streven die paal en perk stelt aan de nefaste bedoeling om bedrijfsvoorheffing en sociale zekerheidsbijdragen te ontwijken en die verhindert dat aan de traditionele begrippen van sociale zekerheid en arbeidsrecht wordt geraakt.

Kortom, een veralgemening van het standpunt zoals het door de Minister reeds werd ingenomen, is noodzakelijk. Wij zullen daaraan alvast onze volledige steun geven.

De Voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de interpellatie van de heer Vermeiren geeft ons de kans het debat over inhaalbonificaties verder open te trekken.

Gemeentemantariissen zijn verantwoordelijk voor hun gemeenten en ik meen dan ook dat zij bij de onderhandelingen met de vakbonden moeten worden betrokken.

De Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve bevat trouwens een aanbeveling waarin staat dat de Vlaamse Executieve de gemeenten zou raadplegen wanneer zij ze nieuwe lasten zou opleggen.

Voorts gaat het niet op bedrijfsvoorheffing en sociale zekerheidsbijdragen te onttrekken aan de nationale schatkist. Wanneer er een nationaal systeem van sociale zekerheid en bedrijfsvoorheffing bestaat, moeten de afhoudingen overal gebeuren, zowel in Vlaanderen, als in Wallonië en Brussel. Of zoals Minister Coens het voor een andere materie zei : Het gaat niet op dat men in Wallonië enerzijds de lusten aanvaardt, maar anderzijds niet de lasten wil dragen.

Mijnheer de Minister, wij feliciteren u voor uw alert optreden en hopen dat u en uw collega's van de Vlaamse Executieve in het Overlegcomité er zult op wijzen dat de Waalse Gemeenschap en de Waalse gemeenten dezelfde bijdragen als de gemeenten in andere Gewesten moeten leveren.

De Voorzitter : Dames en heren, het was de eerste keer dat de heer Van Vaerenbergh het woord voerde in deze Raad. Ik wens hem voor zijn maiden-speech te feliciteren.

Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de interpellant en eigenlijk zou ik voor mijn antwoord kunnen verwijzen naar wat de twee laatste sprekers hebben gezegd. Ik zal dit niet doen, omdat ik een aantal elementen kort op een rijtje wil zetten. De captatio benevolentiae van de heer Vermeiren was mooi. Ook ik kan niet anders dan vaststellen dat het de gemeenten niet voor de wind gaat. Op het ogenblik ligt al een ontwerp over de evolutie van het Gemeentefonds ter discussies en in de komende maanden zullen er nog andere ontwerpen door de Vlaamse Executieve worden neergelegd. Wat dat betreft trekken wij de consequenties uit onze vaststellingen en uit wat ik ter zake maanden geleden heb verklaard.

Er is de hele discussie over de inhaalbonificatie. Deze discussie is in zeke-

re mate gehypothekeerd. In de Kamer van Volksvertegenwoordigers heeft Minister Tobback reeds gezegd dat de huidige ordening een merkwaardig iets is, namelijk dat een nationaal Minister een nationaal comité C voorziet waarbij aanbevelingen worden gegeven aan gemeenten waarvan de uitvoering onder de voogdij valt van de gewestelijke verantwoordelijken. Door de stijging van de personeelskost komen bovendien gebeurlijk gemeenten in moeilijkheden zodat de Gewesten opnieuw de gevolgen moeten dragen via het Gemeentefonds en aanpassingen ervan.

Het is een merkwaardige constructie, die langzaam via de feiten aan het afbrokkelen is. Ik verwijs hier naar twee elementen. Ten eerste is er tijdens de laatste comité A onderhandelingen afgesproken dat de aanbevelingen aan de gemeenten in verband met de twee procent en de twee verlofdagen zullen worden behandeld op het niveau van de Gewesten. Het is de eerste maal dat men in de praktijk afwijkt van het principe dat ik daarstraks heb gesitueerd.

Ten tweede, de discussies over een gelijkwaardige inhaalbonificatie werden door de vakbewegingen op de agenda geplaatst van het nationaal comité C. Deze agendering heeft geleid tot een verdeeld overheidsstandpunt en tot een akkoord met de vakbonden dat daarover niet in het nationaal comité C zal worden onderhandeld maar wel in de autonome werkgroepen van de Gewesten. Er speelt zich een evolutie af die duidelijk maakt dat de Gewesten directere verantwoordelijkheid zullen opnemen in verband met aanbevelingen naar de gemeenten toe.

Ik kan collega Ansoms bijtreden. De vakbonden stelden tijdens de onderhandelingen dat zij een inhaalbonificatie bij het loon wensten voor het jaar 1989. Het gaat dus over een bijkomende betaling in eenmaal uit te keren, bovenop het baremaloon. Tijdens die onderhandelingen werd er op geen enkel moment gesproken over iets anders dan loon, zij het niet opgenomen in de weddeschalen. Het waren dus loononderhandelingen en er is een loonresultaat uitgekomen.

Van den Bossche

Een logica van de federale staatsordening die men niet ongestraft kan overtreden is dat elk loon dat wordt uitbetaald onderhevig is aan de fiscaliteit. De financieringswet heeft de wijze waarop de gelden opnieuw onder de Gewesten worden verdeeld uitgewerkt. Bij elk loon dat wordt toegekend is het logisch dat de nationale schatkist via de belastingwetgeving een deel van de inkomsten int. In elk loon is er ook een stuk sociale zekerheid begrepen. Tot op heden is de sociale zekerheid een nationale materie en wordt zij nationaal beheerd. Wij hebben nog nooit meegeemaakt, ook niet de heer Cools, dat men in Wallonië niet meer van de sociale zekerheid wou trekken. In Wallonië wenst men nog steeds de sociale zekerheid te consumeren. Rebus sic stantibus is de logica dat op elk uitbetaald loon sociale zekerheid wordt betaald. Dat betekent dat van die regel niet zomaar kan worden afgeweken, ook niet in het Waalse landsgedeelte.

Mijnheer Vermeiren, het is een mooi populistisch nummertje om te zeggen : kijk eens wat die „bloeiens” van gemeenteambtenaren nu wel missen door uw boosaardige redenering, namelijk de helft van de inhaalbonificatie. Het is bijna ontroerend mooi, maar onverantwoord, want de logica van een dergelijke redenering maakt dat de heer Ylieff nu luidop begint te dromen, omdat de Franstalige Gemeenschap budgettair krap zit en men daar Gewest en Gemeenschap niet wil fusioneren. Men wil dus geen inspanningen doen om Gewestgelden te gebruiken voor Gemeenschapsmateries, zoals men in Vlaanderen wel doet. Anderzijds voelt de Franstalige Gemeenschap zich in het nauw gedreven door het feit dat personeel en leerkrachten niet akkoord gaan met het feit dat zij geen opslag zouden krijgen. De heer Ylieff droomt er dus van een deel van het loon uit te betalen in de vorm van een of andere geschenkencheque. Indien dit gebeurt wordt de federale logica totaal ondergraven. De nationale overheid ontvangt immers niet alleen, maar verricht ook betalingen. In de financieringswet is immers ook bepaald dat de pensioenvorming een

nationale materie is. Ik geef een voorbeeld. Indien wij in het kader van de huidige onderhandelingen over de CAO voor het onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap beslissen tot baremaverhogingen voor de wedden van de leerkrachten, moet men dit volgens de logica van de financieringswet in de pensioenlasten terugvinden. Men kan uw populistische lijn volgen, mijnheer Vermeiren en alle ambtenaren 12.000 frank opslag geven, maar tegelijk geen enkele inspanning doen om verder te kijken dan zijn neus lang is en doen alsof het hele systeem kan bestaan zonder dat iemand bijdragen stort. Uiteraard kan dit niet en ik heb mij daartegen dan ook verzet. Omwille van het principe heb ik mij er ook altijd tegen verzet dat lonen worden uitbetaald in iets anders dan in de in België gangbare speciën, zoals de wet vermeldt. Het is logisch dat men de werknemer de vrijheid – die u en mij zo dierbaar is – laat om zijn geld te spenderen zoals hij het wil en ter zake niet beperkt wordt door de wijze waarop de werkgever hem uitbetaalt. Ook daaraan moet men even denken.

Onlangs was er een incident waaruit blijkt dat men aan Waalse zijde deze werkelijkheid en deze logica probeert te loochenen. Ik ben ter zake zeer duidelijk : dit is onduidelijk. Het verheugt mij dat de nationale Regering onmiddellijk heeft gereageerd. Vice-Premier Dehaene heeft het nodige gedaan om het punt op de agenda te plaatsen van het volgende Overlegcomité begin volgende maand. Ons standpunt is duidelijk : dit is onaanvaardbaar en doet afbreuk aan de federale logica. Het kan niet dat één deel van het land de fiscaliteit en de bijdragen voor sociale zekerheid ontwijkt, dat het andere deel van het land de federale logica wel naleeft en dat beide delen, ook het deel dat de federale logica niet naleeft, wensen te profiteren van dezelfde sociale zekerheid. Dit is een perfiede vorm van consumptiefederalisme en dus onduidelijk. De Vlaamse Executieve zal op het Overlegcomité hetzelfde standpunt innemen. Hieraan moet een einde komen. Het nationaal niveau moet eventueel zijn verantwoordelijkheidskheid opnemen. Ik wil daarop nu niet vooruitlopen. De Mi-

nister van Sociale Zekerheid kan eventueel bepaalde wetgevingen en reglementen aanpassen. De Minister van Financiën heeft reeds duidelijk gemaakt wat zijn interpretatie van de wet is. Iedereen moet zijn eigen conclusies uit het gebeuren trekken. De Vlaamse Raad moet echter duidelijk maken dat hij de federale logica trouw wenst te blijven en niet duldt dat één van beide partijen de ontrouw organiseert en Vlaanderen daarvan de dupe wordt.

De Voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer F. Vermeiren (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Minister voor zijn uitvoerig antwoord en stel tegelijkertijd vast dat hij handig geprobeerd heeft mijn vragen te omzeilen en er uiteindelijk in geslaagd is geen antwoord te geven op de concrete vragen die ik heb gesteld.

Ik wens ook bondig in te gaan op het feit dat de Minister tot tweemaal toe gesproken heeft over een populistische, een goedkope politiek. Ik spreek dit ten zeerste tegen en wel om volgende redenen.

Eerst en vooral is er het probleem dat geen enkele mandataris van een gemeente of een ander openbaar bestuur zal ontkennen, namelijk dat het vrij moeilijk is op de arbeidsmarkt personeel aan te werven voor de gemeenten. Dit is gedeeltelijk te wijten aan de hoogconjunctuur die wij thans beleven. Het stelt ons echter – en u weet dat zeer goed, mijnheer de Minister – voor onoverkomelijke problemen voor de degelijke uitvoering van onze dossiers. Zelfs voor kaderfuncties kunnen geen mensen worden aangetrokken. Zij nemen niet eens deel aan de examens.

Een andere oorzaak is het zeer grote onderscheid tussen de lonen en voordelen die men op het ogenblik geniet en ook reeds vroeger al genoot in de privé-sector, bij de syndicaten, de intercommunale verenigingen en zoveel andere instellingen waar de arbeiders en bedienden – die u verdedigt, mijnheer de Minister – maaltijdcheques en geschenkencheques ontvangen. Het is absoluut niet po-

Vermeiren

pulistisch te denken dat het personeel van de openbare besturen dezelfde voordelen moet kunnen genieten als het personeel in de privé-sector, van de intercommunale verenigingen, de provincies enzovoort. Dit is niet populistisch, dit is logisch ! Indien wij de huidige politiek verderzetten, zal de aftakeling van het gemeentepersoneel toenemen. Ik dacht dat het bij een gelegenheid als deze goed was de Minister van Ondergeschikte Besturen daarop nogmaals attent te maken, in de overtuiging trouwens dat hij dit weet.

Ik wil ook beklemtonen dat het nogal wiedes is dat zolang wij de sociale bijdragen en de fiscale politiek nationaal houden, niet met twee maten en twee gewichten mag worden gewerkt en dat de Vlaamse Raad zich in het Overlegcomité sterk moet maken.

Mijnheer de Minister, om te besluiten wil ik pleiten voor een meer liberale politiek die ook uw standpunt dient. Indien wij de ambtenarij zouden revaloriseren, indien wij ze op peil zouden kunnen brengen, ook wat het aantal betreft, zou het mogelijk moeten zijn ze behoorlijk te betalen. Wij zouden op die manier tot een vergelijk komen tussen uw standpunt en het onze. Dit is geen populistische politiek maar een politiek ten voordele van onze Gemeenschap en van alle betrokkenen. (*Applaus*)

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op joodse begraafplaatsen in Frankrijk – 343 (1989-1990) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De Voorzitter : Dames en heren, wij moeten ons thans uitspreken over het voorstel tot spoedbehandeling van

het door de heer Van Grembergen c.s. ingediend en door de heren Olivier, Hancké, Denys en Geysels medeondertekend voorstel van resolutie betreffende de recente aanslagen op joodse begraafplaatsen in Frankrijk.

De leden die het voorstel tot spoedbehandeling wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen

Bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is dan het voorstel van resolutie van de heer Van Grembergen c.s. betreffende de recente aanslagen op joodse begraafplaatsen in Frankrijk.

De bespreking is geopend.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, mijn uiteenzetting zal zeer kort zijn. De resolutie ligt bij u ter tafel en u kan er kennis van nemen. Ik geef u toch enkele vaststellingen.

Alle Europese landen worden geconfronteerd met een groeiende onverdraagzaamheid onder hun bevolkingen tegenover vreemdelingen, andere cultuurdragers, personen met een andere geaardheid, die maatschappelijk anders handelen of die een andere huidskleur hebben.

Deze onlustgevoelens worden door sommigen op politiek domein uitgebuit. Wij vinden dit een vieze politiek, een mesthooppolitiek. De aanslagen op de joodse begraafplaatsen in Frankrijk zijn ergerlijk. Zij tonen aan waar op dit ogenblik de grenzen van racistisch denken en handelen liggen. Het grote gevaar bestaat dat deze grenzen nog voortdurend worden verlegd. In Vlaanderen weet men wat het betekent als de onverdraagzaamheid zelfs de doden nog treft in hun rustplaats of dodenmonu-

ment. Het is goed dat onze Raad, zonder veel woordgeruis, uiting geeft aan zijn afkeuring van deze feiten en van het gedachtengoed dat eraan ten grondslag ligt.

Graag dank ik de mede-ondertekenaars. Collega's, op deze wijze honoreert de Vlaamse Raad de oude en eerbiedwaardige traditie van tolerantie en humanisme in de Nederlanden en in Vlaanderen. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, waarde collega's, als het regent in Parijs dan druppelt het duidelijk in Brussel want de bekende Belgische neiging om Parijs te imiteren, die al 160 jaar bestaat, werd nu doorgetrokken naar deze Vlaamse Raad.

De nuchtere Vlamingen lieten inderdaad graven met rust, zoals het hoort. Dit dan in de marge en niet in de marge wil ik met klem protesteren tegen het feit dat het Vlaams Blok op systematische en ondemocratische wijze werd weggehouden van de voorliggende stellingname. Deze trieste houding onderstreept de ingesteldheid van intellectueel racisme bij de vijf ondertekenaars die één partij weren omdat zij nu eenmaal een zondebok nodig hebben. Indien alle partijen het voorstel ondertekenen, wordt het voorstel zonder voorwerp. Deze trieste houding, mijnheer De Beul, onderstreept enkel de kleinhartigheid en enggeestigheid van de ondertekenende partijen.

Wij zullen deze resolutie steunen, omdat wij elke grafschennis betreuren, zowel de toekomstige, de huidige als de voorbije grafschennissen. Ik betreur inderdaad óók de Belgische grafschennissen na de Eerste Wereldoorlog, toen Vlaamse graven werden stukgeslagen om met het steengruis wegen aan te leggen. Ik betreur het ongestrafte dynamiteren van een grafmonument te Diksmuide, de grafschennis op Kesterheide, waar het stoffelijk overschot van een collega-Kamerlid werd rondgezeuld, ik

Verreycken

betreur de schennis van het graf van Wim Maes, waarop hakenkruisen werden geschilderd, alsook de graf-schennis in Voeren, waar het graf van pastoor Veltmans herhaalde malen door een bekende bende overhoop werd gehaald.

Collega's, ik betreur deze wandaden en ik veroordeel ze allemaal. Ik neem dan ook aan dat zij die nu met veel lawaai de buitenlandse graf-schennis veroordelen, het met mij eens zullen zijn dat ook de Belgische wandaden moeten worden aangeklaagd. Ik wens nogmaals te beklemtonen dat het Vlaams Blok iedere graf-schennis betreurt. Wij zullen deze resolutie steunen, ondanks de sectaire houding van de vijf ondertekenende partijen. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, onze fractie steunt integraal de tekst van deze resolutie, eerst en vooral om onze gevoelens van verontwaardiging over wat in Frankrijk is gebeurd, maar ook voor het stijgende gevoel van racisme en anti-semitisme in het algemeen, tot uiting te brengen. Ik geloof de heer Verreycken wanneer hij zegt dat hij de graf-schennis op zich betreurt, maar het staat vast dat het klimaat, dat mede door het Vlaams Blok wordt gecreëerd de gevoelens van racisme feller doet opblaaien. (*Applaus*)

De heer F. Dewinter : De PVV durft haar verantwoordelijkheid niet op te nemen, dat is de reden. U schuift de verantwoordelijkheid af op het Vlaams Blok maar de PVV is verantwoordelijk voor het hele gebeuren.

De Voorzitter : Mijnheer Dewinter, ik verzoek u, de heer Denys aan het woord te laten.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, wij hopen dat door het goedkeuren van deze resolutie, het verkeerde beeld van de Vlaamse Gemeenschap dat, naar aanleiding van de afwezigheid van de Vlaamse Executieve op de herdenkingsplechtigheid te Anderlecht, in de Franstalige pers werd gecreëerd, zal worden uit-

gewist. (*Onderbreking door de heer Dewinter*)

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, onze fractie steunt het voorstel van de heer Van Grembergen, voornamelijk om drie redenen. Ten eerste, omdat op een duidelijke, serene manier afstand wordt genomen van wat in Frankrijk is gebeurd.

Ten tweede, omdat in deze resolutie een duidelijk verband wordt gelegd tussen vormen van anti-semitisme, van racisme en van xenofobie. Als het regent in Parijs dan druppelt het in Vlaanderen, zegt men. Welnu, in Vlaanderen regent het racisme. Het regent georganiseerde vormen van racisme die bewust worden aangewakkerd. Onverdraagzaamheid wordt in Vlaanderen een politiek-mobiliserende categorie en dat kunnen wij in deze Raad niet dulden.

Ten derde, omdat wij hopen dat met deze resolutie unaniem – uitgezonderd voor het Vlaams Blok – wordt bevestigd wat een aantal jaren geleden is gezegd, met name dat het racisme beleidsmatig en krachtig moet worden bestreden en een aantal oorzaken van het racisme even krachtig moet worden aangepakt. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de Voorzitter, mijn fractie is van oordeel dat de nu voorliggende resolutie in gepaste bewoordingen is opgesteld. De toelichting van collega Van Grembergen past volledig in de opvattingen die wij ter zake hebben. De Vlaamse Raad zal grotendeels akkoord gaan om de afschuw voor iedere vorm van racisme onder woorden te brengen omdat racisme een inhumane ideologie is. Wij leven niet in een samenleving waar mensen geoordeeld en veroordeeld worden op grond van hun huidskleur ; omdat het een onwetenschappelijke theorie is en ze bovendien ook maatschappelijk ontwrichtend werkt en tegengesteld is aan iedere vorm van harmonische samenleving. Om die reden steunen wij deze resolutie.

Er werd door een lid op de tribune gezegd dat men wel graf-schendingen betreurt. Belangrijker nog dan graf-schendingen, hoe vreselijk ook, is dat men ieder racisme, met zijn aanslagen tegen de integriteit en de waardigheid van levende mensen ongeacht hun huidskleur, moet veroordelen. Daar ligt de toetssteen voor ieder waarachtig humanisme. (*Applaus*)

De Voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de Voorzitter, de motiveringen en verwachtingen vervat in de resolutie zijn duidelijk geformuleerd. Mijn fractie zal, zonder verdere commentaar, deze motie met overtuiging en unaniteit goedkeuren. (*Applaus*)

De Voorzitter : De bespreking is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het afgehandelde voorstel van resolutie betreffende de recente aanslagen op joodse begraafplaatsen in Frankrijk.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ?

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

141 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
140 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bascour J.
Beckers A.
Beerden G.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)

Voorzitter

Ill zijn interpellatie tot de Gerneenschapsminister van Opeilbare Werken en Verkeer wees Kamerlid E. Beyser (PVV) op het nakend barlkroet varr tientallen kleine aanrlemers tell gevolge van laattijdige betalirgetr door het -Vlaamse Ge west

Breyne P.
Bril L.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Coens D.
Content W.
Cortois W.
Cuyvers J.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Croo H.
De Groot E.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewael P.

Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Geens G.
Gesquière M.
Geysels J.
Gryp E.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kempinaire A.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lauwers H.
Laverge J.
Lefebvre O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Mahieu M.
Marchand C.
Matthys P.
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.
Schellens A.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Sprockeels G.
Swaelen F.
Taelman W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Valkeniers J.
Van den Bossche L.
Van den Broeck O.
Vandenbroucke F.

Van der Maelen D.
Vandermarliere J.
Vandermeulen P.
Van der Sande J.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Van houtte M.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompael* H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vrelen A.
Waltniel L.
Weckx H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Vogels M. (mevr.)

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie aan.

De resolutie zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

Het lid dat zich heeft onthouden, wordt verzocht de reden voor haar onthouding kenbaar te maken.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden omdat ik mij niet kan verzoenen met de enorme hypocrisie van het Vlaams Blok. Deze partij durft deze resolutie, niet alleen tegen grafschennis, maar ook tegen racisme, goedkeuren. Hiermee camoufleert zij de straatteur die zij niet alleen in Antwerpen, maar in heel Vlaanderen dagelijks creëert, waardoor het racisme wordt aangewakkerd.

Vogels

Die hypocrisie pik ik niet. (Applaus)

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie - 306 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 12

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen en van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik stel voor de stemming over het ontwerp van decreet te verdagen.

Uit het debat blijkt het volgende. Ten eerste, niemand is gelukkig met het huidig ontwerp van decreet. Ten tweede, er blijven vele vragen over de juiste interpretatie van de aankondigingssspots. Ten derde, een interkabinettenwerkgroep behandelde deze week het voorstel van Minister Dewael voor een meer fundamenteel BRT-decreet, welk volgende week door de Executieve zal worden besproken.

Om deze drie redenen vragen wij de eindstemming van het ontwerp van decreet te verdagen.

De Voorzitter : Dames en heren, de heer Denys stelt voor de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet te verdagen.

De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de Voorzitter, wij steunen het voorstel tot verdaging omdat dit ontwerp-decreet volgens ons slecht is. Via verdaging kan het alleen maar worden verbeterd.

De Voorzitter : Dames en heren, wij stemmen nu bij zitten en opstaan over het voorstel tot verdaging van de heer Denys.

De leden die het voorstel tot verdaging wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot verdaging van de heer Denys is niet aangenomen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik had gehoopt dat hier een consensus zou zijn ontstaan om dit voorstel tot verdaging algemeen goed te keuren. Dat blijkt niet mogelijk.

Ik doe een beroep op artikel 64 van het Reglement dat voorziet in een tweede lezing wanneer amendementen worden goedgekeurd in de openbare vergadering. Er zijn amendementen goedgekeurd van de heer Eric Van Rompuy en van de heer Bartholomeeussen bij artikel 2 en bij artikel 3 van het ontwerp. Wij vragen hierover een tweede lezing.

De Voorzitter : Op vraag van de heer Denys zal een tweede lezing van de artikelen 2 en 3 tijdens een volgende openbare vergadering plaatsvinden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen - 334 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmingsen

De Voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingsen over bepaalde artikelen en de amendemen-

ten op deze artikelen van het ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Laverge op artikel 4.

Wordt het amendement gesteund ? (Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

132 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
23 leden hebben ja geantwoord ;
105 leden hebben neen geantwoord ;
4 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Bascour J.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Capoen M.
Cortois W.
De Croo H.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewinter F.
Kempinaire A.
Laverge J.
Mahieu M.
Sprockeels G.
Taelman W.
Van den Broeck O.
Van der Maelen D.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vreven A.

NEEN hebben geantwoord :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Breppeels F. (mevr.)

Voorzitter

Breyne P.
Candries H.
Cardoen G.
Caudron J.
Coens D.
Content W.
Cuyvers J.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
De Vlieghe W.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquière M.
Geysels J.
Gryp E.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lauwers H.
Lefebvre O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Matthys P.
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pinoie E.

Sarens F.
Schellens A.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Valkeniers J.
Van den Bossche L.
Vandenbroucke F.
Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Vogels M. (mevr.)
Weys J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Groot E.
Denys A.
Dewael P.
Waltniel L.

Het amendement is niet aangenomen.

De leden die zich hebben onthouden, worden verzocht de redenen voor hun onthouding kenbaar te maken.

De heer E. De Groot : Mijnheer de Voorzitter, ik heb mij onthouden voor deze stemming en volgende stemmingen omdat ik afgesproken heb met de heer Moors.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, mijn stem moet worden omgezet in een onthouding, omdat ik met de heer Willockx heb afgesproken.

De Voorzitter : Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 4 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer Laverge op artikel 5.

Wordt het amendement gesteund ? (Ja)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

133 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
22 leden hebben ja geantwoord ;
107 leden hebben neen geantwoord ;
4 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Bascour J.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Cortois W.
De Croo H.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewinter F.
Kempinaire A.
Laverge J.
Mahieu M.
Sprockeels G.
Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vreven A.

NEEN hebben geantwoord :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.

Voorzitter

Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Coens D.
Content W.
Cuyvers J.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
De Vlieghe W.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Gesquière M.
Geysels J.
Gryp E.
Hancké L.
Hermans P.
Janzegers G.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lauwers H.
Lefebvre O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Matthys P.
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.

Schellens A.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Valkeniers J.
Van den Bossche L.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Vogels M. (mevr.)
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Groot E.
Denys A.
Dewael P.
Waltniel L.

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? *(Nee)*

Dan is artikel 5 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet betreffende de afgifte van jachtverloven en jachtvergunningen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? *(Ja)*

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

132 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
100 leden hebben ja geantwoord ;
20 leden hebben neen geantwoord ;
12 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Coens D.
Content W.
Cortois W.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
Dervcke E.
De Seranno J.
Desutter M.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dumez P.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquière M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kelchtermans T.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lauwers H.
Lefebvre O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.

Voorzitter

Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Matthys P.
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.
Schellens A.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M
Uyttendaele R.
Valkeniers J.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Bascour J.
Beysen E.
De Croo H.
Deswaene R.
Dewinter F.
Kempinaire A.
Laverge J.
Mahieu M.
Pede J.

Sprockeels G.
Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vreven A.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Cuyvers J.
De Groot E.
Denys A.
De Vlieghe W.
Dewael P.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Vogels M. (mevr.)
Waltniel L.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

Reden voor onthouding ?

De heer Janzegers heeft het woord.

De heer G. Janzegers : Mijnheer de Voorzitter, onze onthouding heeft te maken met het feit dat het voorliggend decreet van technische aard is. Wij kregen geen duidelijk antwoord op onze vraag naar een grondige herziening van de jachtwet. Bovendien blijven ook verschillende artikelen uit het decreet voor ons vragen oproepen, zoals wie het jachtverlof verleent ? Quid in verband met de medeverantwoordelijkheid als alibi voor een officiële en efficiënte controle ? Quid inzake de bestemming van de belastinggelden voor het MINA-Fonds dat tot nu toe nog steeds geen decretale basis heeft ?

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer J. Geysels tot besluit van de op 18 april 1990 door de heer W. Van Durme gehouden interpellatie tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminis-

ter van Onderwijs, over de verhoging van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs buiten de universiteit - 330 (1989-1990) - Nr. 1.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Geysels tot besluit van de op 18 april 1990 door de heer Van Durme gehouden interpellatie tot de heer Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de verhoging van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs buiten de universiteit.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

135 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
30 leden hebben ja geantwoord ;
94 leden hebben neen geantwoord ;
11 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Bascour J.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Cuyvers J.
De Croo H.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kempinaire A.
Laverge J.
Luyten W.
Mahieu M.
Sprockeels G.
Taelman W.
Van den Broeck O.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)
Vreven A.

Voorzitter

NEEN hebben geantwoord :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Content W.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Garcia R.
Gesquière M.
Hancké L.
Hermans P.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Matthys P.
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.

Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Pinoie E.
Sarens F.
Schellens A.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M
Uyttendaele R.
Valkeniers J.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Coens D.
De Batselier N.
De Groot E.
Denys A.
Dewael P.
De Wulf R.
Geens G.
Kelchtermans T.
Van den Bossche L.
Waltniel L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren L. Hancké, G. Verhaegen,

M. Van Peel, E. Baldewijns en A. De Beul tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer L. Hancké gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden
- 335 (19894990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Hancké, Verhaegen, Van Peel, Baldewijns en De Beul tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer Hancké gehouden interpellatie tot de heer Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden.

De heer De Groot heeft het woord.

De heer E. De Groot (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, waarde collega's, de PVV-fractie zal de motie van aanbeveling ingediend enerzijds door de heren Hancké en consoorten en anderzijds door de heer Cuyvers niet goedkeuren.

Wij zijn van oordeel dat de kansarmoede globaal moet worden behandeld in het kader van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en van het Gemeentefonds.

Bovendien zijn de huidige vigerende criteria niet goed om de kansarmoede te bestrijden. Bijgevolg wachten wij op een aanpassing van de bestaande lijst met criteria van Minister Van den Bossche, waarbij zeker rekening moet worden gehouden met de gemeentelijke autonomie en de specifieke gemeentelijke problematiek. (*Applaus bij de leden van de PVV*)

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, deze stemverklaring

Geysels

geldt ook voor de motie die wij zelf hebben ingediend. Zij zal duidelijk maken waarom wij, naast de motie van de meerderheid, een eigen motie hebben ingediend.

Na het debat in de Vlaamse Raad en na de alarmerende gemeenteraadsverkiezingen is men tot een consensus gekomen dat er een speciale inspanning moest worden geleverd voor een kansarmoedebeleid. Deze consensus is tot uiting gekomen onder meer in het Fonds-Van den Bosche en het Fonds-Lenssens.

In de laatste weken en maanden stellen wij vast dat de kansarmoede het strijdtoneel is geworden waarop partijpolitieke gevechten worden beleefd in plaats van een beleidsprioriteit te zijn.

Wij vinden dat de puntjes op de i moeten worden gezet. In onze motie herinneren wij eraan wat hier in deze Vlaamse Raad in januari 1988 werd gezegd, met name een aparte financiering van het beleid voor de kansarmen en geen lineaire integratie van deze financiële middelen in het Gemeentefonds.

Wij moeten vermijden dat in het kader van de begrotingsdiscussie binnen de Executieve over deze materie compromissen worden uitgedokterd waarmee de grote politieke families wel tevreden zullen zijn maar waarmee de kansarmen niet worden geholpen. (*Applaus bij de leden van AGALEV.*)

De Voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
88 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord ;
34 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aerts F.
Ansoms J.

Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Gesquière M.
Hancké L.
Hermans P.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Matthys P.
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Sarens F.
Schellens A.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.

Uyttendaele R.
Valkeniers J.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Weyts J.

NEEN heeft geantwoord :

Vandersmissen E.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Bascour J.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Coens D.
Cuyvers J.
De Batselier N.
De Groot E.
Denys A.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
De Wulf R.
Geens G.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Kelchtermans T.
Kempinaire A.
Laverge J.
Mahieu M.
Pede J.
Taelman W.
Van den Bossche L.
Van den Broeck O.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.

Voorzitter

Verreycken W.
Vogels M. (mevr.)
Vreven A.
Waltniel L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer J. Cuyvers tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer L. Hancké gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden - 336 (1989-1990) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Cuyvers tot besluit van de op 3 mei 1990 door de heer Hancké gehouden interpellatie tot de heer Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de ontwikkeling en de concentratie van de kansarmoede in de grote steden en centrumsteden.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

124 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

9 leden hebben ja geantwoord ;

93 leden hebben neen geantwoord ;

22 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Cuyvers J.
De Vlieghe W.
Geysels J.
Gryp E.
Janzegers G.
Van Dienderen H.

Van Durme W.
Vanvelthoven L.
Vogels M. (mevr.)

NEEN hebben geantwoord :

Aerts F.
Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Brepoels F. (mevr.)
Breyne P.
Candries H.
Capoen M.
Cardo G.
Caudron J.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
De Meester-De Meyer W.
De Meyer M. (mevr.)
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Dewinter F.
Dhoore L.
Didden M.
Dielens F.
Dufaux J.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Egelmeers I.
Gabriels J.
Gesquière M.
Hancké L.
Hermans P.
Kestelijn-Sierens M.
Kuijpers W.
Laridon A.
Lauwers H.
Lefeber O. (mevr.)
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Marchand C.
Matthys P.
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Op 't Eynde A.
Panneels-Van Baelen M.

Peeters L.
Peeters W.
Peuskens V.
Sarens F.
Schellens A.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Swaelen F.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Uyttendaele R.
Valkeniers J.
Vandenbroucke F.
Van der Maelen D.
Van der Sande J.
Vandersmissen E.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Van Vaerenbergh E.
Van Wambeke H.
Verheyden J.
Verreycken W.
Weys J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bascour J.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Coens D.
De Batselier N.
De Groot E.
Denys A.
Devolder J.
Dewael P.
De Wulf R.
Geens G.
Kelchtermans T.
Kempinaire A.
Laverge J.
Mahieu M.
Pede J.
Taelman W.
Van den Bossche L.
Van den Broeck O.
Van houtte M.
Vreven A.
Waltniel L.

Voorzitter

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

INTERPELLATIES (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het administratief en geldelijk statuut van de Vlaamse ambtenaren alsmede de werking van de nieuwe Vlaamse administratie

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Hooland tot de heer Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het administratief en geldelijk statuut van de Vlaamse ambtenaren alsmede de werking van de nieuwe Vlaamse administratie.

De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland (op de *PI-burze*) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, ik vrees dat mijn interpellatie niet zoveel belangstelling zal genieten als de vorige punten van de agenda. Reeds maanden geleden heb ik een resolutie inzake de depolitisering ingediend, die tot op heden niet aan bod is gekomen.

Het onderwerp waarover ik zal spreken is op praktisch vlak belangrijker dan de geschenkencheques, maar misschien iets minder belangrijk op principieel vlak.

Mijnheer de Minister, mijn interpellatie betreft het Vlaams openbaar ambt. Ik verheug mij daarover met u een gedachtenwisseling te hebben.

Vijf maanden na de overdracht van de ambtenaren naar de diensten van de Vlaamse administratie en - afgezien van de bestaande instellingen -- dicht bij de start van nieuwe Vlaamse autonome instellingen, bijvoorbeeld

de Vlaamse Vervoermaatschappij, VVM, deze zomer, bestaat er nog geen aangepast statuut voor de Vlaamse ambtenaren.

Hoewel wij ons reeds twee jaar in volle institutionele hervormingen bevinden kennen wij ook een administratieve hervorming. een institutionele hervorming kan niet slagen, niet in de eerste, de tweede, de derde of de vierde fase, zonder degelijke administratieve hervormingen.

Wij moeten er dus voor zorgen dat wij de start niet missen. Eén van de problemen is dat de algemene principes nog altijd niet zijn vastgesteld, alhoewel in 1988 werd bepaald dat ze bij koninklijk besluit dienden te worden geregeld. Er zijn er naar mijn gevoelens nochtans niet veel. Wij hebben er meer dan twee jaar over gedaan om een paar basisprincipes uit te werken. Het kunnen er hoogstens drie zijn als wij er de geschenkencheques en dergelijke systemen bijnemen, wat niet totaal irrelevant is. Onze opvatting ter zake stemt overeen met de uwe.

Het koninklijk besluit te nemen in uitvoering van artikel 87, paragraaf 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1988 tot hervorming der instellingen. laat dus nog steeds op zich wachten, hoewel de wet ter zake bijzonder duidelijk is. Ik citeer in dat verband het artikel 87 paragraaf 4 : „Een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, genomen na advies van de Executieve wijst die algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van het rijkspersoneel aan. welke van rechtswege van toepassing zullen zijn op het personeel van de Gemeenschappen en de Gewesten, evenals op het personeel van de publiekrechtelijke rechtspersonen die afhangen van de Gemeenschappen en de Gewesten, met uitzondering van het personeel bedoeld in artikel 17 van de Grondwet”, dus het onderw.

Paragraaf 3 handelt over de volledige autonomie inzake het geldelijk en administratief statuut van het personeel, behalve de pensioenen. De opgelopen vertraging, opgelopen bij het uitwerken van dat koninklijk besluit, is onverklaarbaar en onduidbaar en

de gevolgen ervan zijn niet te overzien. Het bekende ontwerp van Minister Langendries, waarvan ik sommige verdiensten hier openlijk wil erkennen, is detaillistisch en laat geen ruimte voor een autonoom Vlaams personeelsbeleid. Ik denk niet dat die Minister in aanmerking kan komen voor de Orde van de Bedelzak. Als men op twee jaar niet verder komt dan dat ter ondersteuning van de Vlaamse Gemeenschap. mag men niet op zo een hoge onderscheiding rekenen, gesteld dat zij er zou komen. Het ontwerp van 31 bladzijden - dat is meer dan nodig om twee of drie principes te regelen - bevat een nieuw statuut en dat was niet de opdracht van de bijzondere wet van 8 augustus 1988.

Het voorliggende ontwerp is niet relevant en laat bovendien geen of weinig autonomie [voor de Vlaamse Gemeenschap. Ik hoef daarop niet verder in te gaan. het onderwerp is voldoende bekend en ik wens trouwens mijn algemene introductie betrekkelijk kort te houden om des te meer aandacht te kunnen besteden voor een vijftal vragen.

Het ontwerp is ook allesbehalve functioneel. In zijn huidige vorm verhindert het zelfs een functioneel Vlaams openbaar ambt. Dat is onvoorstelbaar. Het is niet alleen detaillistisch maar ook bureaucratisch. Het voert titels in waarvan de meerwaarde mij tot nu toe totaal ontgaat en het houdt de oprichting in van nieuwe niveaus. Ik zou eerder pleiten voor het afschaffen van niveaus. want gezien de leerplicht tot achttien jaar zie ik nog minder de bestaansreden van een niveau l. Misschien kan iemand mij dat uitleggen, maar dat is vandaag niet aan de orde. Het laat ook niet toe de vooruitstrevende vormen van organisatie en structuur. waarvoor wij kiezen, functioneel te maken.

Ik verwijs naar de matrixorganisatie waar u wil die functioneren, een aangepast innoverend personeelsbeleid moet kunnen voeren.

Daarenboven en ik vind dit niet onbelangrijk in dit verband, voorziet het ontwerp allerminst in depolitisering, integendeel. Wanneer men ten

Van Hooland

coste van de bevoegdheid van de gangbare hiërarchie die men zou moeten versterken, de beslissingsbevoegdheid inzake personeelsbeleid – bijvoorbeeld wat de bevorderingen betreft – bij de directieraad, waarvan wij ongeveer de samenstelling kunnen gissen, legt dan meen ik dat wij ver af zijn van het functioneel maken van het personeelsbeleid bij de overheid en dus ook van de door iedereen gewenste depolitisering.

Mijnheer de Minister, ik wens u een paar vragen te stellen waarop ik graag een antwoord zou krijgen met de bedoeling zo snel mogelijk een functioneel Vlaams openbaar ambt uit te bouwen en een modern geïntegreerd Vlaams personeelsbeleid te kunnen voeren.

Ten eerste, hoe kan men in de gegeven omstandigheden op korte termijn de nieuwe autonome Vlaamse administratieve structuren met aangepaste personeelsbezetting laten functioneren, overeenkomstig de hoge normen inzake professioneel management, beleidsondersteuning en kwalitatieve dienstverlening? Mag ik even verwijzen naar de voorstellen van organisatiestructuren zoals ze nu voorliggen, met name naar het derde rapport van de heer De Ryck, die ik binnenkort in de Commissie voor de Binnenlandse Aangelegenheden hoop te ontmoeten. De nieuwe structuur van het eerste Ministerie Algemene Zaken omvat heelwat nieuwe en goede diensten. Voor 402 administratieve medewerkers echter voorziet men in 13 ambtenaren-generaal. Dat is 1 ambtenaar-generaal voor 31 administratieve medewerkers. In het tweede Ministerie, met name Coördinatie en Financiën, zijn er 10 ambtenaren-generaal voorzien voor 400 medewerkers. Voor de twee Ministeries samen geeft dit dus 23 ambtenaren-generaal voor 800 medewerkers. De logica hiervan ontgaat mij volkomen, maar daarover gaat het nu niet.

Wanneer men nu de innoverende organisatiestructuur, met welke bezetting dan ook, maar in elk geval met professionele mensen zal willen bezetten, dan zal dit niet kunnen volgens de klassieke beginselen van het

openbaar ambt zoals wij die kennen. Er zullen dus nieuwe beginselen moeten komen om professionele mensen de nieuwe functies te laten uitoefenen.

Ten tweede, welke principes stelt de Vlaamse Executieve voor op nationaal vlak, als kader voor haar eigen toekomstig functioneel personeelsbeleid?

Ik heb het gevoel, mijnheer de Minister, dat wij het zelf, bijvoorbeeld op het niveau van de Vlaamse Executieve en elders, ter zake het nog niet eens zijn. Dit is jammer. Wij zijn het ongeveer eens over onze autonomie in dit domein, over de noodzakelijke bescherming van de belangen van de ambtenaren en wij zullen het misschien eens worden over het oneigenlijk gebruik van bepaalde principes, ik denk onder meer aan de geschenkscheques.

Ten derde, hoe verdedigt de Vlaamse Executieve, inzonderheid de Gemeenschapsminister bevoegd voor het Vlaams openbaar ambt, deze eigen visie inzake functioneel Vlaams personeelsbeleid met het oog op de bepaling – zonder verder uitstel – van de algemene principes door de nationale Minister van Openbaar Ambt?

Ten vierde en dat is een vraag met een praktische betekenis, wat staat er de Raad van Bestuur van de Vlaamse Vervoermaatschappij, of bij ontstentenis van voorstel binnen het jaar, de Vlaamse Executieve te doen in de gegeven omstandigheden, zonder een eigen statuut en zonder die principes waarover ik het had?

Ten vijfde, welke Vlaamse instellingen zijn nodig en gewenst voor de uitbouw van een vooruitstrevend en niet-centralistisch Vlaams beleid inzake openbaar ambt? Gelet op zijn recente werkzaamheden blijkt dit centralisme wel het streefdoel te zijn van de nationale Minister van Openbaar Ambt.

Op nationaal vlak wordt naast het bestaande Vast Wervingssecretariaat, het Vast Secretariaat voor Vorming en Selectie en de dienst van Algemeen Bestuur, ook een voorstel tot

oprichting van een Koninklijke Bestuurschool geformuleerd.

Wij pleiten daarentegen voor een volledige autonomie, waarmee u zeker zal instemmen. Wij zijn tegen een centrale instelling, het VWS inbegrepen, als enig orgaan voor selectie en aanwerving.

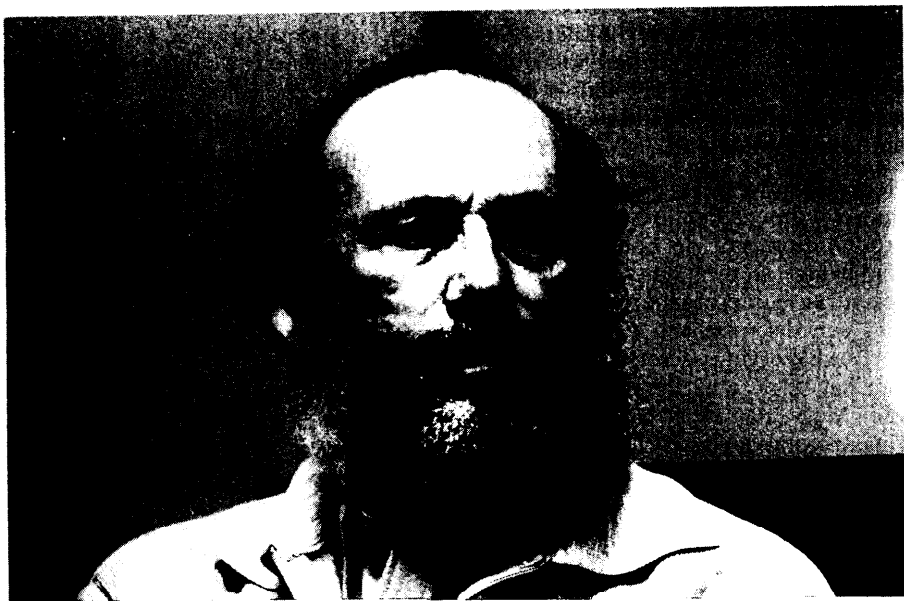
Ik zal niet verder ingaan op het thema van de depolitisering. Toch wens ik te besluiten met de opmerking dat de enige manier om de noodzakelijke depolitisering tot stand te brengen, niet bestaat in het verruimen van de bevoegdheid van de directieraden, wie daarin ook zitting moge hebben, of door andere initiatieven. De enige manier om de depolitisering te realiseren is een gefundeerd en functioneel personeelsbeleid, waartoe wij als Vlaamse Gemeenschap zeker in staat zijn. (*Applaus bij de VU*)

De Voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik dank de heer Van Hooland voor zijn interpellatie omdat het mij mogelijk maakt een status quaestionis op te stellen van een niet onbelangrijk beleidsveld, namelijk het openbaar ambt en de ruimte waarover de Vlaamse Executieve dienaangaande beschikt.

Ik ben het eens met de heer Van Hooland dat het onduidelijk is dat de bijzondere wet op de staatshervorming na twee jaar op dit cruciale punt nog geen uitvoering heeft gekregen. Hoewel intussen de meerderheid van de ambtenaren naar de Gemeenschappen werden overgeheveld en wij met bekwame spoed aan de vorming van de eigen administratie zijn begonnen, beschikken wij nog niet over de mogelijkheid om een eigen statuut voor het personeel op te stellen. Dit hypothekeert de vorming van onze administratie. Ik zal daar onmiddellijk op terugkomen.

Deze terechte interpellatie behandelt een probleem waarvan de betekenis al te vaak door de assemblée wordt onderschat. De manier waarop wij onze administratie organiseren en hoe deze functioneert vormt een af-

Tot besluit van de bespreking van de Migrantennota dienden de heer W. De Vlieghe (AGALEV) en zijn fractiegenoten mevrouw M. Vogels en de heer J. Geysels een motie van aanbeveling in

spiegeling van wat onze Gemeenschap' waard is.

Het gebrek aan een koninklijk besluit met algemene principes schept enorme problemen voor de ontwikkeling en de rationalisatie van de structuur en van een eigen personeelsbeleid.

Alvorens de reeds daartoe geleverde inspanningen uiteen te zetten, wens ik het gehanteerde uitgangspunt toe te lichten, namelijk het door de heer Van Hooland aangehaalde fameuze ontwerp dat door mijn nationale collega werd voorgesteld.

Wij kunnen niet luid genoeg roepen waarom wij niet akkoord kunnen gaan met de desbetreffende tekst. Ik zal straks de procedure beschrijven die wij hebben gevolgd.

Wie heeft deelgenomen aan de onderhandelingen voor de vorming van de Regering zoals ik, heeft wellicht nooit gedacht dat de fameuze zin met de grote principes in het regeerakkoord, zou worden vertaald in een vierendertig bladzijden tellend do-

cument. Maar goed, dat is misschien de formele kant.

Mijnheer Van Hooland, het gaat inderdaad om een zeer gedetailleerde regeling. Ik kan mijn houding ten aanzien van dit ontwerp samenvatten in een paar punten. Ten eerste, het ontwerp beantwoordt niet aan de wettelijke opdracht. De filosofie van de wet is dat wij totaal autonoom zijn, behalve voor enkele algemene principes. De uitzonderingen moeten vastgelegd worden in een koninklijk besluit. Vierendertig bladzijden uitzonderingen doen mij denken aan de regel die mij al in de kleuterklas werd geleerd met name dat de uitzondering soms de regel wordt.

Ten tweede, het ontwerp laat aan de Gemeenschappen en Gewesten weinig autonomie over.

Ten derde, het verhindert inderdaad een functioneel personeelsbeleid.

Ten vierde, het ontwerp zorgt niet voor de depolitisering zoals oorspronkelijk bedoeld. Natuurlijk moet

niet het nationale niveau daarvoor zorgen. Wij moeten daar zelf voor instaan. En wij zullen daar zelf voor instaan.

Ten vijfde, het ontwerp belemmert een eigen statutaire onderbouw voor de nieuwe organisatievormen in de geherstructureerde Vlaamse administratie. Het voorontwerp van koninklijk besluit beantwoordt niet zoals ik al zei, aan de opdracht van de wetgever. Er wordt een nieuw, zelfs zeer gedetailleerd, statuut gecreëerd. Het ontwerp is ook in tegenspraak met artikel 87, paragraaf 3, waarin de algemene principes van de autonomie worden bepaald. In feite blijft er geen autonomie meer over. Het ontwerp is zoals ik al zei, in feite een nieuw statuut. Wanneer ik de heroriëntering inhoudelijk analyseer dan ben ik het zelfs niet eens met dat statuut. In feite zou ik de discussie met het nationale niveau niet verder moeten voeren, maar intellectueel gezien wil ik dit wel, ook om aan deze Raad meer duidelijkheid te kunnen geven, hiermee vooruitlopend op de vraag van de interpellant : Waar gaat Vlaanderen naartoe ?

In plaats van een statutaire vereenvoudiging zorgt de nieuwe tekst voor een complexer en een bureaucratischer geheel. Wij zitten al met een zeer complexe structuur van niveaus, rangen en graden, meer dan 800 op het nationale niveau. Alsof dat nog niet genoeg is komt er in het voorontwerp nog een structuur van titels bij, kwestie van het probleem te vermenigvuldigen ! Deze nieuwe structuur is niet van die aard – en ik wil mijn woorden – dat een meer beheersmatige aanpak van het openbaar ambt mogelijk wordt. In feite komt het neer op de bureaucratie in het kwadraat. En dat kunnen wij missen als de varkenspest.

Terwijl het openbaar ambt nood heeft aan een grotere doorzichtigheid, zal de toepassing van dit koninklijk besluit voor nog meer ondoorzichtigheid zorgen. Ten eerste, door het op elkaar enten van twee structuren, met name die van niveaus, graden en rangen en ten tweede door het invoeren van een structuur van titels. Bovendien worden die twee structuren op een niet-

Van den Bossche

eenduidige en een ondoorzichtige manier op elkaar geplaatst. Die ondoorzichtigheid wordt nog bevorderd door de wijze waarop de niveaus worden afgebakend en door het invoeren van een niveau 2-asterisk of 2bis, als ik dat zo mag zeggen en door een onduidelijke scheiding tussen de niveaus 3 en 4 zoals u zei, mijnheer Van Hooland. Voor mij ligt de fusie van de niveaus 3 en 4 voor de hand. De ondoorzichtigheid wordt ook bevorderd door het invoeren van nieuwe vormen van anciënniteit. Aan de niveau-anciënniteit, de graadanciënniteit, de dienstanciënniteit worden de titelanciënniteit en de functionele anciënniteit toegevoegd. Van drie gaat men dus naar vijf soorten anciënniteit.

Het voorontwerp van koninklijk besluit leidt zeker niet tot een grote functionaliteit in het openbaar ambt en tot een beter personeelsbeheer. Op geen enkele wijze komt dit voorontwerp van koninklijk besluit tegemoet aan de fundamentele uitdaging: the right man – or the right woman – on the right place.

Dat probleem is als het ware totaal vergeten. Nochtans is het de uitdaging bij uitstek, namelijk dat men enerzijds zekerheid geeft aan ambtenaren, hen rechten garandeert en toch de nodige soepelheid overhoudt om ervoor te zorgen dat iedereen terecht komt daar waar hij of zij het best rendeert en genoeg kan vinden, zodat de maatschappij er beter van wordt.

Ik moet eraan toevoegen dat in een systeem zoals collega Langendries voorstelt, het gedrag van de ambtenaren meer zal zijn gericht op het verwerven van titels dan op het feitelijk invullen van de job.

Het snel doorgroeien van bekwame elementen dreigt te worden afgeremd – het gaat nu al zo traag – door de in vergelijking met de huidige statutaire regels, verhoogde anciënniteitsvoorwaarden voor het behalen van de titels. Door deze maatregelen dreigt het openbaar ambt de meest valabele personeelsleden ofwel af te stoten en te verliezen aan de privé-

sector ofwel hen veel te laat te kunnen inzetten voor taken waar zij het best renderen. Een beetje badinerend kunnen wij zeggen dat ze eerst bijna oud moeten zijn vooraleer zij op de plaats mogen zitten waar zij het best presteren. En dan waarschijnlijk te oud of te ontmoedigd zijn om nog te renderen.

Het voorontwerp van koninklijk besluit wil bovendien het geheel bekrond zien met de oprichting van een aantal nieuwe unitaristische en gecentraliseerde organen. Ik ben bereid een discussie aan te gaan over het Vast Wervingssecretariaat en dan niet per se over het ontdubbelen ervan. Maar, dan moet het Vast Wervingssecretariaat leren leven met de nieuwe werkelijkheid. Zonder wie dan ook te raadplegen heeft het Vast Wervingssecretariaat nu een examen voor opstellers uitgeschreven waarbij men de kandidaten uitnodigt het eerste gedeelte van het examen af te leggen eind juni en het tweede deel eind augustus. Wanneer het de methode is eerst beslissingen te nemen om ze slechts achteraf mede te delen aan de knecht van dienst in de Gewesten. dan is dat niet langer doenbaar en moeten daarvan de gevolgen worden gedragen. Ik ben niet de vragende partij om het Vast Wervingssecretariaat op te splitsen. Het zal echter zó moeten worden beheerd dat op zijn minst elkeen aan zijn trekken komt en dat elkeen er kan voor zorgen dat het soort examens wordt uitgeschreven dat hij wenst dat wordt uitgeschreven. Ik wil niet dat andere voor mij bepalen welke examens aan de basis liggen voor het aanwerven van ambtenaren die ik nodig heb. Dit betekent dat op zijn minst reeds die discussie moet worden gevoerd.

Wat betreft het Vast Wervingssecretariaat voor Vorming en Selectie zou het veel beter zijn dit nationaal beheerd te laten en het zich nationaal te laten ontwikkelen. In de mate dat wij ons in de programma's herkennen moeten wij er gebruik kunnen van maken. Wij werken op die manier reeds in verband met de vorming van de ambtenaren van de huidige administratie. Wij hebben een aantal targets waar wij naartoe willen. Dan zien wij of dit in eigen beheer kan gebeuren. Meestal is dat niet het ge-

val. De kennis daarvoor zullen wij buiten moeten zoeken. Die kan worden gevonden zowel bij het Vast Secretariaat voor Vorming en Selectie als bij andere firma's. In totale vrijheid beslissen we. De voorstellen desbetreffend echter leggen een zeer gevaarlijke hypotheek op de goede werking van het openbaar ambt in Vlaanderen.

Van bij het begin hebben wij zeer duidelijk onze stelling bekendgemaakt, uitgaande van enerzijds de autonomie en anderzijds van het feit dat wij een eigen strategie willen ontwikkelen. Naast de initiatieven in het koninklijk besluit, werden andere initiatieven genomen door de Vlaamse Executieve. Wij zijn reeds begonnen met een aantal grote principes uit te werken, bijvoorbeeld in verband met de depolitisering. Ik onderschrijf de kritiek. Afstand doen van bevoegdheden en zeggen dat wij onbekwaam zijn om op een ernstige wijze een personeelsbeleid te voeren, waarbij de verantwoordelijkheid wordt gelegd bij ambtenaren, is inderdaad geen vorm van depolitisering.

Ook directieraden kunnen verloederd optreden, maar zij kunnen daarover niet worden geïnterpelleerd. Wanneer ik ontoelaatbare dingen zou doen en wanneer de Vlaamse Raad vindt dat een aantal dingen niet door de beugel kunnen dan kan gelijk wie mij interpellieren en de vraag stellen waarom X of Y werd benoemd. Dan kan ik misschien een antwoord geven dat de Raad al dan niet behaagt, maar dan kan de publieke opinie – via de aanwezige pers – oordelen of mijn beslissing juist was en mijn uitleg aanvaardbaar. De zaak gewoon doorschuiven naar de directieraad en beweren dat dit een objectivering is, is geen oplossing, zeker niet met het oog op de toepassing van het principe the right man on the right place.

Ter zake werden door de Vlaamse Regering twee basisnota's goedgekeurd, die in de komende weken nog vertaald moeten worden in heel concrete regelgeving. Deze twee nota's gaan ervan uit dat elke ambtenaar niet langer wordt geëvalueerd zoals nu het geval is met een simpel systeem van zeer goed, goed, onvol-

Van den Bossche

doende. Ik herinner mij nog dat, toen ik verantwoordelijk was voor het Onderwijsdepartement in de nationale Regering, 97,3 ten honderd van de ambtenaren zeer goed als quotatie had of iets in die zin. Ik beweer niet dat die administratie slecht was, maar om dit cijfer moeten we toch even minzaam glimlachen en er verder geen commentaar bij geven.

Het huidige evaluatiesysteem functioneert niet. Wij hebben een descriptief evaluatiesysteem nodig, waarbij men de sterke en zwakke kanten van iemand aangeeft. Niemand is eenzijdig en lineair zeer goed. Ieder heeft zijn sterke en zwakke punten en door deze te beschrijven kan men het beeld schetsen van de ambtenaar in zijn dagdagelijkse praktijk. Verder moeten de jobs die vacant zijn worden geanalyseerd. Men moet duidelijk bepalen welk soort ambtenaar men voor een bepaalde job nodig heeft. Op die manier kan men werkelijk vergelijken. Op basis van het inhoudelijk dossier van de ambtenaar en de inhoudelijke analyse van de job kan worden bepaald wie voor welke taak in aanmerking komt. Dan is het ook logisch dat de directieraad daarin een rol speelt en een ordening opstelt. De beschrijving van de ambtenaar en van de job en de rangschikking en motivering worden dan naar de benoemde overheid gestuurd. Op grond van al deze dossiers kan de overheid haar beslissing gemotiveerd nemen. Dat is een systeem van inhoudelijke objectivering. Als men dit niet doet, komt men tot systemen die wel objectief zijn, maar de ambtenarij niet dienen. Men kan bijvoorbeeld benoemen op basis van leeftijd of aantal dienstjaren. Dat is perfect objectief, tenzij men zijn geboortebewijs en -register heeft vervalst, maar welk nut heeft dit voor de administratie, ook al komt men daarmee tegemoet aan de objectiviteit?

Ook moet men de discussie aangaan over wat behoort tot de taken van het openbaar ambt en wat niet. Men moet niet axiomatisch aannemen dat alle huidige taken inderdaad door het openbaar ambt moeten worden uitgevoerd en dat het per definitie goed

gebeurt. We moeten ons telkens afvragen of een bepaalde functie inderdaad door het openbaar ambt moet worden vervuld. Is het antwoord positief, om redenen van sociale en politieke aard, dan moeten we consequent zijn en onze verantwoordelijkheid opnemen en de burger voor zijn geld een eerlijke en degelijke service geven. De burger mag terecht eisen dat het openbaar ambt goed functioneert. Wie het openbaar ambt werkelijk wil steunen, moet ermee rekening houden dat bij onderhandelingen over het statuut bepaalde heilige huisjes in Frage zullen worden gesteld. Dat betekent dat sommige sociale partners hiervan kunnen schrikken, maar toch is de overheid verplicht dit te doen. Als wij immers niet zorgen dat het openbaar ambt goed functioneert, bewijzen wij het op langere termijn een slechte dienst. Tegen een openbaar ambt dat slecht functioneert, krijgt de burger een weerzin. Hij vindt terecht dat hij er nodeloos zijn geld in steekt en is dus ook niet bereid om er respect voor op te brengen, zich ervoor in te zetten en te zorgen voor de verderzetting ervan.

U heeft gelijk wanneer u beweert dat wij er nu aan moeten beginnen. Zo hebben wij wat de depolitisering betreft, zelf de grote principes uitgewerkt. Daarom wordt er nu gediscussieerd enerzijds binnen de Vlaamse Gemeenschap over onze concrete opties en anderzijds met de nationale Regering over het algemeen principe-KB. Deze laatste discussie moet zo vlug mogelijk tot een goed einde worden gebracht. Ik geef u een overzicht van onze initiatieven ter zake die de ene keer defensief waren, de andere keer meer gericht op de aanval. Wij spelen dus niet volgens het systeem van de heer Thys. Wij hebben ook een complete voorlijn geëngageerd.

In januari 1989 hebben wij het Overlegcomité samengeroepen van de centrale Regering met de Executieve. Op 17 juli 1989 hebben wij ons standpunt schriftelijk medegedeeld aan Minister Langendries. Op 31 juli 1989 hebben wij hem in een duidelijke tekst onze principes medegedeeld. Wij hebben deze tekst ook bezorgd aan de collega's die verantwoordelijk

zijn voor het openbaar ambt in de andere Gemeenschappen en Gewesten zodat iedereen duidelijk weet welke onze principes zijn en tot waar het koninklijk besluit volgens ons mag gaan. Sedert 26 februari 1990 komt wekelijks een interkabinettenwerkgroep samen om het voorstel van Minister Langendries te bespreken. Ik verklap geen geheim wanneer ik zeg dat de meerderheid van de onderhandelaars akkoord gaat met de thesis die ik reeds in mijn brieven van 27 en van 31 juli 1989 heb verdedigd.

Intussen heeft de Vlaamse Executieve een nieuw initiatief genomen. Eerstdaags zullen de Voorzitter van de Executieve en ik zelf besprekingen voeren met de Premier van de nationale Regering en met de Minister die nationaal verantwoordelijk is om ons standpunt opnieuw uiteen te zetten en te beklemtonen dat wij staan op onze autonomie, omdat wij dit werkelijk nodig achten en tevens omdat het conform de wettelijke bepalingen is. Bovendien zullen wij aandringen op enige snelheid in de procedure om moeilijkheden te vermijden.

Het matrixmodel dat u als voorbeeld hebt aangehaald, mijnheer Van Hooft, is niet haalbaar indien er geen eigen Vlaamse statuten zijn. Men kan een voorlopige oplossing zoeken. Zo kan de vorming toevertrouwd worden aan een kleine cel waarvan de leden een tijdelijk mandaat zouden hebben en een tijdelijke vergoeding. Men kan improviseren maar in feite moet dit worden bepaald in een koninklijk besluit. Men kan een vormingsdienst oprichten met 30 à 40 ambtenaren. In een van de verslagen van een studie bureau geeft men trouwens blijk van een zeer conservatieve visie op vorming. Men stelt voor een dienst op te richten met een reeks ambtenaren die daar zouden blijven tot het einde van hun carrière. Dit is volkomen in strijd met de moderne visie op vorming. Eén en ander is echter niet mogelijk zonder eigen statuten.

Een ander voorbeeld is de auditfunctie. Deze zou kunnen worden toevertrouwd aan de Inspectie van Financiën. Dit is nieuw. Wij moeten nagaan of dit haalbaar is. Dergelijke

Van den Bossche

initiatieven veronderstellen echter dat wij zelf verantwoordelijk zijn.

Wij moeten het gevecht op dit terrein met dezelfde hevigheid als voorheen verder zetten. Ik heb de indruk dat collega's van andere Gewesten dezelfde mening toegedaan zijn als wij, maar vergeten dit luidop te zeggen. Zij zouden dit beter meer verkondigen om aldus meer druk te kunnen uitoefenen op onze nationale collega.

Het ontwerp van collega Sauwens inzake de Vlaamse Vervoermaatschappij is voor advies verzonden naar de Raad van State. Het zal worden ingediend bij de Vlaamse Raad en indien alles naar wens verloopt zal het nog vóór het parlementair reces worden behandeld. Indien dit het geval is zal de Vervoermaatschappij binnen het jaar na de goedkeuring van het ontwerp van decreet een voorstel moeten doen aan de Vlaamse Executieve. Bij gebrek aan zulk voorstel zal de Vlaamse Executieve gehouden zijn op te treden. Wij beschikken dus niet meer over veel tijd om ons standpunt ter zake te bepalen. Want zelfs als de maatschappij een voorstel formuleert, moeten wij dit beoordelen vanuit een filosofie die bij ons dan reeds zal moeten zijn uitgewerkt.

Het op korte termijn functioneren werd bereikt door de opvangstructuren. Er is de Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs die kan worden gevormd. Gisteren werden in het Staatsblad de besluiten gepubliceerd, zowel die van het kader van het Ministerie van Onderwijs als van de Autonome Raad en de wijze van overdracht. Het Ministerie van Onderwijs kan eventueel nog aan een herziening worden onderworpen, in het kader van de globale discussie over alle ministeries die nog moet plaatshebben. Op vraag van u en van andere collega's zal de Bijzondere Commissaris binnenkort in de Commissie worden gehoord.

Ik ben het met u eens. Ik houd ook niet van het beeld van het Mexicaanse leger. Dit beeld komt mij bij het lezen van sommige stukken voor ogen. Wij moeten wel aan upgrading durven doen. Upgrading en loonevolutie betekenen echter niet dat wij

per se het aantal ambtenaren-generaal moeten opdrijven. Wij kunnen ook op andere en betere manieren optreden. Er kunnen vlakke loonbaanelementen worden ingevoerd enzovoort. De twee voorbeelden die u hebt aangehaald zijn zeer toonaangevend. De Regering hoopt vóór het einde van het reces klaar te zijn met deze oefening, teneinde duidelijkheid te bekomen over de manier waarop de personeelskaders zullen worden samengesteld. Dat is één van de belangrijke principes.

Over de principes die wij op nationaal vlak voorstellen, heb ik een concrete tekst opgesteld. Eén van de principes is bijvoorbeeld dat voor permanente taken enkel statutaire ambtenaren in vast dienstverband worden aangeworven. Een ander principe is dat elke overheid een objectivering van zijn personeelsbeleid moet doen. Ik spreek mij niet uit over de aard van die objectivering, enkel over het feit dat het moet gebeuren. Men zou kunnen vragen niveau, rang en graad te handhaven en opdracht te geven binnen die criteria de administratie te ordenen. Een ander voorbeeld is bijvoorbeeld dat ieder wervingsambt overeenkomstig het vereiste onderwijsniveau in één van de niveaus geplaatst wordt. Dit zijn de principes en de invuloefeningen die kunnen en moeten gebeuren door de Gemeenschap of het Gewest.

Op de opmerking over de Vlaamse Vervoermaatschappij heb ik reeds geantwoord. De discussie rondom de Vlaamse organen is nog niet afgerond. Er is nu een Administratie voor Ambtenarenzaken, Coördinatie, Personeelsbeleid en Statutaire Zaken opgericht. Er is de Administratie voor Organisatie en Personeelsontwikkeling. Er is een Bestuur van Vorming en Informatica, met een adviesbureau inzake organisatie van het human resources management, in het leven geroepen. Het is natuurlijk niet de bedoeling om ter zake uitgebreide bureaucratische organisaties op te richten. Wij moeten een samenwerking bereiken tussen de topniveaus van de andere departementen en sommige functies zullen moeten worden opgevuld door tijdelijke detacheringen enzovoort. In het nieuwe

statuut zal ook moeten worden gesproken over de mobiliteit en we moeten een dynamischer bewegelijker approach bereiken. Dit geldt ook voor de loopbaan van de ambtenaren. Wellicht kan worden gedacht aan instapmogelijkheden op latere leeftijd, waarbij niet wordt ingestapt op het niveau van bestuurssecretaris bijvoorbeeld. Ook deze discussie is nog volop aan de gang. Wij moeten in ieder geval, onafhankelijk van de discussies op nationaal vlak en voor het najaar, klaar zijn met de grote lijnen waarrond we onze eigen opvatting over de ambtenarij en de statuten willen uitwerken. Van zodra het nationale koninklijk besluit dan eindelijk zal verschenen zijn zullen wij onze eigen oplossing afronden en overgaan tot overleg met de vakorganisaties. (Applaus)

De Voorzitter : De heer Van Hooland heeft het woord.

De heer R. Van Hooland : Mijnheer de Minister, ik dank u oprecht voor uw omstandig antwoord. Wij hebben duidelijk dezelfde bezorgdheid en het is waarschijnlijk niet de laatste maal dat dit onderwerp wordt besproken. Ik betreur ook de beperkte belangstelling voor deze materie, maar op één punt ben ik het niet met u eens, met name inzake de Vlaamse organen. Ik zie niet in waarom een bediening door het Vast secretariaat voor Vorming en Selectie noodzakelijk zou zijn. Hiervoor zijn 150 gekwalificeerde ambtenaren voorzien. Over de Koninklijke Bestuurschool hebt u evenmin gesproken.

Minister L. Van den Bossche : Het is duidelijk dat dit geen doorgang kan vinden, het is in strijd met elke filosofie.

De heer R. Van Hooland : Tot slot verwijs ik naar de hoorzitting van 29 mei 1990 en naar de behandeling van de depolitiserings van het Vlaams openbaar ambt. Ik hoop dat wij over deze aangelegenheid in dit halfroond een gepassioneerde discussie kunnen voeren.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de laattijdige betaling van aannemers

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Beysen tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de laattijdige betaling van aannemers.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, sedert enige tijd is er in aannemerskringen grote ongerustheid ontstaan over het nakomen van de verplichtingen vanwege het Vlaams Gewest. De uitbetaling van de facturen door de Vlaamse overheid loopt een onaanvaardbare vertraging op. Als oorzaak daarvoor wordt te pas en te onpas naar de regionalisering verwezen.

In de praktijk komt het erop neer dat facturen vaak heen en weer worden verstuurd van het Vlaams Ministerie van Openbare Werken naar de Tsaaurie. Bovendien blijkt dat ambtenaren van het Ministerie van Openbare Werken bij eindafrekeningen om de haverklap bij het Rekenhof aankloppen om juist te bepalen welk deel van de regionale begroting is bestemd. Dit gebeurt zo vaak dat zelfs de afhandeling van zeer courante dossiers enorm veel tijd vergt en dat de moeilijke dossiers helemaal niet meer aan bod komen.

Deze negatieve ontwikkeling heeft verder tot gevolg dat de meeste aannemers gebruik maken van de bepalingen van artikel 15 paragraaf 6 van het ministerieel besluit van 10 augustus 1977, dat bepaalt :

„Wanneer door de schuld van het Bestuur de betaling niet is verricht na verloop van negentig kalenderdagen, na indiening van de schuldvordering, mag de aannemer zijn werken onderbreken of het tempo ervan vermindere. De aannemer heeft in dit geval recht op een verlenging van de uitvoeringstermijn gelijk aan het aantal dagen begrepen tussen de eerder vernoemde 90e dag en de uiteindelijke

dag van betaling. Verder heeft hij het recht een schadeloosstelling in te dienen binnen een bepaalde termijn.”

Bovendien zijn er voor een laattijdige betaling verwijlintersten verschuldigd, die in mindering komen van het reeds karige investeringsbudget. In feite verdienen deze gelden een betere bestemming.

Kan de Gemeenschapsminister een overzicht geven van de vorderingen, van de interesten en de schadevergoedingen sedert zijn ambtsaanvaarding ?

Het aankondigen van deze interpellatie heeft er alleszins al toe bijgedragen dat u onverwijld de nodige schikkingen hebt getroffen om de afwerking van de premetro tunnel in Antwerpen tegen de voorziene openingsdatum in september te waarborgen.

Dit pleit vanzelfsprekend in uw voordeel. Ik kan mij hierover alleen maar verheugen. Ik herinner u eraan dat ik in mijn eerste betoog als parlements lid in 1982 over de premetro heb gesproken. Het spreekt dan ook voor zich dat ik dit punt tot in de eindfase wil volgen en dat ik ervoor waak dat die tunnel er eindelijk komt.

Het feit dat u hierop reageert is op zich verdienstelijk, maar u mag niet telkens als een soort pompier optreden wanneer er ergens brand wordt geroepen. Terwijl u een brand probeert te blussen, blijven tientallen vuurhaarden smeulen. Zo komen er nu pas heel wat begrotingstechnische moeilijkheden aan het licht ingevolge de afschaffing van het Wegenfonds. Dit is een ander luik in deze discussie dat volgens mij niet onbelangrijk is.

Zo blijkt dat voor heel wat werken die vroeger via het Wegenfonds werden betaald, er geen uitbetalingen kunnen gebeuren omdat er op uw begroting geen kredietposten werden voorzien.

Indien hiervoor niet snel een oplossing kan worden gevonden, dreigen heel wat bedrijven voor onoverkomelijke problemen te staan, gelet op het feit dat de rendabiliteit van deze bedrijven, over bijna geheel de lijn, vrij laag ligt.

Uw kabinetschef onderstreepte onlangs dat volgens de geldende procedure er niet minder dan veertien staties moesten worden aangedaan om het licht op groen te zetten voor uitbetaling. Dit lijkt mij van het goede te veel. Ik neem aan dat met minder administratieve rompslomp wat meer vaart kan worden gezet achter de afhandeling van de dossiers.

Ik besluit mijn interpellatie met een viertal vragen.

Welke stappen dienen nog ondernomen om de regionalisering van het departement te voltooien.

Is daarvoor een strikte timing voorzien ?

Welke structurele maatregelen zal de Gemeenschapsminister treffen om te voorkomen dat verder vele middelen verloren blijven gaan, ten koste van het investeringsbudget ?

Welke concrete maatregelen zal de Gemeenschapsminister treffen om de dreigende falings van tientallen kleine ondernemingen af te wenden ?

Mijnheer de Minister, ik denk dat uw antwoord van groot belang is voor de houding van een groot aantal aannemers omdat men uiteindelijk in deze periode, vóór het bouwverlof, toch enig inzicht moet hebben op de verdere planning voor de rest van het jaar.

De Voorzitter : De heer De Seranno heeft het woord

De heer J. De Seranno : Mijnheer de Voorzitter, hierbij aansluitend formuleer ik enkele opmerkingen. De prijzen van openbare aanbestedingen worden beïnvloed door de wijze waarop de opdrachtgever zijn schulden kwijt. Wanneer een aannemer weet dat hij niet direct of onregelmatig zal worden betaald is hij verplicht met hogere prijzen in te schrijven, gezien de hoge prefinancieringsinteresten. Dit is zeer nadelig voor het reeds beperkte budget van openbare werken.

De Executieve moet alles in het werk stellen om hier het vertrouwen in de Vlaamse overheid te laten toenemen, dit door in eerste plaats een goede betaler te zijn.

De Seranno

De jongste 10 jaar onderzocht ik wat in de begrotingen is ingeschreven voor vastleggingen en heb voor de volgende jaren nagegaan wat effectief was vastgelegd. Steeds kwam een grote discordantie aan het licht omdat er naast de vastleggingen ook voor verwijlresten en verrekeningen geld nodig was. Daardoor is het voor het Parlement zeer moeilijk om de begrotingen te volgen, om na te gaan wat de Executieve met de middelen doet en of ze die een optimale bestemming geeft. Ook om budgettair-technische redenen moet de Vlaamse Executieve dit probleem dringend oplossen.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, naar aanleiding van de laattijdige betaling van de aannemers van de premetro tunnel te Antwerpen werd de algemene problematiek van de administratieve afhandeling van dossiers en de houding van de Executieve daaromtrent belicht.

De vastgestelde laattijdige betalingen waren voor het grootste deel te wijten aan een gebrekkige werking van de Dienst Ordonnancerings van het Ministerie van Verkeerswezen.

Zo gebeurden in 1989 tot de maand maart geen ordonnancerings wegen gebrek aan instructies tijdens de overgangsfase van de regionalisering. Van eind maart tot midden juli gebeurden eveneens geen ordonnancerings door ziekte van de ambtenaar die normaal deze dossiers diende te behandelen.

Begin 1990 waren er moeilijkheden door de overdracht van de dossiers van de nationale controle der vastleggingen naar de regionale.

Een bijkomende vertraging werd veroorzaakt, volgens de betrokken diensten, door een laattijdige verdeling van de toegekende visareeksen.

Tevens bleven een paar belangrijker dossiers lange tijd in onderzoek bij de Algemene Diensten van Verkeerswezen.

Om dwingende veiligheidsredenen

werden in 1989 voor ongeveer 300 miljoen onvoorziene vastleggingen gedaan voor de waterdichting van de buizendaken in de premetro te Antwerpen, voor het instandhouden van het ongebruikt gedeelte van het premetronet. Hierdoor konden geen vastleggingen meer gebeuren voor eindafrekeningen en dus ook voor een deel van de verrekeningen. Het spreekt vanzelf dat deze vastleggingen prioritair werden vastgelegd op de kredieten van 1990.

Ongeacht het feit dat de meeste laattijdige betalingen te wijten waren aan toevallige invloeden waarbij echter niet of te laat werd ingegrepen door de verantwoordelijke ambtenaren, moet ik vaststellen dat veertien proceduristappen zowel wat vastlegging als ordonnanciering betreft overdreven is.

Ik stuur geen verwijten naar de ambtenaar die het dossier te lang heeft laten liggen wegens langdurige afwezigheid. De overgang van de nationale departementen naar de nieuwe federale structuren was moeilijk. Niet iedereen wist nog wie verantwoordelijk was voor wat. Bovendien speelde onzekerheid bij de ambtenaren die niet wisten of zij op de nationale departementen zouden blijven of worden overgeheveld naar gewestelijke departementen.

Nu antwoord ik concreet op de vraag van Commissievoorzitter De Seranno. Ondanks de moeilijkheden zijn wij erin geslaagd het investeringsbudget vrijwel volledig vast te leggen in 1989. Dat was een huzarenstukje. Dat was niet zozeer mijn verdienste, maar wel van een aantal medewerkers van mijn kabinet en vooral van de administratie waar enorme inspanningen werden geleverd. Dat geldt zowel voor de Vlaamse administratie als de administratie in overheveling. Voor Openbare Werken werden de koninklijke besluiten tot overheveling pas gepubliceerd in februari 1990. Pas toen was de overheveling een feit.

Het probleem van de betaling was reëel en is het nog. Wij moeten er snel voor zorgen dat het aantal administratieve stappen vermindert en dat er een vereenvoudigd systeem kan

worden toegepast. Ik stel trouwens vast dat de procedures van de Vlaamse Gemeenschap meer waarborgen bieden dan wat wordt toegepast in het nationaal departement. Wij hopen binnenkort een systeem van betere betaling te krijgen.

Tevens stel ik vast dat vele oorzaken niet op tijd worden gedetecteerd doordat de opvolging van het ganse betalingscircuit niet gebeurde door de dienst zelf waar het dossier vandaan komt en er de uiteindelijke verantwoordelijkheid dient voor te dragen, maar door een andere dienst die enkel een operationele taak heeft.

Ik heb opdracht gegeven om deze lacune in de organisatie zo snel mogelijk weg te werken.

Ondertussen werden praktisch alle over tijd zijnde dossiers volledig afgewerkt en werd weken geleden tot betaling overgegaan. De afwerking van de premetro tunnel onder de Schelde en het station Frederik van Eeden zullen klaar zijn tegen de voorziene datum, 21 september. Daarover mag geen twijfel bestaan.

Ik zal de vraag naar een gedetailleerde lijst van verwijlresten en verrekeningen zo spoedig mogelijk schriftelijk laten worden.

U hebt een aantal vragen inzake de regionalisering gesteld. U weet dat wij thans het nieuwe personeel in een opvangkader opvangen en dat wij zo spoedig mogelijk zullen overgaan tot een definitieve organisatie binnen de nieuwe zes departementale structuren. Hierbij zal de problematiek van openbare werken-overheidsopdrachten op een moderne en vlotte manier worden georganiseerd.

Tijdens deze overgangsfase werden hiervoor een aantal afspraken gemaakt, sommige geformaliseerd in samenwerkingsakkoorden, die wij u trouwens zullen overmaken van zodra zij een definitieve vorm hebben. Er bestaat een zeer strakke concrete timing. In bepaalde diensten zullen de federale ambtenaren voor ons nog sommige taken vervullen, omdat het gaat om zeer gespecialiseerde diensten, waarvoor wij, na de overdracht van het personeel niet onmiddellijk over de vereiste mankracht beschik-

Sauwens

ken om het zelf te doen. De overgangperiode wordt in overleg tussen de federale Regering en de Gewestregeringen uitgestippeld. De samenwerking met de nationale verantwoordelijken verloopt zeer vlot. Er is een zeer grote federale bereidwilligheid tot samenwerking. Wij willen immers dat de nieuwe systemen werken. Wij willen dan ook samen de nieuwe structuren operationeel maken, zodat de problemen van de laatste maanden zullen wegvallen.

Inzake de dreigende falingen wens ik erop te wijzen dat dit probleem moet worden gerelativeerd. Het is immers zó dat bij openbare aanbestedingen de publieke prijzen vaak hoger liggen dan de prijzen van de private sector, vooral omdat er de zekerheid niet is van een vlugge betaling.

Thans kom ik tot de dossiers van de verwijlntresten. Het is zo dat de verwijlntresten voor een aantal aannemers vaak een spaarpot betekenen. U weet dat de toepassing van de reglementering meebrengt dat er dikwijls hoge bedragen moeten worden betaald. Alleen wanneer de kredietlijnen zijn uitgeput, worden sommige zaken op een eerder forse manier aangekondigd.

Door een aantal persberichten en tussenkomsten, waarvan ook de uwe, mijnheer Beysen, werd ik van dit soort dossiers op de hoogte gebracht. Ik heb aan mijn diensten gevraagd dat zij zich beter zouden organiseren. Wegens contractuele verbintenissen en ook om de belangen van de gemeenschap op de best mogelijke manier te dienen, hebben wij er alle belang bij dat de betalingen tijdig gebeuren. Ik hoop trouwens dat 1990 alleszins op dat vlak een beter jaar zal zijn dan 1989.

De Voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Minister voor de bereidwilligheid waarmee hij concreet heeft geantwoord op een aantal van mijn vragen. Hij is de problematiek van de gebrekkige werking van een deel van de administratie --

ik zeg niet zijn administratie -- niet uit de weg gegaan.

Ik meen inderdaad dat er moet worden geijverd voor een betere coördinatie en vooral voor een stuk deregulering. Zoals de Minister het trouwens stelt, heeft het weinig zin 14 stappen te moeten zetten vooraleer de toestemming wordt gegeven voor de uitbetaling van een dossier.

Ik hoop dat dit op korte termijn kan worden verwezenlijkt, gelet op het feit dat een aantal structurele ingrepen in het vooruitzicht worden gesteld.

Eerder dan een motie van aanbeveling in te dienen, verkies ik met de Minister een afspraak te maken, met name dat wij bij de hervatting van de parlementaire werkzaamheden in de Commissie zouden nagaan wat er inmiddels is verbeterd. Wij kunnen de concrete afspraak maken dat wij half oktober zullen nagaan wat uiteindelijk het resultaat is van een aantal inzichten die de Minister hier, naar aanleiding van deze interpellatie, heeft bekend gemaakt. Wij kunnen dan daaruit de passende conclusies trekken. Dit is volgens mij zeer concreet en ik verkies zulks boven ons er vanaf te maken met een motie van aanbeveling.

De heer J. De Seranno : Het huidige begrotingsjaar is dan achter de rug en dan kunnen wij reeds een oordeel vellen.

Minister J. Sauwens : Ik ben bereid in te gaan op de suggestie van de heer Beysen, met name de problematiek van de vastleggingen zoals zij in het ontwerp werden opgenomen, in de Commissie op een concrete manier te overlopen.

Mijnheer Beysen, u sprak over het Wegenfonds. Het is duidelijk dat het Wegenfonds vrij grote mogelijkheden bood aan de Minister en aan de administratie om op een snelle manier op een aantal uitdagingen in te gaan, om soepel te reageren en om in een aantal dossiers vlotter tot uitbetaling over te gaan.

In het Regeerakkoord opteerden wij om met minder Fondsen te werken. Wij wensen de begroting doorzichtig

te maken en de parlementaire controle rechtstreeks te laten gebeuren.

Dit houdt in dat wij ons in een spanningsveld bevinden. Enerzijds bestaat de noodzaak om een soepel en snel beleid te voeren. Anderzijds moeten de doelstellingen van dat beleid voortdurend kunnen worden getoetst door de parlementaire democratie, dit volgens de reglementering die ter zake in de wetgeving betreffende de overheidsopdrachten van kracht is. In dat spanningsveld trachten wij de gulden middenweg te vinden teneinde in de éne noch in de andere richting te overdrijven. Dit is de taak van de Vlaamse Raad en van de Executieve.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. Van Eetvelt tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de onveilige toestand op de R 16 tussen Temse en Breendonk en de toestand van de Scheldebrug aldaar

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Eetvelt tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de onveilige toestand op de R 16 tussen Temse en Breendonk en de toestand van de Scheldebrug aldaar.

De heer Van Eetvelt heeft het woord.

De heer J. Van Eetvelt (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, mijn interpellatie zal bondig zijn.

Ik wil deze problematiek even in het daglicht plaatsen omdat herhaaldelijk vragen werden gesteld, meer speciaal in verband met de R 16, zijnde de verbindingsweg tussen Temse en Breendonk. Het gaat hier om een belangrijk ke I Terbindingswet, niet alleen wat het traject betreft, maar ook omdat hij twee belangrijke verkeersaders verbindt, namelijk de E 3 en de

Van Eetvelt

A 12, beter bekend als de weg Antwerpen-Brussel.

De jongste tijd is het verkeer op deze verbindingsweg enorm toegenomen. Bovendien wordt het traject gehypothekerd door de ontwikkeling tijdens de afgelopen tien jaar van verschillende gemeentelijke entiteiten, waar het bevolkingscijfer stijgt door natuurlijke groei. Tegelijk heeft de industrialisering zich daar de afgelopen tien jaar positief ontwikkeld, precies in functie van de R 16. Verschillende KMO's en industriezones zijn er tot stand gekomen. De ontwikkeling van de dorpen is soms langs beide zijden van de R 16 gebeurd. Dit schept heel wat problemen, vooral voor de zwakke weggebruikers.

Mijnheer de Minister, u zal het met mij eens zijn dat dit een groot gevaar inhoudt voor de dagelijks meer dan duizend fietsers en voetgangers die deze weg moeten oversteken. Vorig jaar deden er zich op dit traject van nauwelijks tien kilometer 78 ongevallen voor waarbij gewonden vielen. De meest recente cijfers in verband met de ongevallen op deze weg, dateren van de maand april. Er vonden drie dodelijke ongevallen plaats tijdens de laatste week van de maand april.

Dit alles dwingt ons belangrijke maatregelen te treffen, al beseffen wij uiteraard dat deze niet van de ene dag op de andere kunnen worden genomen. Toch zijn wij van mening dat momenteel al een paar kleine ingrepen kunnen gebeuren zoals de verruiming van de afslagstroken van de verschillende kruispunten. Inderdaad, de ruimte voor het afslaan is er veel te klein met als gevolg dat de wagens tijdens de piekuren dienen te wachten en aldus op de rijweg terechtkomen.

Wat de fietspaden betreft, werd de vraag reeds vroeger gesteld of het niet mogelijk is het verkeer in twee richtingen te laten verlopen, zodanig dat het niet nodig zou zijn op gelijk welk punt de fietsers over de rijsweg te sturen.

Een ander belangrijk punt is de

synchronisatie van de verkeerslichten. Wij weten dat deze synchronisatie in bepaalde regio's recentelijk werd doorgevoerd, onder meer te Willebroek. Wanneer ik de burgemeester mag geloven heeft zulks tot gunstige resultaten geleid. Wij pleiten ervoor dat zulks ook hier zou gebeuren.

De gemeentebesturen rond deze verkeersas – en dan spreek ik van Temse en Breendonk – gaan ermee akkoord dat de snelheid op deze weg moet worden gedrukt. De Rijks-wacht van onze regio heeft zeer recentelijk een voorstel gedaan om de snelheid te drukken tot 90 kilometer per uur. De gemeentebesturen willen dit voorstel steunen en zijn bereid in de verschillende gemeenteraden de beslissing te nemen om het beleid bij het verminderen van de verkeerssnelheid te ondersteunen. Wij vragen u dringend aan dit probleem enige aandacht te besteden en uw diensten hierop te wijzen. Inderdaad, het drukken van de verkeerssnelheid is een maatregel die zeer snel kan worden genomen.

Tegelijkertijd rijzen ook vragen in verband met de Scheldebrug. De Scheldebrug is zeker niet gebouwd voor het zware en drukke verkeer van de laatste jaren. Recentelijk werden over deze Scheldebrug zeer onrustwekkende gegevens verstrekt. Ik lees de tekst even voor: „Op 17 januari werd de nieuwe brugininspectie uitgevoerd met het volgende resultaat: een hele reeks nieuwe scheuren werden vastgesteld in de aluminiumpanelen van het beweegbaar gedeelte. Op vier plaatsen werd een uitbraak geconstateerd van de versterkingsribben waarmee de panelen zijn opgelegd op de stalen onderbouw. In de stalen dwarsliggers werden drie nieuwe scheuren vastgesteld van 5, 13 en 22 mm.”

Sedert november 1989 waren er vijftig bouten uitgebroken. Dat noopt ons misschien nog niet tot paniek, maar daarover komen toch artikelen bij de publieke opinie terecht, wat veel vragen doet rijzen.

Mijnheer de Minister, ter zake wil ik u twee vragen stellen. Welke maatregelen zullen in de onmiddellijke toe-

komst worden genomen in functie van de verkeersveiligheid op die verkeersas? Is de toestand van de Scheldebrug van dien aard dat dringend maatregelen dienen te worden genomen en welke?

De Voorzitter: Mevrouw De Meyer heeft het woord.

Mevrouw M. De Meyer (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, als parlementslid van die streek wil ik mij graag aansluiten bij de vragen, die collega Van Eetvelt heeft gesteld, met name over de toestand van de Scheldebrug.

Wij weten allemaal dat er de laatste jaren een enorme toename is van het vervoer over de weg, waarmee wij uiteraard niet gelukkig zijn. Er is vooral een toename van het vrachtvervoer dat thans spectaculaire vormen aanneemt. Ook in het Waasland worden wij met dit probleem geconfronteerd en dan vooral ter hoogte van het gebied Temse, waar zich met het volbouwen van het industrieterrein TTS een heleboel transportfirma's hebben gevestigd. Dit brengt een groeiende stroom van vrachtwagens mee, die voor de Scheldebrug van Temse een enorme belasting meebrengen.

De laatste herstellingswerken aan die brug dateren inderdaad van oktober 1989. Toen waren er reeds 32 scheuren in het staal, enerzijds te wijten aan de overbelasting – voornamelijk door de grote vrachtwagens – en anderzijds aan de te hoge snelheid.

Een nieuwe inspectie van de brug in januari 1990 bracht aan het licht wat collega Van Eetvelt heeft gezegd.

Het is duidelijk dat een oplossing meer dan nodig is, zeker omdat het hier vaak om gevaarlijk vrachtvervoer gaat. Het zijn immers voornamelijk ADR-transporten, die niet door de Kennedytunnel mogen passeren en bijgevolg de brug van Temse gebruiken. Dat zijn dagelijks als het ware rijdende bommen op die brug en een voldoende reden om die brug zo veilig mogelijk te maken.

Op korte termijn zal, naast permanente snelheidscontroles, ook een

De Meyer

permanent onderhoudscontract nodig zijn om op deze brug geen risico's te lopen. Op lange termijn is het waarschijnlijk noodzakelijk aan een nieuwe constructie te denken. Daarom vraag ik u, mijnheer de Minister, welke uw plannen ter zake zijn.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik heb mij vorig jaar ter gelegenheid van een werkbezoek kunnen vergewissen van de zeer gevaarlijke toestand van de N 16 Temse-Breendonk. Deze weg is werkelijk een typevoorbeeld van de problemen met wegen met tweemaal twee rijstroken, met zeer vele gelijkgrondse kruisingen, met gevaarlijke kruispunten, waarvan vooral de zwakke weggebruikers het slachtoffer zijn.

Ik heb geen kennis van de drie dodelijke slachtoffers waarnaar de heer Van Eetvelt heeft verwezen. Ik moet toegeven dat wij kampen met een collectief schuldgevoel, namelijk dat wij door een slecht beleid inzake ruimtelijke ordening de woonfunctie en de werkfunctie samen hebben laten ontwikkelen. Ik heb kunnen vaststellen welke bedrijven zich langs deze vrij belangrijke interlokale en regionale verbindingsweg hebben gevestigd en welke gevaarlijke transporten er – zoals mevrouw De Meyer reeds zegde – gebruik van maken.

Deze gemengde inplanting brengt een permanente conflictsituatie teweeg tussen doorgaand verkeer, bestemmingsverkeer, regionaal, lokaal en interlokaal verkeer. Het is onze gezamenlijke opdracht om dergelijke situaties zoveel mogelijk te vermijden door een betere ordening van ons grondgebied. Het Structuur- en Verkeersplan voor Vlaanderen moet daarvan de basis vormen.

U weet dat ik, zeer specifiek wat deze weg betreft, de Adviesgroep voor de Verkeersveiligheid op Vlaamse Gewestwegen – die de vroegere nationale Commissie vervangt – opdracht heb gegeven dringend voorstellen te formuleren om met beperkte midde-

len de veiligheid van de zwakke weggebruiker op die kruispunten maximaal te verhogen. Ik denk aan wegversmallingen, asverleggingen en andere snelheidsremmende ingrepen, markeringen, bijkomende wegbebalingen, stootbanden, afslagstroken, veilige fietspaden.

Ook wordt een nieuwe snelheidsreglementering overwogen. De snelheidscontroles die daarbij horen zijn belangrijk, mevrouw De Meyer, maar u weet dat ik eerder geloof in een vrij drastische ingreep op het wegprofiel zelf, dat de automobilist tot snelheidsmatiging moet aanzetten, dan in het creëren van een vrij brede weg die uitnodigt tot hoge snelheden en daar borden te plaatsen die een snelheidsbeperking aanduiden. Ook het stiekem plaatsen van multanova's geeft jammer genoeg niet het gewenste resultaat.

Verder heb ik aan de Vlaamse Adviesgroep voor Verkeersveiligheid gevraagd mij voorstellen te doen voor een definitieve of een volledige herinrichting van dergelijke kruispunten ter verbetering van de verkeersveiligheid.

Concreet weet u dat ik op het fysisch programma 1990 reeds de herinrichting van een aantal kruispunten heb opgenomen. Voor Bornem heeft men mij het kruispunt Klein Mechelen signaleerd, voor Puurs de Pullaerstraat en Grote Amer, voor Willebroek de aanleg van een vierde lus in de verbinding A 12 - N 16, in verband met de problematiek van een betere verkeersafwikkeling die daarmee moet kunnen worden verbeterd. De voorstudie van deze kruispunten is bijna afgewerkt.

Ten slotte wordt een onderzoek gedaan naar het coördineren van de verkeerslichten op de N 16 en het instellen van een groene golf in de richting met de grootste verkeersstroom. Dit is op dit ogenblik in onderzoek. Er is nog geen beslissing genomen. Er is wel een optie om daar dit jaar investeringen te realiseren.

Ik wil nu even, vanuit de problematiek van het Verkeer- en Vervoersplan, wijzen op het bijzondere aspect van de verbinding Mechelen-Willebroek-N 16-Temse-Sint-Niklaas.

Zonder over wetenschappelijke gegevens te beschikken – maar het Verkeers- en Vervoerplan van einde juni zal ons de eerste wetenschappelijke gegevens moeten bezorgen – heb ik de indruk dat de Brusselse Ring en de Ring rond Antwerpen in grote mate doorgaand verkeer opvangen. Ik meen dat de vraag naar de Vlaamse Transversaal, zoals dit soms wordt gesteld in de problematiek van het doorgaand oost-west verkeer en de vraag naar een verdere Schelde-oeververbinding, ook vanuit deze bredere Vlaamse verkeersplanning moet kunnen worden bekeken.

Daarbij aansluitend kom ik bij de problematiek van de Scheldebrug. Deze brug en in het bijzonder het beweegbare gedeelte ervan, heeft inderdaad – en u hebt een aantal terrechte gegevens geciteerd – zwaar te lijden onder de steeds toenemende verkeersdruk en de overbelasting die het zware wegtransport met zich brengt. Hierdoor treden herhaaldelijk scheuren en beschadigingen op in de brugvloer, die door mijn diensten telkens zo vlug mogelijk worden hersteld.

Deze toestand noopt uiteraard tot een permanente waakzaamheid. Op geregelde tijdstippen worden dan ook bruginspecties uitgevoerd, ten einde bij eventuele nieuwe beschadigingen binnen de kortste tijd te kunnen ingrijpen.

Er loopt trouwens op dit ogenblik een nieuw contract om de hoognodige herstellingen uit te voeren. Op dit ogenblik is er geen echte reden tot paniek, maar wel tot grote bezorgdheid. Bijgevolg heb ik gevraagd om de frequentie van de inspectie te verhogen.

Daarnaast heb ik mijn diensten de opdracht gegeven om mij in de loop van de maand juni een volledig geactualiseerd technisch rapport over de toestand van deze brug te bezorgen. Tegelijk moeten zij voorstellen voor een definitieve oplossing formuleren, die rekening houden met het Verkeersplan Vlaanderen en de openstelling van de Liefkenshoektunnel midden volgend jaar waarvan wij de gevolgen, onder meer voor het zwaar transport – probleem dat door me-

Sauwens

vrouw De Meyer werd aangehaald – nog niet kennen. Op grond hiervan zullen wij een exacte projectie kunnen uittekenen van de functie van deze wegverbinding, rijksweg 16 en van de brug in Temse.

Tegelijkertijd stelt zich de vraag of een nieuwe Schelde-oeververbinding, boven- of ondergronds, binnen de kortst mogelijke termijn op de begroting zal moeten worden ingeschreven. Ik heb daarover reeds een aantal ideeën – wij zijn tenslotte met dit probleem al een jaar bezig – maar vooraleer daarover het Parlement in te lichten wens ik eerst de juiste wetenschappelijke gegevens af te wachten die in de loop van de maand juni zullen worden bekend gemaakt. In de loop van de daarop volgende maanden zullen wij dan een definitief debat over de herinrichting van de N 16 kunnen voeren.

Intussen zullen de werken worden uitgevoerd zoals voorgeschreven in mijn omzendbrieven van twee à drie weken geleden. Met deze werken heb ik gemikt op betaalbare en op korte termijn realiseerbare oplossingen, eerder dan op schitterende programma's die door de opeenvolgende Ministers worden meegezeuld en budgettair uiteindelijk niet haalbaar blijken. Zo kan dit jaar nog een eerste fase van de verbetering van de verkeersveiligheid op deze weg worden gerealiseerd.

De Voorzitter : De heer Van Eetvelt heeft het woord.

De heer J. Van Eetvelt : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Minister voor zijn omstandig antwoord. Toch wou ik nog enkele opmerkingen maken.

Ik vind het zeer positief dat de Minister dit probleem bekijkt in het ruimer geheel van de verkeersproblematiek. Dit had eerder moeten gebeuren, want het gaat hier uiteraard niet alleen over een regionale verkeersader. Drie dodelijke ongevallen op

een week op een traject van nog geen tien kilometer bewijst dat het probleem dringend een oplossing nodig heeft. Dan wil ik nog even ingaan op het aspect ruimtelijke ordening, dat me toch ook nauw aan het hart ligt. Die verkeersweg werd 30 à 40 jaar geleden aangelegd op een ogenblik dat de gemeenten en dorpen reeds aanwezig waren. Men heeft toen direct de verbinding gemaakt tussen de bestaande Temsebrug en de A 12, met name de verbinding Antwerpen - Brussel. Men had niet veel andere mogelijkheden. En planologisch gezien vind ik het nog altijd een verantwoord beslissing. Langs die weg is men dan gaan industrialiseren, wat ik een goede vorm van ruimtelijke ordening vind. Maar de uiteindelijke ontwikkeling naar het verkeer toe heeft men niet kunnen voorzien, zodat we nu met een meerlast op de weg worden geconfronteerd.

De Scheldebrug dan. We constateren dat de inspectie van de snelheid en van de verkeerslast nu nauwgezetter gebeurt. Dat blijkt door uw toedoen te zijn, mijnheer de Minister. Wij danken u daarvoor. Tot nog toe heb ik alleen over het beweegbare gedeelte van de brug gesproken. Hoe is de toestand van de rest van de brug ?

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de Voorzitter, ik zal eerst op de laatste vraag antwoorden. Vooral het beweegbare gedeelte van de brug is het meest kwetsbaar. Het heeft het meest te lijden van de zware verkeerslast van de 30- en de 40-tonners die erover gaan.

Dat zijn de bijzonderste problemen. In het inspectierapport dat ik heb gevraagd zal de volledige brug worden onderzocht, dus ook het stabiele gedeelte.

Ik stel vast dat belangrijke stromen van de secundaire wegen worden geconfronteerd met een constante stroom van doorgaand verkeer, dit

met gelijkgrondse kruisingen en aan hoge snelheden, wat zeer gevaarlijke situaties creëert. Zij zijn bijna vergelijkbaar onder meer met de toestand op de expresweg Antwerpen-Zelzate. De vraag kan worden gesteld of er niet tot een scheiding van de verkeersstromen moet worden gekomen, wat op een aantal plaatsen mogelijk is door de langswegen die er liggen. Het zijn overal dodenwegen. Het zijn de twee maal twee wegen met gelijk grondse kruisingen.

De heer J. De Seranno : De zogenaamde expreswegen zijn wegen met 2 maal twee rijvakken waarop men normaal 120 km per uur zou kunnen rijden. Enkele maanden na de bouw moet de snelheid er meestal worden beperkt tot 90 of 60 km per uur, omdat de aangepaste infrastructuur met overbruggingen en veilige aansluitingen ontbreekt. Dat is natuurlijk een aberratie.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende openbare vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

- **De vergadering wordt gesloten om 18.15 uur.**
